

ஓகைச்சுவைக் கதம்பம்

எழுதியவர்

செ. நடராசா

படிக்க.... சிர்க்க.... சிருத்தக்க....

நுகைச்சுவைக் கதம்பம்

எழுதியவர்:-

செ. நடராசா

“NAKAICH SUWAI KATHAMPAM”

(A COLLECTION OF ARTICALS)

BY

S. NADARAJAH

COPYRIGHT:-

**MRS. ANANTHY SIVAGANANASUNTHARAM
RAMANATHAN COLLGE
CHUNNAKAM.**

DATE OF PUBLICATON:- 27TH MARCH 2004

PRINTERS:- SRI SAAYEE PRINTERS

PAGES:- 104

PRICE :- Rs. 100/-

PERMANANT ADDRESS:-

**“ANANTHY”
ALAVEDDY NORTH,
ALAVEDDY.**

அணிந்துரை

மூத்த எழுத்தாளர் செ. நடராசா நல்ல சில சிறுகதைகளை எழுதித் தமிழுக்குத் தந்தவர். அன்னாரின் சிறுகதையொன்றினை நான் தொகுத்து வெளியிட்ட 'ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள்' என்ற தொகுப்பில், அக் கதையின் தரம் கருதி வெளியிட்டிருக்கின்றேன். ஈழகேசரிச் சிறுகதைத் தொகுப்பின் முன்னுரையில் 'செ. நடராசா அவர்கள் தரமான நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளை நிறைய எழுதியுள்ளார்' எனக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். எனது கூற்றினை நிரூபிக்கும் விதத்தில் தான் பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும் எழுதிய நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 'நகைச்சுவைக் கதம்பம்' என்ற இந்த நூலினை எமக்குத் தந்துள்ளார். எண்பது அகவைகளை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் இப் பெரியார் தனது கட்டுரைகள் வெளிவந்த பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் எதுவும் கைவசக் இல்லாத நிலையில் தேசிக கவடிகள் திணைக்களத்திலிருந்து அவற்றினை அறிதில் தேடிப்பெற்று தொகுத்து நூலாக்கித் தந்துள்ளமை பாராட்டிற்குரியதாகும். சிறுகதை ஆசிரியராகவும் நாடகாசிரியராகவும் எழுத்துலகிற்கும் கலையுலகிற்கும் அறிமுகமான நடராசா இந்த நூலின் மூலம் நகைச்சுவை எழுத்தாளராக தன்னிடத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிறார்.

ஈழத்தில் நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளையும் கதைகளையும் எழுதி வருபவர்களில் பொ. சண்முகநாதன், ரி. பாக்கியநாதன், செங்கைஆழியான், அயிந்தகழியான் முதலானோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். பொ. சண்முகநாதனதும் செங்கை ஆழியானதும் நகைச்சுவைப் படைப்புகள் ஏற்கனவே நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. அவ்வரிசையில் செ. நடராசாவின் நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளின் தொகுதியான இந்நூல் அமைகின்றது. செ. நடராசாவின் இந்நூல் அன்னாரின் அனுபவ முதிர்ச்சியால் ஏற்பட்ட பொறுப்பான சமூகப் பார்வையின் வெளிப்பாடாக அமைவதைக் காண முடிகின்றது. நமது சமூகத்தின் பலத்தையும் பலவீனத்தையும் குறைகளையும் நிறைகளையும் தனது எழுத்தில் கொண்டுவரும்போது மிகவும் பொறுப்புடனும் கரிசனையுடனும் சித்திரித்துள்ளார். எங்கள் குறைபாடுகளை நாங்கள் சிறிப்புடன் ஏற்று சிந்தித்து சரியான வழி நடக்க வைத்துள்ளார். சிறிப்பிற்குரிய கதா மாந்தர்களின் மனம் புண்படாத பண்பான மொழிநடையும் விபரணையும் இந்நூலில் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன.

செ. நடராசாவின் நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள் ஈழகேசரி, வீரகேசரி, சிந்தாமணி, தினகரன், மித்திரன், ஜோதி முதலான பத்திரிகைகளில் வெளியாகியுள்ளன. அவை வெளிவந்த கால வேளைகளிலேயே பலரதும் பாராட்டினைப் பெற்றிருக்கின்றன. ஈழத்தின் மூத்த பத்திரிகையாளர் எஸ். டி. சிவநாயகம் அடிக்கடி இவரது இப்பணியைப் பாராட்டியிருக்கின்றார். இந்நூலினை வாசிக்கும்போது அவ்வாறான பாராட்டிற்கு இவர் உரியவரென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள் எழுதுவோர் கதாமாந்தர்களைக் கேலி செய்து புண்பட வைப்பது பொதுவான நிகழ்ச்சியாகும். செ. நடராசாவின் கட்டுரைகள் அதற்குப் புறநடையானவை என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு இந்நூல் புதியதொரு வரவாக அமைகின்றது.

பிரதேசச் செயலாளர்,
வலிவடக்கு, தெல்லிப்பளை.

கலாநிதி க. குணராசா (செங்கைஆழியான்)

அணிந்துரை

நகைச்சுவைக் கதம்பம் என்னும் இந்த நூலின் ஆசிரியராகிய நடராசா எனது நீண்டகால நண்பர். இவரும் நானும் சிறுவயதில் ஒரே பாடசாலையில் ஒன்றாகவிருந்து கல்வி பயின்றவர்கள். அக்காலத்தில் நம்மிடையே உண்டான நட்பு இன்றுவரை நிலைத்துநிற்கின்றது. இந்த இனிய நட்பின் ஒரு பங்காளியாகிய நடராசாவினது நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதுவதில் நான் பெருமகிழ்வு அடைகிறேன்.

நண்பர் நடராசாவினது இலக்கியத் தளம் பலமானது: களம் விரிவானது. இவர், இலக்கியக் கட்டுரைகள், சிறுகதை, வானொலி - மேடை நாடகங்கள் என நிறைய எழுதியுள்ளார். இவை தவிர இவரது இலக்கியப் பெட்டகத்தினுள்ளே, நகைச்சுவைப் படைப்புகள் என்னும் புதையலும் இருக்கிறது. நடராசா நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள் பல எழுதியிருக்கிறார். நமது தேசியப் பத்திரிகைகளில் முன்பு வெளிவந்த அக்கட்டுரைகளில் சில இப்போது தொகுக்கப்பெற்று இந்த நூல்வடிவில் வெளிவருகின்றன. இந்த நூல் நடராசாவினது படைப்புத் திறனின் மற்றொரு அழகான பரிமாணமாக விளங்கக் காண்கிறேன்.

நடராசாவினது படைப்புலகச் சிந்தனை விசித்திரமானது, அது சிலவேளைகளில் நாம் போகாத வழியெல்லாம் நுழைகிறது. “இது இப்படியிருந்தால் என்ன ஆகும்? அப்படி அமைந்தால் எப்படியிருக்கும்?” என்று கேட்கிறது. அந்நத் தேடலில் அவரது கற்பனை விரிகிறது! நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள் பிறக்கின்றன!

இவருக்கு வாய்ப்பான ஒரு செய்தித்துணுக்குக் கிடைத்தாலே போதும். அதை வைத்துக்கொண்டு தமது சிரிப்பு விருந்தைச் சிறப்பாக நடத்திவிடுகிறார். இத்தகைய நகைச்சுவை விருந்துகளின் வாசனை இந்த நூல் முழுவதும் வீசுகிறது.

சிரிப்பிலே சிக்கனம் இருக்கக் கூடாது. நாம் சிரித்து வாழவேண்டும். அதற்கு இது போன்ற நூல்கள் வெளிவரல் அவசியம். அன்பர் நடராசாவின பேனா தொடர்ந்து எழுதவேண்டும்.

கொழும்பு - 06

14-01-2004

வ. இராசையா

என்னுரை

“இனியவுளவாக இன்னாத கூறல்
கனிமிருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று”

என்பது வள்ளுவர்

வாக்கு.

ஒருவருக்கு அறிவுரை வழங்கவேண்டுமானால் இனிய சொற்களுடன் கவையாகக் கூறுங்கள். “பழங்கள் இருக்கும் பொழுது காய்களை ஏன் நாடவேண்டு” மென்பது இதன் பொருள்.

நான் முதலில் சிறுகதைகளையே எழுதினேன். பின்னர் நகைச்சுவைக் கட்டுரையொன்றை வீரகேசரி வாரமலருக்கு அனுப்பினேன். அவர்கள் அதனை உடனே பிரசுரித்து வீரகேசரி நிறுவனத்தினரின் ஏனைய பத்திரிகைகளான ஜோதி, மித்திரன் வார இதழ்களுக்கும் எழுதும்படி வேண்டினர். இவ்வாறு ஆரம்பித்துதான் எனது நகைச்சுவைக் கட்டுரைப் பணி! மக்களது சில குறைபாடுகளை இவ்வாறு நகைச்சுவையுடன் கவையாக கூறியதன் காரணமாக தினபதி, சிந்தாமணி பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்களாகிய காலஞ்சென்ற எஸ். டி. சிவநாயகம் இராஜஅரியரத்தினம் ஆகியோர் தங்கள் பத்திரிகைக்கும் நகைச்சுவை கட்டுரைகள் எழுதும்படி கேட்டுக் கொண்டனர்.

சிந்தாமணி ஆசிரியர் சிறப்பாகக் கட்டுரைகளைப் பிரசுரித்து பிரபல்யப்படுத்தினார். தினபதி ஆசிரியராக இருந்த எஸ். டி. சிவநாயகம் அவர்கள் எனது கட்டுரைகளுக்கு வழங்கிய பாராட்டுரைகளை மறக்க முடியாது.

“நகைச்சுவைக் கதம்பம் பத்தில்” காலத்திற்கேற்ற விதமாக கட்டுரைகள் அமைந்திருப்பதாகக் கூறினாலும் காலம் காத்திருப்பதில்லையே!

பல தலைப்புக்களில் கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருவிதத்தில் படிக்கவும், சிரிக்கவும், சிந்திக்கவும் தூண்டுவன.

இந்நூல் வெளிவர உதவிய அனைவருக்கும் ஆழ்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

வணக்கம்

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
பிள்ளையார் பிடிக்க	1-3
மங்கையர்க்கு ஆடவரின் மீசைமீது ஆசை ஏனோ?	4-7
பெண்ணின் ஆசைகளால் பரிதவிக்கும் புருஷர்கள்	8-11
மனைவியின் மதிப்பு குறைகிறது	12-14
வழுக்கைத் தலைக்கும் மதிப்புண்டு	15-18
தோத்தல் கெடுபிடி	19-23
பிரமதேவனின் புதிய சிட்டம்	24-28
அடங்கி அடங்கி நடக்கும் கணவரை	
உற்சாகப்படுத்த ஊசி	29-32
வள்ளுவர் ஒரு தழுவல் கலைஞரா?	33-36
கணவரோடு சண்டையிட சில சந்தர்ப்பங்கள்	37-40
யமலோகத்திலும் இடமாற்றம்	41-46
கிணறுதோண்ட திரவியம் கிளம்புகிறது	
ஆளுக்கு ஒரு நம்பர்ப்பிளேட்	47-50
இன்ப மாத்திரையை சும்மாவிடப்போவதில்லை	51-55
மனைவியர் ஊழல்களை விசாரிக்க கமிஷன்	56-59
சந்திர பகவான் நிக்ஸன் சந்திப்பு	60-64
பறக்கும் தட்டில் செவ்வாய்க்கிரகப் பெண்	65-70
யமதர்மராஜன் “றாகிங்” பயிற்சி பெற்றாராம்	71-75
மலர்ப்பாணங்களுக்கு இலக்கானோரிடம்தான்	
மெய்க் காதல் தோன்றுமா?	76-80
அழகு மனைவியர் ஸ்ரைக்!	81-84
முளைக்கு வேலை தரும் திருமண அன்பளிப்பு	85-89
கந்தசாமியின் காதல்	90-93
சிலநேர நிம்மதி	94-98
முட்டாளாக இருப்பது நாட்டுக்குப் பெருமை	99-104

பிள்ளையார் பிடிக்க.....!

பிள்ளையாரின் உருவை ஒருவன் மண்ணிலே சமைக்க முயன்றான். அரும்பாடு பட்டு உருவைச் சமைத்து முடித்ததும் பிள்ளையாரைக் காணோம், பதிலுக்குக் குரங்கின் உருவம் காட்சியளித்தது! இதைப் பக்கத்திலிருந்த ஒருவன் பார்த்து விட்டு “என்னப்பா, பிள்ளையார் பிடிக்க இப்படிக் குரங்காக முடிந்ததே” என்றானாம். அன்றிலிருந்து ஆரம்பித்ததுதான் ‘பிள்ளையார் பிடிக்க....’ என்ற பழமொழி, இதனால் பிள்ளையாருக்குத் துரதிஷ்டம், குரகிற்கு அதிர்ஷ்டம், பிள்ளையார் பிடிக்கக் குரங்காய் மாறிய சம்பவங்கள் தான் உலகில் அதிகம் இல்லையா?

‘பிள்ளையார் பிடிக்க....’ என்ற தலையங்கத்தை வைத்துக் கொண்டு கதையெழுதாத கதாசிரியர்களைக் கண்டுபிடிப்பது இக்காலத்திலே கஷ்டம், அவ்வளவு தூரத்திற்குப் பிள்ளையாரும், குரங்கும் கதாசிரியர்களின் கவனத்தை ஈந்திருக்கின்றன. இக் கதாசிரியர்கள் ‘பிள்ளையார் பிடிக்க....?’ என்ற தலையங்கத்தில் உலகிற்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்ற ஆசையுடன் கதையெழுதுகிறார்கள். ஆனால், பிள்ளையாரைப் பிடித்துக்கொண்ட கதாசிரியர்கள் வாசகர்களைப் பிடிக்கத் தவறிவிடுகிறார்கள். கடைசியில் தலையங்கத்தைப் போலவே கதையும் முடிந்துவிடுகிறது.

எனது கட்டுரைக்கும் பிள்ளையாரைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று ஆசை, ‘இந்த ஆசை பிள்ளையாருக்குப் பின்னால் வருகிற வாக்கியத்தையும் பிடித்து விடுமோ’ என்ற கவலையுமுண்டு! எனவே பிள்ளையாரைப் பிடிப்பவர்கள் முன்யோசனையுடன் கவனமாகப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும்!

பிள்ளையார் பிடிக்கிற விஷயத்தில் “எக்கச்சக்கமாக மாட்டிக் கொள்பவர்கள் பெண் பிள்ளைகளைப் பெற்ற பெற்றோர்தான்! இவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வரந்தேட ஆரம்பித்து விட்டார்களென்றால் பிள்ளையார் பிடிக்க ஆரம்பித்து

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

விட்டார்களென்றுதான் அர்த்தம். எத்தனை எத்தனையோ வடிவத்தில், உருவத்தில், பேரத்தில் வரும் வரன்களை எடை போட்டுத் தகுந்த மணவாளனைத் தேர்ந்தெடுப்ப தென்பது பிள்ளையார் பிடிப்பதிலும் சிரமமான காரியமாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது.

பிள்ளையார் போல் தோற்றப்படும் வரன்கள் மணமாகிவிட்டால் மெல்ல மெல்ல குரங்காக மாறி விடுவார்கள்! பெண்ணின் தந்தையரை பணவிருட்சம்போல் எண்ணி மளமளவென்று அதில் ஏறி உலுக்கித் தள்ளிவிடுவார்கள்! இந்த இனத்தைச் சேர்ந்த சில வரன்கள் எடுத்ததற்கெல்லாம் மாமனாரையே எதிர்பார்த்திருப்பார்கள். தமது மனைவியரை இவற்றுக்கெல்லாம் துணையாக தூது செய்பவராக நடாத்தி தமது விருப்பை கச்சிதமாக நிறைவேற்றிக் கொள்வார்கள்! பிள்ளையார் பிடிக்க குரங்காகிற மர்மம் எப்படி என்று புரியாதவர்கள் இப்பொழுது சிறிது புரிந்து கொள்வார்களென நினைக்கிறேன். இத்தொடரின் வலிமையை என்னென்பது!

“பொலிடோல்” என்ற கிருமி நாசனி மருந்தை யாவரும் அறிவார்கள் புகையிலைக் கன்றுக்கு வரும் நோயை அகற்றுவதற்கு அச் செடிக்கு அடிக்கும் மருந்து தானே அது என்று எல்லோரும் கூறுவார்கள். இது சாதாரண விஷயம். ஆனால் “பொலிடோல்” செய்யும் சில காரியங்கள் “பொலிடோலை” அணுக முடியாதபடி செய்து விட்டன.

“பொலிடோலின் கண்டுபிடிப்பு மகத்தானது. அதாவது அதனைக் கண்டு பிடித்தவர் பராட்டிற்குரியவர். அவர் பிள்ளையார்தான் பிடித்திருக்கிறார்! இந்த மகத்தான கண்டுபிடிப்பை நம்மவர் குரங்காக்கி விட்டமைதான் கவலையை அளிக் கிறது. பரீட்சையில் தோல்வி கண்டவர்கள், காதலில் தோற்றவர்கள், குடும்பத் தகராற்றில் சிக்கிய தம்பதியர், என்று இன்னோரன்ன பிரகிருதிகள் ‘பொலிடோலை’ கடைசி ஆயுதமாகக் கைக்கொள்ளுகிறார்கள்! யாருக்குத் தெரியாமல் அதைப் பருகி யாருமறியாமல் பிராணனை விட்டு விடுகிறார்கள்! பிள்ளையார் பிடித்தவரை நம்மவர்கள் முட்டாளாக்கி விட்டார்கள் என்று கூறுவதிலும் பார்க்க பிள்ளையாரைப் பிடிக்க அதனைக் குரங்காகச் சிதைத்து விட்டார்களெனக் கூறுவதுதான் பொருத்த மானதென நினைக்கிறேன்!.

இவ்வளவு பிரசித்தமான ஒரு விஷயம் இலக்கியங்களில் இல்லாமலா போய்விடும். ஒருவேளை இலக்கியங்களிலிருந்துதான் நம்முடைய மக்கள் இதனைக் கற்றுக் கொண்டார்களோ என்னவோ!

ஒரு தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சிலநாட்கள் வெளியூர் சென்றிருந்தான். தனது கடமை முடிந்ததும் திரும்பிவந்தான். ஆவலோடு தனது மனைவியை அணுகினான் தலைவிக்கும் தலைவனிடம் மிகுந்த பற்று இருந்தது. அவளும், தலைவனை அணுகினாள், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இயற்கையாக அவனுக்குத் தும்மல் வந்தது தும்மித்தான் ஆகவேண்டும். அவன் தும்மினான்!

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

தலைவி பிடிதுக் கொண்டாள்! எந்தப் பெண்ணின் நினைப்பால் உமக்கு இப்பொழுது தும்மல் வந்தது? என்று தலைவனைப் பார்த்து 'வெடுக்'கென்று கேட்டாள்!

தலைவன் ஒரு அப்பாவி! அவன் வெகுண்டு போனான்! இந்தமாதிரியான தொடர் பெல்லாம் அவனுக்குக் கிடையாது. தலைவிக்கு என்ன பதிர் கூறுவது என்று சிந்திக்கு முன்னரே மறுபடியும் தும்மல் ஒன்றுவர முனைந்தது! திரும்பவும் வம்பில் மாட்டிக் கொள்ள விரும்பாத தலைவன் அதனை வலிந்து அடக்க முயன்றான்! இதனை அவதானித்த தலைவி ஓகோ மறுபடியும் அந்தப் பெண்ணின் நினைப்பு இவரைத் தாக்குகிறதா? என்றெண்ணி அழத்தொடங்கினாள்! இதில் வேடிக்கை என்னவெனில் தலைவனின் காரியம் பிள்ளையாரைப் போன்றது தான்! ஆனால் தலைவி அதைக் குரங்காக மாற்றி விட்டாளே!

தும்முச் செறுப்ப அழுதாள் நுமருள்ளல்
எம்மை மறைத் தீரோ என்று

(திருக்குறள்)

(சுழகேசரி 18-08-1957)

மங்கையர்க்கு ஆடவரின் மீசைமீது ஆசை ஏனோ?

தாடியும் வைக்கச் சொன்னால்
தானாகவே அது அற்றுவிடும்.

பாரதியாரும் பாட்டாகப் பாடி விட்டார்! பெண்களும் ஏதோ உரிமைக் காகக் குதிக்கிறார்களே என்று அவர்கள் கேட்ட சில உரிமைகளைக் கொடுத்ததின் நேரடியான விளைவு என்னவென்றால், ஆண்களுக்கே ஏகபோக உரிமையானதும், ஆண்மையின் தனித்துவமாகத் திகழக் கூடியதுமான மீசையைப் பெண்களும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தாய்லாந்துப் பெண்கள் கோருவதாக ஒரு செய்தி வெளியாகியுள்ளது.

அதோடு இற்றை நாள்வரை “பெண் பார்க்க”ப் போகிற உரிமை ஆண்களுக்கே ஏக போகமாகியிருந்தது. உரிமை கோருகின்ற தாய்லாந்துப் பெண்கள், “ஆண்கள் மட்டும் பெண்களைப் “பெண் பார்க்க வரலாமா? பெண்களும் “ஆண் பார்க்க” உரிமை வேண்டும்!” என்றும் கோரியிருக்கிறார்கள்.

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

தோர்தலில் “வேட்டு” வேட்டையாடும் எதிர்க் கட்சியினர் இந்தப் பெண்களுக்குப் பின்னால் நின்று இத்தகைய அபூர்வமான ஆலோசனைகளை தாய்லாந்துப் பெண்கள் இயக்கங்களுக்குக் கூறினாலும், இந்தக் கோரிக்கைகள் நமது நாட்டிலும் நுழைந்து விடமாட்டாது என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம்?

எனவே ஆண்களாகிய நாம் இக் கோரிக்கைகளை ஆராய்ந்து எதிர் நடவடிக்கைகளுக்கு ஆயத்தமாகிக் கொள்ள வேண்டும்.

மீசை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை பெண்களுக்கு ஏன் ஏற்பட்டது? இக் காரணத்தை நாம் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் “எமக்கு மீசை வைக்க உரிமை வேண்டும்” என்ற கோரிக்கை எழுவதற்கு ஒருவகையில் ஆண்களாகிய நாமேதான் காரணம்.

முன்பெல்லாம் ஆண்களாகிய நாம் கிருதா மீசையும், துள்ளு மீசையும், ஆட்டுக்கொம்பு மீசையுமாக வைத்துக் கொண்டு, எந்தப் பெண்ணும் நம்மை ஏறெடுத்துப் பார்க்கத் தயங்கக் கூடிய விதமாக அதற்கு எண்ணெய் தடவி நீவிவிட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதைப் பார்த்த பெண்களுக்கு தாமும் மீசை வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆசையே இல்லாமற் போய்விட்டது!

காலச் சுழற்சியிலே “கிருதா” “ஆட்டுக் கொம்பு” எல்லாம் போய் மறைந்துவிட்ட அந்த இடத்தை கீறு போலவும், கம்பி போலவும், “ட” என்ற எழுத்தைப் போலவும் உள்ள மீசைகள், ஆக்கிரமித்துக் கொண்டன.

நல்ல உரமிட்ட நிலத்திலே விளைந்த பயிரைப் போல மளமளவென்று சடைத்துப் போய்க் கிடந்த மீசையையும், இப்பொழுது தோன்றியுள்ள ஆளை மயக்கும் மீசையையும் பார்த்த பெண்களுக்கு ‘அட்டா’ இந்த மீசை வைக்கும் யோசனையை இத்தனை நாட்களாக மறந்து போய்விட்டோமே, “எத்தனையோ விதமாக நம்மை நவநாகரிகப்படுத்திக் கொண்ட நாம் மீசை வைத்துக் கொள்ள மறந்து விட்டமை மகா தப்பிதமானது. மீசை இருந்தால்தான் நமது நாகரிகம் பூரணத்துவம் பெறும்!” என்று எண்ணியதில் என்ன தவறு?

பெண்கள் மீசை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணியதற்கு இன்னொரு காரணமுமிருக்கலாம். முன்னர் சண்டைக்குக் கிளம்புகிற ஆண்கள் (இரு நாடுகளுக்கிடையே ஏற்படுகிற யுத்தம் என்று எண்ணி விடாதீர்கள்!) மீசையை முறுக்கி, வார்த்தையைத் தடிக்கச் செய்து வேறும் பல முஸ்தீபுகளைச் செய்து கொண்டுதான் கைகலப்பில் இறங்குவார்கள்.

கைகலப்பில் மீசைக்கு அதோகதி ஏற்பட்டாலும் ஏற்படும்! மீசையில் கை போட்டவுடன் எதிர்ப்பயந்து ஓடி விட்டால் மீசைக்குப் பெருமை, மீசையின் ஐஜமானரோ அதற்கு மேல் பூரித்துப் போவார்.

இக்காலத்திலே பக்கத்துவீட்டுப் பெண்களுடன் யுத்தம் புரிய ஆயத்தஞ் செய்கிற பெண்களுக்கு மீசையில் கை போட வாய்ப்பு இல்லாமலிருக்கிறது.

சண்டைக்கு வேண்டிய ஏனைய முஸ்தீபுகள் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஒன்றாக இருப்பினும் மீசையில் கை வைக்க முடியாமலிருப்பது பெண்களுக்கு அவமானமாகவே இருக்கிறது.

இந்த அவமானத்தைப் போக்கிக்கொள்ள “நமக்கு மீசை வைக்க உரிமை வேண்டும்!” என்று பெண்மணிகள் கோருகிறார்களோ என்னவோ?

தாய்லாந்துப்பெண்கள் கிப்போது ஆண்களுடன் சம உரிமை கோரி கியக்கம் ஒன்று நடாத்தி வருகின்றனர்.

இந்த கியக்கத்தை “மீசை வைக்கப் பெண்உரிமை” கியக்கம் எனக் கூறலாமென்று தாய்லாந்து ஜனநாயகக் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்.

ஆண்களுக்கே ஏகபோக உரிமையான மீசைமீது பெண்களுக்கு ஆசை எதற்காக ஏற்பட வேண்டும் என்பதைச் சுவைபட விளக்குகிறார் கட்டுரையாளர்.

“எது எப்படியாவது போகட்டும், பெண்கள் நம்மைப் போல மீசை வைத்துக் கொள்வதை எவ்வாறாயினுந் தடை செய்தல் வேண்டும். அதற்கு ஆக்கபூர்வமான யோசனை ஏதாவது தெரிவிப்புகள்!” இவ்வாறு வேண்டிக் கொள்கிறார் ஓர் அன்பர். அவருக்கு மட்டுமென்ன ஏனைய ஆண் சிங்கங்களுக்கும் பயன்பட்டுமே என்று எனது ஆக்கபூர்வமான யோசனையை இதோ தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

- 1) மீசை என்ற பெயருக்கே அவமானத்தை உண்டுபண்ணும் கீறு போலவும், கம்பிபோலவும், “ட”போலவும் உள்ள மீசை அலங்காரங்களை அகற்றுங்கள்.
- 2) படங்களிலே வருகின்ற இராவணன் மீசை போலவும், வளைந்த முறுக்கிய ஆட்டுக்கொம்பு போலவும் உங்கள் மீசையை மளமளவென்று செழித்து வளரச் செய்யுங்கள்.
- 3) குடியர்கள் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் தமது மீசையை அகற்றி விடாதீர்கள். நீங்கள் மீசையை ஆசையோடு வளர்க்கும் முறையை ஏனையோர் பின்பற்ற வேண்டும். (அதாவது மீசையை வளர்க்கும் முறையைத்தான், அதை உபயோகிக்கும் முறையைல்ல).
- 4) ஆண்மைக்கு அறிகுறியாக, கண்டோர் அஞ்சி நடுங்கும்படியாக மீசை வைத்திருப்பவர்களுக்குப் பரிசம் பாராட்டும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

இந்த லோசனைகளைப் பெண்கள் மீசை வைப்பதை எதிர்க்கும் ஆண்கள் கைக் கொண்டால் பெண்களின் மனம் மாறலாம். எப்படியும் மனம் மாறாமல் “எப்படியும் மீசை வைக்கத்தான் செய்வோம்!” என்று பிடிவாதம் பிடிக்கும் பெண்களை வழிக்குக் கொண்டுவர ஒரே ஒரு மார்க்கந்தானிருக்கிறது. அதாவது ஆண்கள்

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

மளமளவென்று செழித்துப் பரவும் மீசை வைப்பதோடு தாடியும் வளர்க்க வேண்டும்! எந்தப்பெண்ணாவது தாடி வளர்க்க ஆசைப்படுவாளா என்ன?

ஆண்கள் பெண் பார்க்கப் போவது போலப் பெண்கள் ஆண் பார்க்க வேண்டும் எனப் பெண்கள் கோருவதைப் பற்றியும் எனது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்து விட வேண்டும். ஆண்கள், பெண் பார்க்கப்போகுஞ் சந்தர்ப்பங்களில் “பெண்ணுக்குப் பாடத் தெரியுமா? ஆடத் தெரியுமா?” என்றெல்லாம் கேட்டு மணப் பெண்ணைச் சிரமப்படுத்துவதுண்டு.

இதற்குப் பழி வாங்கும் முயற்சியாகத்தான் “பெண்கள் ஆண் பார்க்க வேண்டும்” என்ற கோரிக்கை எழுந்தது போலும்! “பெண்கள் ஆண் பார்க்கும்” போது முக்கியமாக மணமகனிடம் கேட்க வேண்டிய சில கேள்வி இங்கே தொகுத்தளிக்கிறேன்.

- 1) சமைக்கத் தெரியுமா? குழந்தைகளைப் பராமரிக்க முடியுமா?
- 2) உமது மனைவி “கிளப்” மாதர் சங்கம் என்று அலையும் போது கோபப்படாமல் ஆத்திரங்கொள்ளாமல் வீட்டு வேலைகளை ஒழுங்காகக் கவனித்துக் கொள்வீரா?
- 3) எடுக்கும் சம்பளம் பூராவையும் மனைவி கையில் ஒப்படைத்து வீட்டு சில்லறைச் செலவுகளுக்கு அவள் கையையே எதிர்பார்க்க முடியுமா?
- 4) பெண்கள் கைகளில் விழுந்தாற்றான் ஆண்கள் அவர்களது நெஞ்சில் இடம் பெற முடியும் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறீரா?
- 5) விவாகஞ் செய்ததின் பின்னரும் “அம்மா பிள்ளை”யாகவே தான் இருப்பீர்களா?
- 6) மனைவி கூடுவதற்கெல்லாம் “ஆமாம்” போடுவீர்களா? அல்லது எதிர்க்கவந்துணியீர்களா?
- 7) விவாகஞ் செய்த கையோடு தனிக் குடித்தனம் வைக்க விம்புவீர்களா?
- 8) பணமுடை ஏற்படும் போதெல்லாம் மாமனாரை எதிர்பார்ப்பீர்களா?

இங்கே காட்டப்பட்ட வினாக்கள் மாதிரிக்காகக் கொடுக்கப்பட்டவை. ஆண் பார்க்கப் போகும் பெண்கள் தங்கள் சாமர்த்தியத்திற்கும் புத்தி சாதாரியத்திற்குமேற்ப இன்னும் பல வினாக்களை மணமகனாக வரப் போகிற அப்பாவிப் பையனிடம் கடாவலாம்.

வினாக்களைக் கண்டு பயந்து போய் மணமகன் “எனக்குக் கலியாணமே வேண்டாம்” என்று காசி யாததிரைக்குக் கிளம்பினாலும் கிளம்பலாம். எனவே பெண்கள் சுய இலாபத்தை உத்தேசித்தாவது மணமகன் பயப்படும்படியான வினாக்களைத் தவிர்த்துக் கொள்வது நல்லது.

இரண்டொரு வினாக்களை வினவி மணமகனை இனம் புரிந்து கொண்டால், விவாகம் செய்ததின் பின்னர் உங்களுடைய அட்டகாசம் இருக்கவே இருக்கிறது!

நகைச்சுவைச் சித்திரம் பெண்ணின் ஆசைகளால் பரிதவிக்கும் புருஷர்கள்

மருத்துவ நிபுணர்கள் இதற்கும் மருந்து கண்டுபிடிப்பார்களா?

பெண்ணைகள் பேசத் தொடங்கி விட்டாலோ... அப்போம் முடிவே விடையாது?

முவாசைகளிலே பொண்ணாசை யும்,

பெண்ணாசையும் தாம் மிக்க வலிமையுள்ளன. பெண்ணாசையின் வலிமையைப் போக்க கடந்த இரண்டாண்டுகளாக ஜெர்மன் மருத்துவ நிபுணர்கள் மருந்தொன்றைக் கண்டுபிடித்துள்ளதாகத் தகவல் கிடைத்துள்ளது.

பெண்ணிடம் முறைதவறி நடப்ப வர்கள் பொலிஸாரிடம் சிக்குண்டு சிறைக் குச் செல்லுகிறார்கள் அல்லவா? இவர்கள் சிறைச்சாலையை விட்டு வெளியேறினதும் தமது மனத்தை அடக்க இயலாமல் மீண்டும் அதே குற்றத்தைப் புரிகின்றார்கள்.

சமூகத்திற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் பெருத்த தலையிடியைக் கொடுக்கும் இவர்களைக் கட்டிப் போடுவதற்காகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதுதான் அந்த மருந்து பெண்ணாசையை மறக்கடிக்கும் மருந்து அது.

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற ஜேர்மன் மருத்துவ நிபுணர்கள் போயும் போயும் பெண்ணாசையை மறக்கடிக்கத் தானே மருந்து கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்? பெண்ணின் ஆசையைப் போக்கடிக்க மருந்து கண்டுபிடிக்கப்படவில்லையே!” என்று அங்கலாய்ப்பவர் ஒரு கிருகஸ்தர்.

இந்தக் கிருகஸ்தர் சொல்வதிலும் நியாயம் இருக்கிறது பெண்ணாசை மக்களைத் தொல்லைப்படுத்துவதைவிடப் பெண்ணின் ஆசைகளே புருஷர்களை மிகவும் தொல்லைப்படுத்துகின்றன.

பெண்களின் உள்ளத்திலே எப்போது என்ன ஆசை தோன்றுமென்று சொல்வதற்கில்லை. புருஷர்கள் தம்மை உஷார்படுத்தி பெண்ணின் ஆசைகளை எதிர்நோக்குவதற்கு முன்னரே பெண்ணின் ஆசைகள் விசுவரூபமெத்துவிடும். இந்த ஆசைகளுக்குத் தடை போட்டாலோ தாமதஞ் செய்தாலோ புருஷர்கள் மன நிம்மதியை இழந்து தவிக்க வேண்டியதுதான்! வீட்டிலுள்ள பாத்திரங்கள் “டம்ளர்கள்” துள்ளிக்குதிக்க வேண்டியதுதான்!

பெண்களுக்கென்று பிரமன் இந்த நாவை இத்தனை நீளமாகப் படைத்திருக்க வேண்டாம்! பெண்கள் பேசத் தொடங்கி விட்டாலோ அதற்கு முடிவே கிடையாது. தாவித் தாவிச் செல்லும் இவர்களது பேச்சை முடிவிற்குக் கொண்டுவர புருஷர்கள் படும் பாட்டை நினைத்து அழுவதா சிரிப்பதா என்று தோன்றவில்லை “ஒரு ஐந்து நிமிஷம் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள் இதோ வந்துவிடுகிறேன்!” என்று கூறிக் செல்லும் மனைவின் பேச்சை நம்புவது மண் குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்குவதற்குச் சரி.

“புருஷன் ஏதோ சொல்லி விட்டான் என்பதற்காக இருபது வருடங்களுக்கு மேலாகப் பேசாமல் இருந்தாளாம் ஒரு பெண்! இப் பெண்ணிற்குச் சிலை செய்து ஏன் பெருமைப்படுதவில்லை என்று கேட்கிறான் ஒரு இல்லாளன். நியாயமான கேள்விதான் ஆனால், அந்தச் சிலையைப் பார்க்கும் பெண்மணிகள் “பைத்தியக்காரி ஒருத்தியின் சிலை இங்கே இருக்கிறது” என்று சிலைக்குக் கீழே எழுதிவிட்டால் என்ன செய்வது!?

பேசாத பெண்களுக்குச் சிலை எடுத்துக் கௌரவிப்பது இருக்கட்டும். அதற்கு முதல் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாமல் பேசும் பெண்களின் ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்த ஜேர்மன் மருத்துவ நிபுணர்களை அனுசி ஏதாவது மருந்து தயாரித்துத் தரும்படி கூறுங்கள்! என்கிறார் இல்லாளின் சங்கிலித் தொடர்பான பேச்சை சகிக்க முடியாது திணறும் ஒரு அன்பர் திடீர் திடீரெனக் கிளம்பி புருஷர்களைத் திணறடிக்கும் பெண்களின் புடவை, நகை ஆசைகளுக்கு ஏதாவது ஒரு மருந்து கண்டுபிடித்தால் தேவலை! என முணு முணுக்கிறார் தமது ஊதியத்தின் முக்கால் பாகத்தை

மனைவியின் புடவை, நகை ஆகியவற்றிற்காகச் செலவிடும் ஒரு அப்பாவி ஆத்மா! பிரமன் பெண்களை உருவாக்கும் போதே புடவை, நகை ஆசைகளைப் பிரிக்க முடியாத கலவையாகச் சேர்த்து உருவாக்கி இருக்கிறார். இந்த இரு ஆசைகளுக்கும் ஜெர்மன் மருத்துவ நிபுணர்களென்ன பெண்களைச் சிருட்டித்த பிரமனாலேயே மருந்து துண்டுபிடிக்க முடியாதே!

“ரவிக்கை”யாக இருந்தது “ரவிக்”காக மாறுகிறது!: அழகான பின்னலாகவும், கொண்டையாகவும் இருந்தவை முன்னலாகவும் கோபுசங்களாகவும், அஜந்தாக்களாகவும், குதிரை வால்களாகவும், படங்களில் காணப்படும் முனிவர்களின் சடா முடியைப் போலவும் உருவெடுக்கின்றன.

இப்படியே இந்தப் பெண்களின் சிகை அலங்காரம் போய்க் கொண்டிருந்தால் இன்னுஞ்சில வருடங்களில் பெண்கள் தலையை மழுங்க மொட்டை அடித்துவிட்டு “இதுதான் தற்போதைய நாகரிகம் - என்று கூறினாலும் கூறுவார்கள்!” என்கிறார் சிகை அலங்காரத்திற்காகத் தமது மனைவி செலவிட்ட நேரத்தைச் சகிக்காத புருஷர்.

“பெண்களின் உடை வர வர “முன்னேறி” வரும் வேகத்தைப் பார்த்தால் எதிர்காலத்தில் பெண்கள் நிர்வாணமாகவே உலாவுவார்கள்! என்று ஒரு தீர்க்க தரிசி கூறியதை மறந்து விட்டீரா?” என்கிறார் பெண்களின் நாகரிக முன்னேற்றத்தை மிக நுட்பமாக அவதானித்து வரும் ஒரு அன்பர்.

புதுமையாகச் சிகையை அலங்கரிக்க கிறோம் என்று எண்ணிக் கொண்டு பார்க்கச் சகிக்காத முறையில் சீலையிலே அலங்காரம் செய்யும் பெண்களின் ஆசையைத் தடுத்து நிறுத்த நிச்சயம் ஜெர்மன் மருத்துவ நிபுணர்கள் மருந்து கண்டுபிடித்துத் தானாக வேண்டும்!

பெண்களின் கண்ணீருக்கு சரணாகத் திடையும் புருஷர்கள் ஏராளம்.... ஏராளம்!

சில பெண்கள் தங்களிலே நம்பிக்கையற்று ஓயாது ஒழியாது! புருஷர்களது நடவடிக்கைகளை வேவு பார்ப்பதில் மாளாத ஆசை உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். புருஷர்களது “பர்ஸ்” தொடக்கம், “டையரி”வரை ஆராய்ந்து ஏதாவது துப்பு துலங்குகின்றதா என்று பார்ப்பார்கள்.

ஒன்றும் அகப்படாவிட்டால் வெறும் வாயையாவது மெல்லுவார்கள். பெண்ணாசையை விடப்பண்ணின் இந்த ஆசை மிகப் பொல்லாதது. குடும்பத்தையே நாசமாக்கக்கூடிய பெண்ணின் இவ்வாசையைப் பொய்யாக்க நிச்சயம் மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கத்தான் வேண்டும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நினைத்தபோது எல்லாம் கண்ணீரை வரவழைத்துப் புருஷர்களைத் திண்டிடிக்கிற ஒரு சக்தி பெண்களுக்கு இருக்கிறது. இக் கண்ணீரைக் கண்டு கலங்கிப்போய் பெண்களிடம் நிபந்தனையற்ற சரணாகதியைடைகிற புருஷர்கள் ஏராளம்.

பெண்களின் கண்களில் நீரைச் சுரக்கிற சுரபிகளை வலியுறுக்கச் செய்துவிட்டால் புருஷர்களாகிய எமக்கு எத்துணை நிம்மதி நிமிந்த நடையும் நேர்கொண்ட பார்வையுமாக நாம் உலாவி வரலாமே: என்று எண்ணாத புருஷர்கள் அநோகமாக இருக்க மாட்டார்கள்.

பெண்ணாசையை மறக்கடிக்க மருத்துவ நபுணர்கள் இப்போது மருந்து கண்டு பிடித்திருக்கிறார்களாம்! இந்த மருந்து சிலருக்குத்தான் பயன்படும்.

பெண்ணின் ஆசையைப் போக்கடிக்க மருந்து கிடைக்குமானால் அது பலருக்கும் பயன்படும்.

அது மட்டுமா? மனைவியின் பிடியிலே சிக்கித் தத்தளிக்கும் புருஷர்களுக்கு அம்மருந்து ஒரு வரப்பிரசாதமாக அல்லவா இருக்கும்!

பெண்ணாசை எது? பெண்ணின் ஆசை எது? கட்டுரையைப் படியுங்கள்!

எனவே பெண்களது கண்ணீரைக் கண்டு மிரண்டு போகும் புருஷர்களது கவலையைப் போக்க ஜெர்மன் மருத்துவ கண்டுபிடிக்கத்தான் வேண்டும்.

பெண்ணாசையைப் போக்கடிக்கும் மருந்து சிலருக்குத்தான் பயன்படும். பெண்ணின் ஆசையைப் போக்கடிக்கும் மருந்து பலருக்குப் பயன்படும் பெண்ணின் சையால் சிக்கித் தவிக்கும் புருஷர்களின் ஏதோபித்த பாராட்டுதலும் கிடைக்கும். ஜெர்மன் மருத்துவ நபுணர்கள் கருணை காட்டுவார்களா?

(சிந்தாமணி 23-12-1967)

20%

மனைவியின் மதிப்பு குறைகிறது

வெகு நாட்களாக நான் எதிர்

பார்த்துக் கொண்டிருந்த சந்தர்ப்பம் இப் பொழுது எனக்குக் கிட்டியிருக்கிறது. இப் பொழுது எல்லோர் நாவிலும் அநேகமாக எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் ஸ்டேர்லிங் நாணய மதிப்புக் குறைப்பு, ரூபா நாணய மதிப்புக் குறைப்பு என்ற பேச்சும் புதினமும் சரளமாக அடிபட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த அபூர்வ சந்தர்ப்பத்தில் நானும் இயன்ற அளவு ஏதாவ தொன்றின் மதிப்பைக் குறைத்து அரசிய லாருக்குக் கைகொடுத்துதவத் தீர்மானித்து விட்டேன்

ஏதாவதொன்றின் மதிப்பைக் குறைக்க வேண்டுமென நான் தீர்மானித்த போது எனக்கு முன்னால் பளிச்செனத் தோன்றுகிறாள்—என் மனைவி, எனவே அவளின் மதிப்பைக் குறைத்துப் பலரது பாராட்டுதல்களைத் தட்டிக் கொண்டு போய் விட வேண்டும் என்பது என் விருப்பம். யாராலும் நினைக்கவும் முடியாத அற்புத சாதனை அல்லவா இது! “செயற்கரிய செய்வர் பெரியர்” என்று வள்ளுவர் என் போன்றவர்களை மனதில் எண்ணிக் கொண்டுதான் கூறியிருப்பார் என எனக்குத் தோன்றுகிறது!

படிக்க.....

சிரிக்க.....

சிந்திக்க.....

மனைவியைத் தலைக்கு மேல் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு கூத்தாடு பவர்கள் இக் கட்டுரையைப் படிக்க விரும்பினாலும் அவர் தம் மனைவியரின் கோபக் கனலுக்கும், போட்டு உடைக்கிற பாத்திரங்களின் பெறுமதிக்கும் பயந்து அவ்வாறு செய்ய அஞ்சலாம். அவர்களுக்கு ஒருவர்த்தை “நீங்கள் இவ்வாறு அஞ்சியஞ்சியே வாழ்நாளை வீணாக்கி விட்டீர்கள்! இனியாவது சற்றுத் தைரியமாக நடவடிக்கைகளில் இறங்குங்கள்!”

இம்மதிப்புக் குறைவு வெற்றிகரமாக நிறைவேற் சில திட்டங்களை நான் தீர்மானித்து வைத்திருக்கிறேன். இதோ அவற்றுட் சில.

முதலாவதாக புஷ்ப லீலாவதி என்று என் மனைவியின் பெயரை இதுவரை புஷ்பா புஷ்பா என்றே அழைத்துப் பெருமைப்படுத்தி வந்திருக்கிறேன், எனது மதிப்புக் குறைப்புத் திட்டத்திற்கிணங்க இனி லீலா-லீலா என அழைக்க உத்தேசித்துள்ளேன்.

இரண்டாவதாக, இற்றை நாள் வரை கண்ணீர் விட்டும் துதிபாடியும் வருடத்திற்கு மூன்று பட்டுச் சேலைகளும், நான்கு சாதாரண புடவைகளும் என் மனைவி என்னிடமிருந்து கறந்து கொண்டிருந்தாள். இனிமேல் அவளது எந்தச் சாகசச் செயல்களுக்கும் மசிந்து போகாமல் எனது திட்டத்தின்படி ஒரு பட்டுச் சேலையும் மூன்று சாதாரண சேலைகளுமே அளிப்பதாக எண்ணியுள்ளேன்.

மூன்றாவதாக இன்றுவரை எனது மனைவியின் பேச்சுக்கு எதிர்ப் பேச்சு இல்லா மல் பாலைப் பார்த்து நிரென்று கூறினால், “ஆமாம் சுந்த நீரேதான்!” என்று ஆமோதித்து வந்துள்ளேன். இப்பொழுது தான் மனைவியின் மதிப்பைக் குறைக்கத் தீர்மானித்து விட்டேனே! இனி, இருபது சதவிகிதம் அவள் பேச்சைத் தட்டிக் கழித்து எனது திட்டத்தை அமுலுக் குக் கொண்டு வரத் தீர்மானித்திருக்கிறேன்.

நான்காவதாக, மாதத்தில் புதிய சினிமா படங்களாக நான்கிற்கு எனது மனைவியை அழைத்துச் சென்ற நான் அவளது மதிப்புக் குறைவை உத்தேசித்து இரண்டாவது தடவையாக ஓடுகிற பழைய படங்கள் மூன்றுக்கு அழைத்துச் செல்ல உத்தேசித்துள்ளேன், மனைவி ஏதாவது இடக்குப் பண்ணினால் இந்த விடயத்தில் நூற்றிற்குநூறு மதிப்புக் குறைபடும் என எச்சரிப்பேன்.

ஐந்தாவதாக இதுவரை மனைவி “கொஞ்சம் இப்படி வருகிறார்களா?” எனச் சமையற்கட்டுக்கு அழைத்து ஏறக்குறைய அங்குள்ள எல்லா வேலைகளையுமே என் தலைமேற் கட்டிவிட்டு சமையல் மேற்பார்வையாளராகி விடும் சாகச குணத்தை இனியும் அநுமதிக்க முடியாது! இருபது சதவீதம் மனைவியின் மதிப்புக் குறைக்கப்படுவதால் காய்கறி நறுக்குதல், வெங்காயம் உரித்தல் ஆகியவற்றொடு என் சமையற்பணியை முடித்துவிட எண்ணியுள்ளேன்.

ஆறாவதாக, எங்காவது வெளியே புறப்படும்போது “ஒப்பனை செய்கிறேன்” என்று கூறிக் கொண்டு ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு மேல் என்னைக் காக்க வைப்பதும், நான் குரல் கொடுக்கும்போது “இதோ ஆகிவிட்டது!” என்று கூறிவிட்டு மேலும் அரை மணியையோ ஒரு மணியையோ வசதிபோல் எடுத்துக் கொண்டு என்னை அசடாக்குவதுமாகிய மனைவியின் குறும்புத்தனத்தை இனியும் பொறுக்க முடியாது. மனைவிக்கு மதிப்புக் குறைவு ஏற்படும் நாளிலிருந்து நான் புறப்படும்போது ஆயத்தமாக இருந்தால் மட்டும் வெளியே அழைத்துச் செல்வேன். இல்லாவிட்டால் தனியாகவே புறப்பட்டுச் செல்லத் திட்டமிட்டுள்ளேன்.

ஏழாவதாக, நான் அலுவலகத்திலிருந்து திரும்பி வீட்டுக்கு வரும்போது, “கொஞ்சம் இருங்கள் அடுத்த வீட்டு மாமியோடு பேசிக் கொண்டிருந்ததில் நேரம் போனதே தெரியவில்லை!” என்று கூறிவிட்டு ஆறுதலாக அடுப்பைப் பற்றவைத்து சாவகாசமாகத் தேநீர் தயாரித்து எனக்குத் தரும் சோம்பல் தனத்தைச் சகிக்க முடியாது, மனைவியின் மதிப்பு குறைக்கப்பட இருப்பதால் இனிமேல் நான் அலுவலகத்தில் இருந்து வரும்போது கட கடச் தேநீர் தர வேண்டும். இல்லையேல் வந்த கையோடு ஹோட்டல் பக்கம் போய்ச் சேர்ந்து விடுவது என்று எண்ணியிருக்கிறேன்.

இங்கே காட்டப்பட்ட ஏழு அம்சங்களும் மனைவியின் மதிப்புக் குறைக்கப் பட்ட அதே நிமிடத்திலிருந்து அமுலுக்கு வரும். அநேகமாக நானே நள்ளிரவில் இருந்து இம் மதிப்புக் குறைவுத் திட்டம் நடைமுறைக்கு வரலாம்

மனைவியை தலைக்குமேல் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு கூத்தாடுபவர்கள் இக் கட்டுரையைப் படிக்க விம்பினாலும் அவர் தம் மனைவியரின் கோபக் கனலுக்கும், போட்டு உடைக்கிற பாத்திரங்களின் பெறுமதிக்கும் பயந்து அவ்வாறு செய்ய அஞ்சலாம். அவர்களுக்கு ஒருவார்த்தை:

“நீங்கள் இவ்வாறு அஞ்சியஞ்சியே வாழ்நாளை வீணாளாக்கி விட்டீர்கள்! இனியாவது சற்றுத் தைரியமாக நடவடிக்கைகளில் கிறங்குங்கள்!”

இன்னும் மனைவிமாரினால் ஏமாளியாகவோ, கோழாளியாகவோ மாற்றப்பட்ட கணவன்மார்கள் பலர் இருக்கலாம். அவர்களில் பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட நிபுணர்கள் மனைவியின் மதிப்பு குறைவு சம்பந்தமாக மேலும் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றி ஆலோசனை வழங்குவார்கள். அவர்களின் ஆலோசனைப்படி எண்ணியுள்ளேன்.

எனது மனைவி வருகிற அரவம் கேட்கிறது. எனவே எனது திட்டங்கள், அம்சங்கள் நிரம்பிய இக்கட்டுரையை ஒளித்து வைத்துவிட வேண்டியதுதான்! அவள் கண்களில் பட்டு விட்டால் வந்தது அனர்த்தம். நாளை நள்ளிரவிலிருந்துதானே மனைவியின் மதிப்புக் குறைப்புத்திட்டம் அமுலாகப் போகிறது!

கொஞ்ச நாட்களாகவே ஒரு விஷயத் தில் என் மனைவி என்னை நச்சரிக்கத் தொடங்கி யிருக்கிறாள். அவளது நச்சரிப்புத் தாங்காமல் எங்காவது ஓடி விடலாமா என்றுகூட எண்ணியிருக்கிறேன். இவ்வளவிற்கும் எனது வேலையிலோ, ஊதியத்திலோ, வேறெந்த வகையிலோ நான் ஏனையோருக்குச் சளைத்தவனல்ல, பின் எதற்காக மனைவி நச்சரிக்கிறாள் என்று தானே கேட்கிறீர்கள்?

இப்போதெல்லாம் எனக்குத் தலையில் வழுக்கை ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. “இந்த வழுக்கை மனைவியின் கண்களுக்கு அசிங்கமாகத்தோன்றுகிறதாம். முப்பது வயதான என்னை அறுபது வயதுத் தாத்தாவாக இந்த வழுக்கை காட்டிக் கொடுத்துவிடப் போகிறதாம், தலை முழுவதையும் வழுக்கை ஆட்கொள்ளுமுன்னர் நல்ல மருந்தாக வாங்கித் தலைக்குத் தேய்த்து வழுக் கையின் ஆட்சியிலிருந்து என்னை விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டுமாம்! எனது மனைவின் நச்சரிப்புக்கு முக்கிய காரணம் இதுதான்?

எனக்கு மட்டும் வழுக்கை ஏற்பட வேண்டுமென ஆசையா என்ன? படாடோபமாக விளம்பரப் படுத்தப்படும் முடிவளரும் என்னை முதல் பக்கத்துக் கிராமத்து வைத்தியர் பச்சிலை மூலிகைகளைக் கொண்டு தயாரித்த என்னை வரை பரிட்சித்துப் பார்த்து விட்டேன். எவ்வித பயனும் கிடைக்கவில்லை.

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

இதனாலேற்பட்ட ஒரு விபரீதம் என்னவென்றால், என்னை ஸ்நானத்தின்போதும் தலை முழுகும்போதும் உதிரந்த மயிர் “வழுக்கை எதிர்ப்பு” எண்ணைகளைக் கண்டதும் சீற்றங் கொண்டு சாதாரணமாகத் தலை சீவும் போதும் உதிரத் தொடங்கி விட்டமைதான்!

எனது இக்கட்டான நிலையைக் கண்ட எனது வைத்திய நண்பரொருவர், “எதற்கு விண் முயற்சி செய்கிறாய், பாலைவனத்திற்கு கூடப் பயிர் பச்சை உண்டாக்கி விடலாம்: வழுக்கைத் தலையில் மயிரை முளைக்க வைக்கவே முடியாது” என்று அப்பட்டமாக கூறிவிட்டார்.

எனக்கு தலைமயிரிலுள்ள ஆசை போய் விட்டாலும் எனது மனைவிக்கு எனது தலையில் மயிரை முளைக்கச் செய்து விடவேண்டுமென்ற கவலை மலைபோல உயர்ந்து நின்றது.

பத்திரிகைகளில்-வரும் ஆதாரத் துணுக்குகளைக் கண்ணுங் கருத்துமாகப் படித்து அதில் வழுக்கைத் தலையில் முடிவளருவதற்கு மார்க்கம் காணப்படுகிறதா என்று பார்த்து அங்கே காணப்படுகிற சிகிச்சை முறைக்கு என்னை ஆளாக்குவாள் எனது ஆசைதான் குட்டிச்சுவராக்கப் போனாலும், மனைவியின் அவாவிற்குமல்லவா அந்தக் கதி ஏற்பட்டு விட்டது!

ஒருநாள் மனைவி அழாதகுறையாக என்னிடம் வந்து “என்ன உன் வீட்டுக்காரருக்கு தலை வழுக்கை யாகிக் கொண்டு வருகிறதே” என்று அடுத்த வீட்டு அம்மாள் கேட்டாள். எனக்கு அந்த இடத்திலேயே நாக்கைப் பிடுங்கிக் கொண்டு சாகலாம் போல இருந்தது” என்றாள்.

“அடடே விஷயம் அந்த அளவிற்குப் போய் விட்டதா? நியென்ன கூறினாய்?” என்று மனைவியின் வாயைக் கிண்டினேன், “அந்த அம்மாளைச் சும்மா விடுவேனா என்ன! “உங்க வீட்டுக்காரருக்கு எந்தக் காலத்திலேயாவது மயிர் இருந்ததாகக் கூடத் தெரியவில்லையே!” என்று கூடச் கூடப் பதில் கொடுத்து விட்டுத்தான் வந்தேன்!”

“ஏற்கனவே தலை வழுக்கையாகப்போய் விட்டவர்களுக்கு ஆரம்ப வழுக்கைகளைக் கண்டால் ஒரு திருப்தி, இதற்கெல்லாம் கோபித்துக் கொள்ளலாமா?” என்று நான் மனைவிக்குச் சமாதானம் கூறினேன்.

தலை வழுக்கை விழுவது நம்கையிலா இருக்கிறது? ஏதோ பிரமன் மயிரைப் படைத்தான்: எடுத்துக் கொள்ளுகிறான் என்று நாம் நிம்மதி அடைந்தாலும் பெரும்பாலான வழுக்கையர்கள் அப்படி எடுத்துக் கொள்வதில்லை, வழுக்கை அநேகமாகத் தலைகாட்ட முடியாத பிடரி மயிரையோ கன்னத்து மயிரையோ

நீளமாக வளர்த்து பின்னிருந்து முன்னாகவோ பக்வாட்டிலிருந்து எதிர்ப்புறமாகவோ அம்மயிரைப் படுக்க வைத்து உச்சி வழுக்கையைச் சாதூயமாக மறைக்க எத்தனிக்கும் வித்தையை நினைத்தால் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. காற்றுப் பலமாக வீசும்போது படுக்க வைத்த மயிர் தோரணங்களாகக் காட்சியளிக்கும் கண்ணாவியைப் பார்த்துச் சிரிப்பதா அழுவதா என்று தோன்றவில்லை!

இந்த வழுக்கை ஏற்படுவதனால் நமக்கு நன்மையும், மதிப்பும், அதிகமாகின்றன என்றுதான் கூறவேண்டும் தலையில் வழுக்கை விழுந்தால் வயது மளமளவென்று ஏறி ஐம்பதையோ அறுபதையோ எட்டிப்பிடித்து விடுமென்று எந்த மகானுவாவன் கூறி வைத்தானோ தெரியாது. என் மட்டில் அந்த அநுபவசாலி கூறியது அத்தனையும் உண்மையான வார்த்தை!

அன்றொருநாள் பஸ்ஸில் இருக்க இடமில்லாமல் நான் தவித்துக் கொண்டு நின்ற பொழுது யாரோ ஒரு வழுக்கை ஏற்படாத பெரிய மனுஷன், என்னைப் பார்த்து இரங்கி (மன்னிக்கவும் எனது வழுக்கையைப் பார்த்து அநுதாபப் பட்டு) “பெரியவர்! இப்படியிருங்கள்!” என்று கூறி சிறிது இடங்கொடுத்து உபசரித்ததை எண்ணினால் வழுக்கை ஏற்படுகின்றதே என்று யாராவது கவலைப்படுவார்களா?

“உலகப் பெருந் தலைவர்கள் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறவர்களில் பெரும்பாலானோருக்குத் தலையில் மயிரே கிடையாது ஊதிய பலூன் போலிருக்கிறது அவர்களது தலையைப் பார்த்து யாரும் முகத்தைச் சுழிப்பதும் இல்லை மயிர் போனாலும் அத்தனையும் “தங்கக் கட்டி முளை” என்று புகழ்ந்துரைப்பதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம் அல்லவா?

தலைமயிர் அதிகமாக இருந்தால் “அமெரிக்கன்கட்” பீட்டில்ஸ் கட்” என்று சிகையை வெட்டித் தள்ளலாம். காசைக் கரியாக்கி “காரீ”களை வாங்கி முடிக்குத் தடவி அழகு பார்க்கலாம். முடி எங்கேயாவது உதிர்ந்துவிடப் போகிறது என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கலாம். கைகலப்பு ஏற்படும் சமயத்தில் எதிரியின் கைக்குள் நமது முடி அகப்பட்டுக்கொண்டால் அதோ கதிதான்!

இத்தனை சிரமங்களையும் நமக்கு அளிக்காமல் தாமாகவே முடி உதிர்ந்து வழுக்கையாகிவிட்ட “வழுக்கையர்”களைக் கண்டு போற்றுவதற்குப் பதில் வழுக்கைத் தலையர் என்று அவர்களை நையாண்டி செய்வதில் என்ன மகிழ்ச்சியிருக்கிறது?

எனது வழுக்கையைக் கண்டு எனது மனைவி கவலைப்படுவதைப் போல “வழுக்கையர்”களின் மனைவிமார்களும் கவலைப்படுவது இயற்கையே இந்தக் கவலை நமது முடி உதிர்ந்து விட்டதே என்ற அநுதாப உணர்ச்சியால் ஏற்றட்டதல்ல. வழுக்கைத் தலையார்களுடன், செல்லும் மனைவிமார்களைப் பார்த்து மற்றவர்கள் தாறுமாறாக வயதைக் கணித்து விடுவார்களே என்ற பயத்தால் ஏற்பட்ட கவலைதான் அது!

“நல்லவன் பெரியவனுக்கு றாலு மயிர்” என்றொரு பழமொழி உண்டல்லவா? என்வே மழுங்க வழுக்கையாகிப் போகவிடாமல் “நல்லவன் பெரியவன்” என்பதற்கு அறிகுறியாக “நாலு” மயிரையாவது தலையில் வைத்துக் காப்பாற்றும்படி “வழுக்கையர்”களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்!

(சிந்தாமணி 26 09-1967)

பெண்கள் மத்தியில் தேர்தல் கெடுபிடி

‘எலக்டிரானிக்’ கருவிக் கே எங்கள் “வோட்”

அரசியலில், “அரிசி இயல்” புகுந்து

புரிகின்ற திருவிளையாடல்கள் அனந்தம். அரசியலை ஆட்டிப் படைக்கக் கூடிய மகத்தான சக்தி அரிசி இயலுக்குண்டு. வேறு நாடுகளில் இந்த அரிசிக்கு இத்தனை முக்கியத்துவம் இருக்கிறதோ இல்லையோ தெரியாது.

ஆனால், நமது நாட்டில் இந்தச் சின்னஞ்சிறிய அரிசி அரசாங்கத்தை விரட்டி யிருக்கிறது. நடுநடுங்கச் செய்திருக்கிறது. சதா தலையிடியைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அரசியலும் அரிசி இயலும் எப்படியாவது போகட்டும். இந்த அரிசி விஷயம் நமது இல்லத்தரசிகளுக்குக் கொடுக்கும் தலை யிடியோ மிகப் பெரிது. தலைவலி, தலையிடியைப் போக்குகிற எந்த மருந்துகளினாலும் தீர்க்க முடியாத சிரமமான நோயாக இது மாறியிருக்கிறது.

வெள்ளை வெளேரென்று காட்சியளித்து சோறாக்கிச் சாப்பிட்டவுடனே பஸ்மீகரமாகிப் போய் மீண்டும் பசியைத் தூண்டுகிற வெள்ளையரிசியைப் போனாற் போகிறதென்று மன்னித்துவிடலாம். பழைய “மில்சாட்” அரிசியைப் போல தோற்றமளித்து மாயமான் போல் தம்மையெல்லாம் ஏமாற்றி வருகிற நவீன மில்சாட் அரிசியை நிற ஒற்றுமையைக் கருதி சாப்பிட்டுத் தொலைக்கலாம். (இது மில்சாட் அரிசியல்ல: டெக்னிக் கலர் தீட்டப்பட்ட ஒருவகை அரிசி என்கிறார் ஒரு அரிசி நிபுணர்!)

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

இந்த நாட்டரிசி நமது இல்லத்தரசிகளுக்குக் கொடுக்கும் தொல்லையை என்னென்பது? “தலைவிதியையும் முதுகு வலியையும் பொருட்படுத்தாமல் பொறுமையோடு சில மணிநேரஞ் செலவிட்டுச் சட்டியில் நீரை ஊற்றி, ஊற்றி, அலசி, அலசி, அரித்து, அரித்து கல்வேறு அரிசி வேறாகப் பிரித்து எடுப்பதற்குள் உன்பாடு என்பாடு என்றாகிவிடுகிறது!” என்னாள் மனைவி.

இந்தச் சிறிய கற்கள் எவ்வாறு அரிசியோடு தோழமை கொள்ளுகின்றன. எந்த மகானுபவான் இவைகளது தோழமைக்குப் பாடுபடுகிறார்? அதனால் அவரடையும் நன்மை யென்ன? என்பன போன்ற விஷயங்களை நாமறிய முயன்றாலும் எம்மால் அது முடிவதில்லை.

நதிமூலம், ரிஷிமூலம் என்பவற்றை அறிய முயலக்கூடாது என்பார்கள். அது போன்றது தானோ அரிசியில் கல் மூலமும்!

எனது இல்லத்தரிசி பயந்து பயந்து ஆக்கிவைத்த சோற்றிலே எப்படியோ ஒரு கல் நுழைந்து எனது பல்லைப் பதம் பார்த்த கதையையும், அதனால் நான் தூர்வாச முனிவராக மாறி இல்லத்தரசியை சபி சபியென்று சபித்ததையும் சொன்னால் சிரிப்பீர்கள்.

உங்களுக்கென்ன! நீங்கள் சிரித்து விட்டுப் போய்விடுவீர்கள்! கல்லினால் பல் உடைந்து போவது ஒருபுறமிருக்கட்டும், தடைகள் எல்லா வற்றையும் மீறிச் சோற்றோடு சோறாக மெல்ல நுழைந்து வயிற்றை அடைந்து விடுவோம் என துடிதுடித் துக் கொண்டிருக்கிற கற்கள் சி. ஐ. டி. வேலை பார்த்துக் கையும் மெய்யு மாக கண்டு பிடித்துக் கொடுத்துவிடும் பற்களுக்கும் நாவுக்கும் “டாடா” சொல்லிவிட்டு வயிற்றை அடைந்து விட்டதென்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

அதன் பின்னர் கற்கள் வயிற்றில் இருந்து கொண்டு புரிகிற திருவிளையாடல்கள் கொஞ்சமா? அரிசியோடு கலந்துறவாடுகிற கற்களின் இலட்சியமே இதுதானே!

அரிசியில் கலந்துதுறவாடிக் கொண்டிருக்கும் கற்களை அகற்றும் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த எனது இல்லத்தரசி,

“கல்லில்லாத அரிசியாக வாங்கிக்கொண்டு வாருங்கள். முடியாவிட்டால் என் கூட இருந்து அரிசியில் உள்ள கற்களை அகற்ற ஒத்தாசை புரியுங்கள்.”

என இறுதி எச்சரிக்கை விடுக்கவே, யாரோ ஒரு சங்கீத வித்துவானின் உபதேசப்படி “குண்டகீரியா” என்ற இராகத்தை நான் சாதகம் செய்ய எடுத்துக் கொண்ட சிரமம் கொஞ்சமல்ல. “குண்டகீரியா” இராகத்திற்கும் அரிசியிலே குண்டு குண்டாகக் கிடக்கும் கற்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தானே கேட்கிறீர்கள்?

“குண்டகீரியா” என்ற இராகத்தை பாடினால் கல்லு உருகுமாம். புரட்டு என்கிறீர்களா? ஒருமுறை நாரதருக்கும் தம்புருக்குமிடையே சங்கீதத்தில் வல்லவராயார் என்ற சர்ச்சை எழுந்தது. எற்கு வீண் சர்ச்சை. இது விஷயமாகத் தீர்மானிக்கும் பொறுப்பை அனுமாரிடத்திலே விட்டார்கள்.

அனுமார் இந்த இராகத்தை வீணையிலே வாசித்த பொழுது பக்கத்தில் இருந்த கல் அப்படியே உருகி அங்கு ஒரு குளம் ஏற்பட்டுவிட்டதாம்.!

அது இருக்கட்டும். “குண்டகீரியா” இராகத்தைச் சாதகம் செய்து அரிசியிலே உள்ள கற்களை உருகச் செய்தீரா? என்று தானே கேட்கிறீர்கள்? அனுமார் இந்த ராகத்தை வீணையிலே வாசிக்கப் பக்கத்திலே இருந்த கல் அப்படியே உருகி அங்கு ஒரு குளம் ஏற்பட்டதல்லவா?

அரிசியிலிருந்து கல்லைப் பிரித்தெடுத்து வயிற்றுக் கோளாறிலிந்து எம்மைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானால் எலக்டிரானிக் கருவியைத் தேர்தல் பிரச்சினையாக்க வேண்டும். “எலக்டிரானிக்” கருவி தருபவர்களுக்கே எங்கள் வோட்டு எனக் கோஷமிடுங்கள்.

அதுபோலக் கல்லரிசியோடு மல்லாடிக் கொண்டிருந்த எனதில்லதரசியின் பக்கலில் நானமர்ந்து “குண்டகீரியா” இராகத்தைப் பாட மனைவி எனக்கு ஏதோ பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதாக எண்ணி அவள் தேம்பித் தேம்பி அடி, அவள் அழுத கண்ணீர் பெரிய குளத்தைத் தோற்றுவிக்காவிட்டாலும் சிறிய குட்டையை யாவது ஏற்படுத்திவிட்டது!

ஆனால், அரிசியில் இருந்த கற்கள் அசைந்து கொடுக்கவேண்டுமே. கிடையாது! “குண்டகீரியா”விற்கும் “டாடா” தான்.

அரிசியோடு சரிநிகர் சமானமாக இணைந்திருக்கும் கற்களைப் பிரித்தெடுக்க முடியாமல் நமது இலத்தரசிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது அவர்கள் காதில் கானாமிர்தமாக விளக்கூடிய செய்தி ஒன்று நமக்கு எட்டியுள்ளது.

நமது இல்லத்தரசிகள் கல்லோடு சமைத்துப்போடுகிற சோற்றை கஷ்டப்பட்டு விழுங்குகிற எமக்கும் அந்தச் செய்தி தேனாக இனிக்கிறது.

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

கற்கள் கலந்துள்ள அரிசியில் இருந்து சுத்தமான அரிசியை மட்டும் பிரித்து எடுக்கக்கூடிய ஒரு தூதன் “எலக்ஷரானிக்” கருவியொன்றை ஒருவர் கண்டு பிடித்திருக்கிறாராம்!

அநேக வருடங்களுக்குப் பிறகு நமது நாட்டிலே ஒரு ஜீவரட்சகன் இப்பொழுது தான் தோன்றியிருக்கிறார் என்று பெருமைப்படுகிறீர்களா? அதிகமாகப் பெருமைப்பட்டு அவஸ்தைப்படாதீர்கள்! கல்லிலே அரிசியைக் கலக்கிற வித்தகர்கள், அல்லது அரியிலே கல்லைக் கலக்கிற கலப்படக்காரர்கள், இவ்வாறு ஒரு ஜீவரட்சகர் தோன்ற அனுமதிப்பார்களா?

அரிசியை உணவுப் பொருளாகக் கொள்ளாத லண்டன் நகரத்தில் உள்ள ஒரு ஜீவரட்சகர்தான் இந்த “எலக்ஷரானிக்” கருவியைக் கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்! எப்போதோ ஒருமுறை இந்த மகான் நமது நாட்டிற்கு விஜயஞ் செய்திருக்க வேண்டும். எங்கேயோ ஒரு ஹோட்டலில் நமது அரிசிச் சோற்றை சுவைத்திருக்க வேண்டும். நமது கலப்படக்காரர்களின் கைவண்ணம் அவரது பற்களைப் பதம் பார்த்திருக்க வேண்டும்!

இந்தக் கொடுமையான அனுபவந்தான் அந்த மகான் லண்டன் திரும்பிய கையோடு கல்பொறுக்கும் “எலக்ஷரானிக்” கருவியைக் கண்டு பிடிக்கத் தூண்டியிருக்க வேண்டும், இல்லையா?

எப்படியிருந்தாலும் இந்த அபூர்வமான கருவியினால் பெருமளவில் நன்மையடையப் போவது நமது இல்லத்தரசிகள் தாம்! அரிசியிலே கற்களைக் கலக்கிற கலப்படக்காரர்கள் இக்கருவி கண்டுபிடிக்கப்பட்டமையால் கலவரம் அடையத் தேவையில்லை.

**நதீமுலம், ரீஷீமுலம் என்பவற்றை அறிய முயலக் கூடாது என்பார்கள்.
அது போன்றது தானோ அரிசியில் கல்முலமும்!**

**எனது இல்லத்தரசி பயந்து பயந்து ஆக்கிவைத்த சோற்றிலே எப்படியோ
ஒரு கல் நுழைந்து எனது பல்லைப் பதம் பார்த்து விட்டது....**

உங்களுக்கென்ன, நீங்கள் சிரித்துவிட்டுப் போய்விடுவீர்கள்.....

ஐயா! கலப்படக்காரரே உங்கள் தொழில் நுட்ப முறையைத் தடுத்த நிறுத்த முடியாமலிப்பதனாலேயே இக்கருவியை பெண்களின் சிரமத்தைக் குறைக்க கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். எனவே, இக் கருவியினால் உங்களுக்கு ஏதாவது சங்கடங்கள் ஏற்படுமோ என்று நீங்கள் கொஞ்சம்கூட கவலைப்படத் தேவையில்லை! உங்கள் பிழைப்பில் மண்ணைப் போட எந்த மனிதனாவது கருதுவானா?"

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

இப்பொழுது கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ள இந்த “எலக்மிரானிக்” கருவியை எப்படி நம்நாட்டிற்கு வரவழைப்பது? என நமது இல்லத்தரசிகள் எண்ணுவது இயல்வே இதற்கும் ஒரு கலபமான வழியிருக்கிறது.

இப்பொழுது தேர்தல் காலம், வானத்தை வில்லாக வளைப்பேன் கல்லைக் கயிறாகத் திரிப்பேன் என்று வேட்பாளர்கள் தொண்டை கிழிய மேடைக்கு மேடை கத்தி “வோட்டு” வேட்டையாடுகிற சமயம்.

இந்தப் பொன்னான சந்தர்ப்பத்தை நமது இல்லத்தரசிகள் பயன்படுத்தலாம். “விட்டுக்கு ஒரு “எலக்மிரானிக்” கருவி தருபவர்களுக்கே எங்கள் வோட்டு”! எங்கள் வோட்டு மட்டுமல்ல எங்கள் இல்லத்தில் எத்தனை நபர்களுண்டோ அத்தனை நபர்களது வோட்டும்! என்று தனித்தனியாகவும் ஒன்று சேர்ந்தும் குரல் எழுப்பினால் நிச்சயம் அரிசியிலிருந்து கல் பொறுக்கும் “எலக்மிரானிக்” கருவி கிடைக்க வழியிருக்கிறது.

இந்தியாவிலே ஒரு வேட்பாளர் தமக்கு “வோட்” அளித்த முதியவர்களுக்கு “பொய் பல்செட் ஒன்றும், மூக்குக் கண்ணாடியும் சப்ளை செய்திருக்கும் போது நமது இல்லத்தரசிகளின் கோரிக்கையை அந்தியானது என்று கூறலாமா?

அரிசியிருந்து கல்லைப் பிரித்தெடுக்கிற நமது இல்லத்தரசிகளின் சிரமத்தைப் போக்கவும், இவர்கள் சமைத்துப் போடுகிற சோற்றை உண்ணும் பொழுது உடைகிற பற்களைப் பாதுகாக்கவும், வயிற்றுக் கோளாறிலிருந்து எம்மைக் காப்பாற்றவும் வேண்டுமானால் “எலக்மிரானிக்” கருவியைத் தேர்தல் பிரச்சினையாக்க வேண்டும்!

எனவே, இல்லத்தரசிகளே! போர்க்கொடியை உயர்த்துங்கள்! “எலக்மிரானிக்” கருவி தருபவர்களுக்கே எங்கள் வோட்டு என கோஷமிடுங்கள், புருஷர்களாகிய எங்களது ஆதரவு நிச்சயம் உங்களுக்குண்டு.

(சிந்தாமணி 21-04-1970)

பிரமதேவனின் புதிய திட்டம்!

பிரமலோகத்திலே பிரமதேவரும் சரஸ் வதி தேவியாரும் சாவகாசமாக உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்த பேச்சு பல கோணங்களுக்கும் பாய்ந்து ஈற்றில் பிரமதேவரையே கேலி செய்யும் அளவிற்கு சரஸ் வதிதேவியாரின் சொல்லம்பு பாய்ந்தது.

பிரமதேவரும் தமது துணைவியாருக்கு விட்டுக் கொடுக்காமல் பதில்களை தொடுக்கவே பேச்சு குரு பிடித்து என்பொழுது என்ன நேருமோ என்ற நிலையை உண்டாக்கியது அந்நேரத்தில் “நாராயண! நாராயண” என்று ஸ்மரணை செய்த வண்ணம் நாரதர் அங்கே பிரசன்னமானார்.

‘வருக வருக நாரத பகவானே வருக’ என்று வாழ்த்துரை கூறி வரவேற்று சரஸ்வதி தேவியார், “நாரதரே! தாங்கள் விஷயம் ஒன்றுமில்லாமல் விஜயஞ் செய்ய மாட்டீர்களே: ஏதாவது முக்கிய.....!”

அப்படியொன்று மில்லைத் தேவியாரே: நான் தான் சந்தர்ப்பம் புரியாமல் நுழைந்து விட்டேனோ என்னமோ!”

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

“கவலைப்படாதீர்கள் நாரதரே! இப்பொழுது எங்களுக்குள் சொற் போர் தான் நடக்கிறது: அதுவும் நீர் கொடுத்த ஒரு துப்பைக் கொண்டுதான் எனது மனைவி போர்க் கோலம் பூண்டிருக்கிறாள்!”

“பிரம தேவா! என்னை மன்னித்தருள்க, நான் தேவியாருக்கு என்ன துப்புக் கொடுத்தேன்! அதன் விளைவு என்ன என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள லாமா?”

“சென்ற முறை நீர் இங்கு விஜயஞ் செய்தபொழுது யாரோ ஒரு ஆயிரிக்க டாக்டர் அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் ஒரு இளம் பெண்ணின் இருதயத்தை ஒரு ஆடவனுடைய நெஞ்சில் பொருத்தி விட்டதாகச் சொன்னீர்களே. அதை வைத்துக் கொண்டுதான் எனது மனைவி என்னைக் கேலி செய்கிறாள்!”

“தேவியாரே! இதில் என்ன வேடிக்கை இருக்கிறது? எதற்காக உங்கள் நாயகரைக் கேலி செய்கிறீர்கள்?”

“என்ன நாரததே! தெரியாமல்தான் கேட்கிறீரா? அல்லது எனது கணவருக் காகப் பரிந்து பேசுகிறீரா? எனது நாயகர் உயிர்களைப் படைப்பதும் பூலோகவாசிகள் அவைகளின் இருதயங்களை மாற்றுவதுமாக இருந்தால் எனது கணவரின் பெருமை சரிந்து போகாதா? “பிரமதேவர் படைக்கிற மாதிரிப் படைக்கட்டும் நாங்கள் அவர்களின் இருதயங்களை மாற்றிப் பிரமதேவரையே திணறுடித்து விடுவோம்” என்று பூலோக வாசிகள் சவால் விடுவதால் அச்சவாலின் சரிபாதி என்னையுந் தாக்குகிறதுல்லவா?

“பெண்களுக்கு நாக்கு நீளம் என்பது சரியாகிப் போய்விட்டது. ஓயாமல் “சள சள” என்று பேசினால் உன் கட்சி ஜெயித்துவிடுமா? மாளாத பண ஆசையால் பலர் தமது இருதயத்தைப் பன்றியின் கிடயமாகவோ, அல்லது குரங்கின் இருதயமாகவோ பாவித்துக் கொண்டு மனம் போன போக்கில் நடந்தால் அதற்கு நான் படைத்த இருதயத்தைக் குறைகூறி என்ன பயன்?”

- பிரமதேவர்

“கேட்டீரா நாரதரே சரஸ்வதியின் பேச்சை? பெண் புத்தி பின் புத்தி என்று கூறுவது இதற்காகத்தான்! நாம் இங்கே அநேகமாக எல்லா ஜீவன்களையும் நல்ல இருதயத்தோடுதான் படைத்துப் பூலோகத்திற்கு அனுப்புகிறோம். மனித ஜீவன்கள் அங்கே போனதும் மண்வாசனையோ என்னமோ தாறுமாறாக நடக்கத் தொடங்கிவிடுகின்றன. இந்நிலையில் அறுவைச் சிகிச்சையின் மூலம் ஒரு டாக்டர் இருதயக் காரர் பலரை நல்ல இருதயம் படைத்தவர்களாக வரச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகின்றாரல்லவா?”

“இவர் பேச்சைக் கேட்டீரா நாரதரே! இவரைப் போன்ற ஒரு அப்பாவி மனுஷன் இந்தப் பிரமலோகத்தில் கிடையாது! பூலோகத்தில் “நான் கெட்ட இருதயக்காரன்; என் இருதயத்தை மாற்றிவிடுங்கள்!” என்று யாராவது துணிந்து கேட்பார்களென்று இவர் எதிர் பார்க்கிறாரா? எவ்வளவு தூரத்திற்குத் தன்னை நல்லவனென்று காட்டவேண்டுமோ அவ்வளவு தூரத்திற்கு வேடம் புனைவார் களையல்லாமல் உண்மையை ஒப்புக் கொள்பவர்கள் அல்லவே பூலோகவாசிகள்!”

“என்ன நாரதரே, பேசாமல் இருக்கிறீர்? என் மனைவி கூறுவதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறீர்களா?”

“ஏன் நாரதருக்குத் தொல்லையைக் கொடுக்கிறீர்கள்? அவர் ஒருமுறை பூலோகத்திலிருந்து மீண்டதும் நம்மை வந்து பார்த்து உங்கள் இருதயப் படைப்பின் இலட்சணத்தை வருணித்தாரே அதை இதற்குள்ளாகவா மறந்து விட்டீர்கள்?”

நாரதர் என்ன சொன்னார்?”

“அந்த ஆயிரக்க டாக்டரை நேரே இங்கே வரவழைத்து உங்கள் இருதயத்தை அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் மாற்றினால் தான் எனக்கு நிம்மதி பூலோகவாசிகளுக்கு நிம்மதி!”

“எதற்கு?”

“ஏதற்கா! நீங்கள் படைத்த இருதயத்தைக் கொண்ட சில ஜீவாத்துமாக்கள் சிசுக்களுக்குரிய பால் மாவிலே மோசடி செய்தும், மறைத்து வைத்தும், அகவிலைக்கு விற்றும், சிசுக்களின் மரண ஓலத்தை இலட்சியஞ் செய்யாமல் பணந்திரட்டுவதில் முனையவில்லையா?”

சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு சக மக்களின் வயிற்றைக் காயவைத்தும், பட்டினி போட்டும் பணத்தைப் புரட்ட முயலவில்லையா சில அரிசி வியாபாரிகள்? இன்னும்...!”

“பெண்களுக்கு நாக்கு நீளம் என்பது சரியாகப் போய்விட்டது ஓயாமல் சள சளவென்று பேசினால் உன் கட்சி ஜெயித்து விடுமா? மாளாத பண ஆசையால் பலர் தமது இருதயத்தைப் பன்றியின் இருதயமாகவோ, அல்லது குரங்கின் இருதயமாகவோ பாவித்துக்கொண்டு போகிற போக்கில் நடந்தால் அதற்கு நான் படைத்த இருதயத்தைக் குறை கூறி என்ன பயன்?”

“பிரமதேவா! ஒரு விண்ணப்பம்: இருதயத்தை மாற்றும் அறுவைச் சிகிச்சை நிபுணரான டாக்டர் பேர்னார்ட் சமீபத்தில் குரங்கின் இருதயமும், பன்றியின் இருதயமும் மனிதனுக்குப் பொருத்தம் என்று கூறியிருக்கிறார்!”

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

“நாரதரே! அந்த டாக்டருக்குத் தெரிந்தது அவ்வளவுதான்! உலகத்தில் உள்ள அத்தனை ஜீவராசிகளின் இருதயமும் மனிதனுக்குப் பொருத்தமானதுதான்! நீ அடிக்கடி பூலோகம் சென்று வருகிறீரே இது உமக்குப் புலனாகவில்லையா?”

“அதாவது மனிதரில் நரிக்குணம், புலிக்குணம், நாய்க்குணம் முதலிய கீழான குணங்கள் ஏற்படுவதற்கு வசதியாக நீங்கள் மனித இருதயத்தைப் படைத்தனுப்புகிறீர்கள் அப்படித்தானே!”

“சரஸ்வதி! எல்லாக் குணங்களையும் சீதாக்கிப் பார்த்து நல்லவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது மனித இருதயத்தின் பண்பு! எக்குணங்கள் முறுகி நிற்கின்றனவோ அக்குணங்களின் படி ஒழுக்கி இருதயத்தை மாசுபடுத்தி என்னையும் அவமானப்படுத்த மனித ஜீவன்கள் கங்கணங்கட்டிக் கொண்டு நின்றால் அதற்கு நான் என்ன செய்வது?”

“எவ்வித தாக்குதல்களையும் எதிர்த்து நிற்கக்கூடிய நல்ல பண்புள்ள இருதயத்தோடு மனித ஜீவன்களைப் பூலோகத்திற்குப் படைத்தனுப்பி நீங்கள் நற்பெயரைச் சம்பாதித்துக் கொண்டால் என்ன?”

“அது சாத்திய மில்லையே தேவி!”

“அப்பொழுது பூலோகத்தில் ஏமாற்றிப் பிழைக்கின்ற ஒரு கூட்டமும், ஏமாற்றப்படுகிற ஒரு கூட்டமுமாக இரண்டு பிரிவுகள் ஏற்பட உங்கள் இரு தயப்படைப்பு வழி வருகிறதல்லவா?”

“அப்படியே அதற்குத் தானே இதய அறுவைச் சிகிச்சை நிபுணர் ஒருவரை நம் மதிப்பிற்குரிய பிரமதேவன் படைத்திருக்கிறார்!”

“நாரதரே! ஆபிரிக்காவின் ஒரு மூலையிலே ஒரு நிபுணரைப் படைத்து விட்டால் போதுமா? பூலோக சனத்தொகையில் சரிபாதி அளவினதாகவாவது அறுவைச் சிகிச்சை நிபுணர்களைப் படைத்தாற்றானே அறுவைச் சிகிச்சை மூலமாகவாவது மிக மிகக் கெட்ட இருதயம் படைத்தவர்களை நல்ல இருதயம் படைத்தவர்களாக ஆக்க முடியுமா?”

“பிரமதேவா! சரஸ்வதி தேவியார் கூறுவது நியாயந்தானே! உங்கள் கருத்து என்னவோ?”

“நாரதரே! ஆழ்ந்து சிந்திக்கவேண்டிய விஷயம் இது. கெட்ட இருதயம் படைத்த ஒருவனின் இருதயத்தை அறுவைச் சிகிச்சையின் மூலம் அகற்றி விட்டு நல்ல இதயம் படைத்த ஓர் ஆடவனின் அல்லது ஒரு பெண்ணின் இருதயத்தை

அங்கே பொருத்திவிடுவதாக வைத்துக்கொள்வோம். முஷ்டி அளவுள்ள அந்த இருதயத்தை ஏமாற்றிவிட்டு அந்தக் கெட்டவன் முன்போலவே நடக்க ஆரம்பித்துவிட்டால் இருதய மாற்றுச் சிகிச்சை முறை பலனற்றதாகிவிடுமே!

“அல்லாமலும் இருதயம் படைத்தவர்கள் தமது இதயத்தை இரும்பாகக் கல்லாக ஸ்தம்பிக்கச் செய்து விட்டுத் தானே முறைகேடான காரியங்களைப் புரிகிறார்கள்!”

“முடிவாக நீங்கள் என்னதான் தீர்மானித்திருக்கிறீர்கள்? உங்களுக்கும் உங்கள் மூலம் எனக்கும் ஏற்பட்டிக்கிற அவமானத்தைப் போக்க எந்த வழியைக் கைக்கொள்ளப் போகிறீர்கள்?” சரஸ்வதிதேவியார் ஆவலுடன் கேட்டார்.

“வழமைபோலத்தான் எனது இருதயப் படைப்பு இருக்கும். இருதயம் படைத்த மனித ஜீவன்கள் இருதயத்திற்குத் திரைபோட்டு நடாத்துகிற ஈனச் செயல்களைச் சித்திர புத்திரனாரைப் போலக் கண்ணுங் கருத்துமாக நானும் அவதானித்து வருவேன், பூலோகத்திலிருந்து இத்தகைய மனித ஜீவன்கள் இங்கு மீண்டு வந்து திரும்பவும் பூலோகத்திற்குப் போக வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் நிச்சயம் அவர்கள் மனித உருவில் செல்ல மாட்டார்கள்! ஏழேழ் பிறவிக்கும், புல்லாய், பூடாய், புழுவாய், மரமாய் பூவுலகில் உருவெடுப்பார்கள்! இதுவே எனது இறுதியான முடிவு!” என்றார் பிரமதேவர்.

“பிரமதேவா! தங்கள் பத்தினியாருக்கும் இம்முடிவு மகிழ்ச்சியைத்தரும் என நம்புகிறேன். நான் வந்து அதிக நேரமாகிறது: உத்தரவு வாங்கிக்கொள்ளட்டுமா?”

“நாரதரே! இப்பொழுது நேரே பூவுலகத்திற்குத்தானே செல்கிறீர்கள்?”

“தங்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?”

“உம்முடைய இருதயத்தில் எந்த இரகசியமுந்தான் ஒரு வினாடி நேரமாவது தங்கமாட்டாதே!”

(சித்தாமணி 13-02-1968)

அடங்க் அடங்க் நடக்கும் கணவரை உற்சாகப்படுத்த ஊசீ!

சீதன சீர்கேட்டை அழிக்கவும் இந்த ஊசியை நாடலாம்

டெக்சாஸ் என்ற ஊரில் உள்ள

பெய்லர் பல்கலைக்கழக மருத்துவக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஜார்ஜஸ் அங்கர் என்பவர் மனிதர்களுக்கு ஊசி மூலம் கல்வி அறிவைப் புகட்டுவது ஒரு நாள் சாத்தியமாகலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

இவர் மருந்துகளால் உடம்பில் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை ஆராயும் வல்லுநர். அறிவியல் முன்னேற்றத்திற்கான அமெரிக்கஆண்டு மகாநாட்டில் பேசும் போது இத் தகவலைத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

டாக்டர் ஜார்ஜஸ் அங்கர் கல்வி அறிவு என்று குறிப்பிட்டிருப்பது ஒருவரது அறிவுத் திறனை இன்னொருவருக்குப் புகட்டுவதேயாம். ஊசி மூலம் ஒருவரின் அறிவுத் திறனைப் பிறிதொருவருக்கு ஏற்றும் நாள் வருகிறபோது வரட்டும்.

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

அதற்கு முதல் அறிவுப் பரிவர்த்தனை பற்றிச் சிலரது அபிப்பிராயங்களை இங்கே வெளியிடுவது பொருத்தமானது என எண்ணுகிறேன்.

மனைவீ

“ஒருவரது அறிவுத்திறனை இன்னொருவருக்கு ஊசி மூலம் புகட்டுகிற நன்னாளை நான் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன். எனது கணவர் இருக்கிறாரே அவருக்கு எனக்கிருக்கிற அறிவின் கால் பாகம் கூடக் கிடையாது. எதற்கெடுத்தாலும் வீட்டிலே அவளைக் கேட்டுச் சொல்கிறேன்” என்று கூறுவதும், மாத ஊதிபத்தை அப்படியே என் கையில் தந்து விட்டு கைச் செலவிற்கு என்னை எதிர்பார்ப்பதும் புருஷர்கள் செய்யக்கூடிய காரியமா?

இப்படி ஒவ்வொரு காரியத்திலும் “இவர்” எனக்கு அடங்கி அடங்கிப் போவதும், இவரது அடக்கம் எனக்கு உற்சாகத்தை அளிக்க என்னையும் மீறி ஒரு சர்வாதிகாரத்தன்மை என்னிடம் குடி கொண்டிருப்பதும், எனது கணவருக்கு மனைவியை அடக்கியானுந் தன்மை குறைந்திருப்பதே காரணமல்லவா? இத்தகைய புருஷர்கள் இன்னும் பலர் இருக்கலாம். எனவே இத்தகையோருக்கு ஊசி மூலம் அறிவுத் திறனைப் புகட்டும் முறை பலனளிக்கக் கூடியதே!

சர்வகலாசாலை மாணவன்

சர்வகலாசாலையில் படிக்கும் மாணவர் பத்தாம்பசலிக் கொள்கையைப் பின்பற்றி எப்பொழுதும் “அப்பா பிள்ளை” யாகவே இருப்பான் என “அப்பா”க்கள் நினைப்பது எத்துணை அறிவீனம்!

நம்மைப் பெற்று வளர்த்து பல்கலைக்கழகம் வரை அனுப்பியவர்களுக்கு மேலுந் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடாதே என்ற கவலையில் நாமே ஒரு பெண்ணைக் காதலித்துக் கலியாணஞ் செய்து கொள்ள விரும்பினால் குறுக்கே நந்திபோல அப்பாக்கள் நிற்கிறார்களே அதற்கு என்று கேட்கிறேன்?

இந்த “அப்பா”க்களுக்கு அறிவுத்திறனை நிச்சயம் ஊசிமூலம் புகட்ட வேண்டும். அறிவுத் திறனை ஊசி மூலம் புகட்டும் நன்னாள் எமக்குப் பொன்னாளாகும்!

பரீட்சையைக் கண்டு பயப்படும் மாணவர் ஒருவன்

வகுப்பில் திறமைசாலிகளாக இரண்டு மூன்று மாணவர்களைத் தெரிவு செய்து ஆசிரியர்கள் அவர்களுக்கு நன்றாகக் கற்பிக்கட்டும், பின்னர் வகுப்பிலுள்ள ஏனைய மாணவர்களுக்கு அவர்களின் அறிவுத் திறனை ஊசிமூலம் புகட்டலாம். இதனால் ஆசிரியர்களுக்குச் சிரமம் குறையும்!

வகுப்பிலுள்ள அத்தனை மாணவர்களுமே பரீட்சையில் சித்தி பெற வாய்ப்பும் ஏற்படுகின்றது. மாணவ உலகம் டாக்டர் ஜார்ஜஸ் அங்கர் அவர்களின் ஆராய்ச்சியின் விளைவை வெகு ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறது!

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

பெண்ணைப் பெற்றவர் ஒருவர்

சீதனம் சீதனம் என்று நித்திரையிற்கூடப் புலம்புகின்ற பிள்ளையைப் பெற்றவர்களுக்கு எத்தனையோ பேர் அறிவுரையும் அறவுரையுமாக நிறையக் கூறி விட்டார்கள். எல்லாவற்றையும் இந்தக் காதல் வாங்கி அந்தக் காதல் விட்டு விட்டு சீதனத்திற்காக பெண்ணைப் பெற்றவர்களை முறுக்கிப் பிழிவதைத் தடை செய்வதற்கு வேறு மார்கந்தான் கண்டு பிடிக்கப்பட வேண்டும்.

டாக்டர் ஜார்ஜஸ் அங்கரின் ஆராய்ச்சி ஒருவகையில் பிள்ளையைப் பெற்றவர்களைத் திருத்துவதற்குப் பயன்படலாமென என்னுகிறேன். சீதனத்தை எதிர்த்து ஆவேசக் குரல் எழுப்பும் சிலரது அறிவுத் திறனை ஊசி மூலம் பிள்ளையைப் பெற்றவர்களுக்கும் புகட்டலாம், இதன் விளைவைக் கவனித்து தொடர்ந்து ஊசி மூலம் அறிவுத்திறனை ஊட்டும் முயற்சியில் ஈடுபடலாம்.

காதல் மன்னன்

சில பெண்களுக்கு காதல் புரியத் தெரியவில்லை என்பதை விசனத்துடன் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. கண், முகம், சேட்டைகள் மூலம் நாம் புலப்படுத்தும் காதற் குறிப்புக்களை சில பெண்கள் புரிந்து கொள்வதேயில்லை. புரிந்து கொண்டாலும் “யோ பைந்தியத்தின் சேட்டைகள் இவைகள்” என ஒதுக்கியும் ஒதுங்கியும் போய் விடுகிறார்கள்.

சில பெண்களோ துணிந்து கையை ஓங்கி நம்மை அறைந்தும் விடுகிறார்கள். ஒருவரது அறிவுத்திறனை இன்னொருவருக்கு ஊசி மூலம் புகட்டும் டாக்டர் அங்கர் அவர்களது ஆராய்ச்சி வெற்றியடைந்தால் அறிவுத் திறன் பலபேர்களுக்கு நிச்சயம் பயன்படலாம்.

ஒரு அரசியல் வாத்

நாங்கள் அவ்வப்போது கட்சி விட்டு கட்சி தாவும்போதும், கொள்கைகளைக் காற்றில் பறக்கவிட்டு விட்டுச் சுயநலத்தையே பெருநலமாகக் கைக்கொண்டு ஒழுகும் போதும் பொதுமக்களின் சிலர் எம்மைப் பற்றி விமர்சிப்பதும் “அடுத்த தோதல் வரட்டும்” என்று மனதுள் கருதிக் கொள்வதும் சகிக்க முடியாத அதிருப்திகளில் ஒன்றாகும்!

நாம் போடுகிற தாளத்திற்கு இவர்கள் ஆடாமல் நம்மையே எதிர்க்கத் துணிவதை எண்ணிக் கவலை அடைகிறோம். ஒருவரது அறிவுத்திறனை இன்னொருவருக்குப் புகட்டும் ஆராய்ச்சி வெற்றி பெற்றால் நம்முடைய அறிவுத் திறனைப் பலருக்கு இலவசமாக விநியோகஞ் செய்ய நாம் தயாராக உள்ளோம். அரசியல் வாதியாகவே “சங்கரா சிவா” என்று மிகுதி வாழ் நாளையும் ஒட்டி விடலாம் இல்லையா?

பென்சனர் பேரம்பலம்

என்ன உலகம் ஐயா இது! ஊருக்குப் பெரிய மனிதராகப் பென்சன் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோமேயென்று யாராவது எனது புத்திமதியைக் கேட்க வருகிறார்களா? எத்தனையோ பேருக்கு எத்தனையோ வகையான புத்திமதிகளைச் சொல்வல்ல அறிவுத்திறனை நாம் பெற்றிருந்தும் ஒரு பயல் நம்மைத்தேடி வருவது கிடையாது.

கடன் கேட்பதற்கு மட்டும் அடித்து முந்திக் கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள்.

டாக்டர் அங்கர் அவர்களது ஆராய்ச்சி வெற்றி பெற்றால் “இன்செக்ஷன்” மூலமாவது எமது அறிவுத்திறனை மற்றவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கலாம். இப்படி ஒரு காலம் வராமலா போய்விடும்?

பெண்ணைப் பெற்றவர் ஒருவர்

நாம் மினிஸ்கேட் அணிந்து தடக்கி விடுந்தாலென்ன, அல்லது வழக்கி விழுந்தாற்றான் என்ன? நமது உடையைப் பற்றிப் பொதுமக்களும் பத்திகைக்காரர்களும் எதற்கு வீண் பரபரப்பு அடைய வேண்டும்?

நாம் மினிஸ்கேட் அணிந்து வீதியிற் சென்றால் இவ்வுடையை விரும்பாதவர்கள் கண்களை இறுக்க முடிக்கொண்டு போய்விட்டும், அல்லது வேறு பாதையாற் சென்றுவிட்டும், உடையைக் கூட்டியோ குறைத்தோ அணிவது எமது விரும்பத்தைப் பொறுத்தது: அதிலும் மினிஸ்கேட் அணிந்து பவனி வருவது எமது பிறப்புரிமை!

இதில் தலையிட யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. உரிமை, சுதந்திரம் பற்றித் தெளிவற்ற பொதுமக்கள் பலரிருக்கலாம் ஊசி மூலம் ஒருவரது அறிவை இன்னொருவருக்கு புகட்டும் முறை வரும்போது எமது அறிவுத்திறனை மற்றையோருக்குப் புகட்ட நாம் சித்தமாக உள்ளோம். அப்பொழுது மினிஸ்கேட் மாயை பலரது உள்ளங்களிலிருந்து மறைந்து விடலாம்!

(சிந்தாமணி 02-04-1969)

நகைச்சுவைச் சீத்திரம் வள்ளுவர் ஒரு தழு வல் கலைஞரா?

சாணக்கிய சாஸ்திரத்தை பார்த்து எழுதினாராம்!

பெரியோர்களே! தாய்மார்களே! அன்பர்களே!

நண்பர்களே! உங்கள் எல்லோருக்கும் இங்கே மேடையில் வீற்றிருக்கும் தழுவல் கலைஞர்கள் சார்பாகவும், என்சார்பாகவும் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தழுவல் கலைஞர்களுக்குப் பாராட்டு விழா நடைபெறும் இத்தருணத்தில் தங்கள் சிரமத்தையும் பாராது வருகை தந்து விழாவைச் சிறப்பித்தமைக்கு என் இதயம் நிறைந்த நன்றி! (கரகோஷம்)

இங்கே வீற்றிருக்கும் தழுவல் கலைஞர்கள் துரிதமாக வளர்ந்து பாராட்டு விழாப்பெறுந் தகுதியை எட்டிவிட்டமைக்கு உங்கள் ஆதரவே முழுமுதற் காரணம் ஆகும். கலைஞர்களுக்குத் தனித்தனி பட்டாடையும் கேடயமும் அளித்துக் கௌரவிக்க விழாக்குழு தீர்மானித்து உள்ளது. இக் கலைஞர்களைக் கௌரவிப்பதற்கு முதல் இவர்கள் தாங்கள் எப்படித் தழுவித் தழுவி முன்னேறினார்கள் என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்குவார்கள். நீங்கள்

இதனை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன், எனவே தழுவல் கலைஞர்களுக்கும் அவர்களது இரசிகப் பெருமக்களாகிய உங்களுக்கும் நடுவே அதிக நேரம் நிற்க விரும்பவில்லை. இப்பொழுது தழுவல் கலைஞர்கள் ஒவ்வொருவராக வந்து தம்மை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு உங்களுக்குத் தமது முன்னேற்றம் குறித்து சுருக்கமாக விளக்குவார்கள். (நண்ட கரகோஷம்)

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

பெரியோர்களே! தாய்மார்களே! தம்பிகளே! தங்கைகளே! வணக்கம்.

தழுவல் சிறுகதை எழுத்தாளன் என்ற பெருமைக்குரியவன் நான். நான் தழுவி எழுதத் தொடங்கியமைக்கு இந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் ஒருவிதத்தில் காரணம் என்று கூறலாம். எடுத்த எடுப்பிலேயே யாராவது நன்றாக எழுதி விடுகிறார்களா? எழுத எழுதத்தானே பயிற்சியும் மெருகும் ஏற்படும். ஆனால், இந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர்களோ, ஒருவரிடமிருந்து உடனடியாகவே சிறந்த கதையை எதிர்பார்க்கிறார்கள். இந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர்களைத் திருப்திப்படுத்தத் தழுவி எழுத ஆரம்பித்தேன். நல்ல வரவேற்புக் கிடைத்தது!

எனவே நிரந்தரமாகவே தழுவல் எழுத்தாளராக மாறிவிட்டேன். தழுவி எழுதுவதில் உள்ள சிரமங்கள் கஷ்டங்கள் ஆகியன பற்றி மணிக் கணக்காகப் பேசலாம், ஆனால் தலைவரின் கட்டளைக்கமைய நான் நடக்க வேண்டியவனாகையால் இதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுகிறேன். “கழைக் கூத்தாடி உயரத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கம்பியில் நடப்பதைப் போன்றது தழுவி எழுதுங்கலை” என்று குறிப்பாகச் சொல்லி எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். (கரகோஷம்)

கொடியானது மரத்தைத் தழுவுகிறது. நீலக்கடல் அலை நலத்தைத் தழுவுகிறது. இவ்வாறு ஒவ்வொன்றும் ஒன்றையொன்று தழுவித்தான் உயருகின்றன. எனவே, தழுவல் என்பது ஏதோ புதிய செயல் அன்று.

நாடகக் கதாசிரியரோ அன்றேல் சினிமா கதாசிரியரோ வேறு மொழிக் கதைகளைத் தழுவி கதைகள் அமைக்கின்றனர் என்றால் அவர்கள் கியற்கையோடு ஒட்டி உயருகிறார்கள் என்றுதான் பொருள்!

அன்பர்களே! நண்பர்களே! உங்கள் முன் மேடையில் நிற்பவன் தழுவல் நாவல் எழுத்தாளன், சிறுகதையாவது ஒருவாறு தழுவி எழுதிச் சமாளித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் நாவல் விஷயம் அப்படியல்ல அதாவது எமது ரசிக்காளுக்குத் தெரியாத பாஷையிலுள்ள பிற நாட்டு நாவல்களை எல்லாம் நாம் படிக்க வேண்டும். ஒரு பொறியியல் வல்லுநரின் திறமையோடு பிறநாட்டு நாவல்களைப் பதுக்கியும், மாற்றியும், நீக்கியும், திரித்தும் தமிழில் தருவதென்பது எத்துணைச் சிரமம் என்பதை எமது ரசிகப் பெருமக்கள் சற்றே சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களாக. எமது சிரமத்தைக் குறைக்க ரசிகப் பெருமக்கள் ஒருவழியில் உதவலாம். அதாவது ரசிகப் பெருமக்கள் தமிழ் ஒன்றினை மட்டும் கற்றுக்கொண்டு பிற மொழிகளை மறந்தும் பார்க்காமல் இருந்துவிட்டால் தழுவல் நாவல் எழுத்தாளர்களாகிய நாங்கள் மளமளவென்று உச்சஸ் தானத்திற்குச் சென்று விடலாம்!.

அன்பர்களும், நண்பர்களும் எமது வேண்டுகோளுக்குச் செவி சாயப்பார்களா? (பல குரல்கள்:- நிச்சயம் செவி சாயப்போம்!) வணக்கம் விடை பெறுகிறேன் (கரகோஷம்)

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

வணக்கம் நண்பர்களே! நான்தான் தழுவல் கவிஞர் தழுவல் சிறுகதை ஆசிரியரும், தழுவல் நாவலாசிரியரும், தழுவுவதிலுள்ள சிரமங்களை தழுவல் ரசிகப்பெருமக்களாகிய உங்களுக்குக் குறிப்பாக விளக்கினார்கள். தழுவல் கவிஞர்களாகிய நாம் பிரபல பிறதேசக் கவிஞர்களது கருத்துக்களைத் தழுவிக் கவிதை படைப்போமேயல்லாது அவர்களது கதைகளை அப்படியே தழுவி விட மாட்டோம். தழுவித் தழுவி கவிதைகளைப் படைப்பதனால் ஓரிரு சந்தர்ப்பங்களில் சுயமாகவே கவிதை படைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுவமுண்டு. ஆனால் அவை எல்லாம் தழுவல் கவிதைகளுக்கு முன்னால் எம் மத்தியில் யாரோ ஒரு பிரபல தமிழறிஞர் திருவள்ளுவர் கூட வடமொழிக் கலைஞன் சாணக்கியனின் அர்த்த சாஸ்திரத்தைப் தழுவித்தான் தமது திருக்குறளை யாத்ததாகக் கூறியுள்ளதாக நான் இவ்விழாவிற்கு வரும்போது சக தழுவல் கவிஞரொருவர் என் காதுகளில் கூறி வைத்தார். அந்தத் தமிழறிஞர் தழுவல் கவிஞர்களாகிய எமக்கு ஆதரவு நல்கத்தான் அவ்வாறு ஆராய்ச்சி செய்து கூறினாரோ என்னவோ! எது எவ்வாறிருந்தாலும் தழுவல் கவிஞர்கள் எங்கும் எப்பொழுதும் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு ஆதரவளித்துப் போற்ற வேண்டியது தழுவல் ரசிகப் பெருமக்களாகிய உங்களது தலையாய கடமையாகும். வணக்கம்! (பல குரல்கள்:- தழுவல் கலைஞர்கள் வாழ்க!)

தழுவல் ரசிகப் பெருமக்களே! வணக்கம். நான் தழுவல் நாடகக் கதாசிரியர் என்று கூறிக் கொள்வதில் பெருமைப்படுகிறேன். கொடி மரத்தைத் தழுவுகிறது: நீலக் கடலின் அலை நிலத்தைத் தழுவுகிறது: இவ்வாறு ஒவ்வொன்றும் ஒன்றையொன்று தழுவித்தான் உயருகின்றன. எனவே தழுவல் என்பது ஏதோ புதிய செயல் அன்று நாடகக் கதையாசிரியரோ அன்றோல் சினிமாக்கதாசிரியரோ வேறு மொழிக் கதைகளைத் தழுவி கதைகள் சமைக்கின்றனர் என்றால் அவர்கள் இயற்கையோடு ஒட்டி உயருகிறார்கள் என்றுதான் பொருள்! இந்த உண்மையை அறியாத சிலர் கழுக்குக் கண்கொண்டு நோக்கி இது அந்தக் கதையின் தழுவல்: அல்லது இந்தப் படக்கதையின் தழுவல் என்று விமர்சித்தோ அன்றோல் பத்துப் பதினைந்து திரைப்படக் கதைகளைச் சந்திக்கிழுத்து வெல்லப்பிள்ளையார் மாதிரி ஒவ்வொன்றிலும் கிள்ளிக் கிள்ளி எடுத்து உருவாக்கப்பட்ட கதையென்று சொல்லியோ நம்மை மட்டந்தட்ட எண்ணுவது அபத்தம்! (பல குரல்கள்:- கேளுங்கள்! கேளுங்கள்!)

எனவே, இனியாவது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எமது முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டை போடாது எமக்கு ஆதரவளித்து அன்புடன் தழுவி அணைத்துச் செல்லுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (பலத்த கரகோஷம்)

மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே! பேரன்புமிக்க பெரியோர்களே! அன்பர்களே! வணக்கம்!

பிறரைத் தழுவித் தழுவி வாழ்க்கை நடாத்தும் என்னையும் தழுவல் கலைஞர் என மத்தித்து, மேடையில் இடந்தந்து பேச உரிமை வழங்கியதற்கு என் நன்றி! பிறரைத் தழுவி வாழ்க்கை நடாத்துவதிலுள்ள சிரமங்கள், தொல்லைகள், கஷ்டங்கள் பற்றிப் பலர் அறியார். கூடியவரை கலைஞனாக இருக்கக்கூடியவன் தான் இவ்வாறு பிறரைத் தழுவி வாழ்கை நடாத்த முடியும் என்று உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். பிறரது உறுதி, போக்கு, பேச்சு, கொள்கை, கோபதாபங்கள் யாவற்றையும் நுட்பமாக அவதானித்து அவரவர்களுக்கு உரிய முறையில் பேசி நடித்து, வளைந்து, நெளிந்து வாழ்க்கை நடாத்துவது எத்துணைச் சிரமம் என்பதனை எம் போன்றோரே நன்கு அறிவர். கலைத்தன்மையோடு பழகி எல்லோருக்கும் நல்லபிள்ளைகளாக இருக்கும் எம்மை “காக்காய் பிடிப்போர்” என்றும் ‘ஐஸ் வைப்போர்’ என்றும் நையாண்டியாகப் பேசுவது நியாயமல்லவா?

இப்படி நையாண்டி செய்பவர்கள் பத்துப்பேருடன் பழகி நல்ல பெயர் வாங்கிக் கொள்ளட்டும் பார்க்கலாம்! (பலத்த கரகோஷம்) இதற்குக் கூட சவால் விட்டுப் பார்க்கலாம். ஆனால், இக்காலத்தில் எதற்கெடுத்தாலும் சவால்விட்டே சிலர் பிழைப்பதாகத் தெரிவதால் நாமும் அந்தக் கோஷ்டியில் சேரக்கூடாது என்பதற்காகப் பேசாமல் இருக்கிறோம்! (கேளுங்கள், கேளுங்கள்!)

தலைவர்

தழுவல் கலைஞர்கள் அனைவர்க்கும் வணக்கம் இக் கலைஞர்கள் அனைவரும் சிரமம் பாராது இங்கு வந்து தமது மகத்தான அனுபவங்களை எம்முடன் பகிர்ந்து கொண்டமைக்கு நன்றி வணக்கம்.

(சிந்தாமணி 14-06-1969)

படிக்க.....

சிரிக்க.....

சிந்திக்க.....

கணவரோடு சண்டையிட சீவ சந்தர்ப்பங்கள்!

பெண்களும் சமர்த்தர்களாவதற்கு வழி

என் மனைவிக்கு என்னோடு

சண்டை போடத் தெரியாது, இப்படி நான் கூறினால் நீங்கள் அப்படியே மூர்ச்சை போட்டுக் கொண்டு விழுந்து விடுவீர்கள்! என் தலை விதி இப்படியொரு பெண்ணைக் கட்டிக் கொண்டு மாரடிக்க வேண்டியிருக்கிறது!

அடுத்த வீட்டு அம்பலவாணரும்

அவரது மனைவியும் நாள் தவறாமல் சண்டை போட்டுக் கொள்வதும், சண்டை உச்சக் கட்டத்தை அடையும்போது அப்பல வாணர் துண்டை உதறித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு, “நீ எக் கேடாவது கெட்டுப் போ!” என்று மனைவியைச் சபித்துவிட்டு வெளியே றுவதும், இதோ நான் பிறந்தகம் போகிறேன்!” என்று அவர் தம் மனைவி அழுது ஆலாவர்ணம் பண்ணிவிட்டு துணி மணிகளை எடுத்துப் பெட்டிக்குள் வைத்து அடுக்குவதும், பக்கத்து வீட்டுக் காரராக இருந்த தோஷத்திற்காக நானும் மனைவியும் ஓடிப்போய் அவர்களை தாஜா செய்வதும் கண்கொளாக் காட்சிகளாகும்.

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

இந்த ஒரு காட்சி நமது வீட்டிலும் நடக்க வேண்டுமென்ப பல நாட்களாகத் தவங் கிடக்கிறேன் கிடைத்தாற்றானே!

எப்படியாவது ஒரு சண்டையைக் கிளப்பிவிட வேண்டுமென்ப பெருத்த முஸ்தீபுகள் செய்து கொண்டு நான் களத்திலே குதித்தால் எதிரியாகிய என் மனைவி வெற்றிகரமாகப் பின்வாங்கி என் முஸ்தீபுகளைத் தவிடுபொடியாக்கி விடுகிறாள்!

“கல்லானாலும் கணவன்: புல்லானாலும் புருஷன்” என்று கணவனைத் தலையில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு கொண்டாடுகிற பரம் பரையிலே வந்த அந்த ஜென்மத்திடம் வேறெதை எதிர்பார்க்க முடியும்?

என் மனைவியைப் போல புருஷனோடு சண்டைபோடத் தெரியாத சில பெண்களும் இருக்கலாம். அவர்களுக்காகவும், என் மனைவிக்காகவும், புருஷர்களுடன் சண்டை போடக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் எவை: எப்படிச் சண்டையை ஆரம்பிப்பது போன்ற விபரங்களை இங்கே தெரிவிக்கிறேன். என் மனைவி உட்பட ஏனைய பெண்களும் படித்துப் பயனடையலாம்.

1. உங்கள் கணவர் அலுவலகத்திலே உழைத்துக் களைத்து “பஸ்”சைப் பிடித்து வீடு வந்து சேருகிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவர் வந்ததும் வராததுமாக காலையில் அவர் அலுவலகத்திற்குப் போகும்போது வாங்கிக் கொண்டு வரச்சொன்ன பொருள்களை வாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறாரா? என்று பாருங்கள். இல்லாவிட்டால் “நீங்கள் எப்பொழுதுமே இப்படித்தான்!” என்று நறுக்குத் தெறித் தாற்போலக் கூறி சிடுசிடுவென்று முகத்தை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்! உங்கள் கணவர் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு, “வந்ததும் வராததுமாக எதற்கு வள்ளென்று விழுகிறாய்?” என்று சீறுவார், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை வைத்துக்கொண்டு மேலே தொடருங்கள்! இந்தச் சண்டை மாலை நேரத்தில் நல்ல பொழுது போக்காக அமையக் கூடியது!

2. உங்கள் கணவர் ஆசையோடு தனக்கு ஒரு சட்டை வாங்கிக் கொண்டு வந்து அதை உங்களிடங் காட்டி “எப்படி இருக்கிறது? என்று கேட்கிறார். அதற்கு நீங்கள் “மிக நன்றாக இருக்கின்றதே: இந்தச் சட்டை உங்களுக்குப் பொருத்த மானதென்று மறந்து போயும் கூறிவிடாதீர்கள்! “இப்படி உங்களுக்கே அடிக்கடி சட்டை வாங்குகிறீர்களே: எனக்கொரு புடவை வாங்கித்தளர வேண்டும்மென்ற எண்ணம் உங்களுக்கு ஏற்பட்டதுண்டா? என் தலைவிதி அவ்வளவு தான்! என்று இலேசாகக் கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டே கூறுங்கள்.

“உனக்குத்தான் அலுமாரி நிறையப் புடவைகள் இருக்கின்றனவே!” என்பார் உங்கள் கணவர். “அத்தனையும் எங்கப்பாவும் அண்ணாவும் வாங்கித் தந்தவை!” என்று நீங்கள் கூறுங்கள். இப்படியாக ஆரம்பிக்கக் கூடிய சண்டைகள் நீடித்து

நிற்கக் கூடியன பிறந்தகப் பெருமையையும் புக்கச் சிறுமையையும் எடுத்துக்காட்ட இத்தகைய சண்டைகள் உதவுவன.

3. உங்கள் கணவர் ஊரில் இருக்குந் தாய்க்கோ, அல்லது படித்துக் கொண்டிருக்கும் தம்பிக்கோ பணம் அனுப்பும் போது “இப்படியே மாதா மாதம் பணத்தைக் கொட்டித் தொலைத்துக் கொண்டிருந்தால் நான் ஓடும் கையுமாகத் தெருவில் இறங்க வேண்டியது தான்!” என்று ஒரு குரல் அழுதுவிடுங்கள் இதற்கு!

“பீடை: கழுதை” என்று உங்கள் கணவர் ஏசுவார்! “என்னை கழுதை என எண்ணித்தானே இப்படியெல்லாம் நடக்கிறீர்கள்?” என்று விசம்பலுக்கிடையே கூறுங்கள். இப்படியாக உருவாகிற சண்டைகள் சில நாட்கள் உண்ணாவிரதத்தில் முடியலாம். நல்ல ஏற்பாட்டுடன்தான் இந்தச் சண்டைனை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

4. உங்கள் கணவர் மனநிம்மதிக்காகப் பத்திரிகை படித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அந் நேரத்தில் நீங்களும் அவருகே போய் உட்கார்ந்து கொண்டு அவரது அக்காள், தங்கை, இவர்களைப்பற்றி மெதுவாகக் குறை கூறும் படலம் தொடர்ந்து முன்னேறி உங்கள் மாமியாரை அதாவது உங்கள் கணவரின் தாயாரை தாக்கும் அளவிற்கு போய்விட வேண்டும்!

பத்திரிகையில் கண்ணும் உங்கள் பேச்சில் கவனமுமாக இருக்கும் உங்கள் கணவர் திடீரெனப் பத்திரிகையை வீசிவிட்டு “இது என்ன வீடா யுத்தகளமா?” என்று இரைவார், அவரது பேச்சையோ தோற்றத்தையோ கண்டு பயந்து விடாமல் கொஞ்சம் தைரியமாக, “உள்ளதைச் சொன்னால் உடம்பெல்லாம் பற்றியெரிகிறதோ!” என்று பதிலிற்குக் கேளுங்கள் “உள்ளதைச் சொல்லுகிற ரிஷி பத்தினி நீ!” என்று இடித்துரைப்பார் உங்கள் கணவர் இந்தச் சண்டை அணைந்து விடாமலிருக்க அவ்வப்போது உங்கள் கணவரின் பூர்வோந்திரங்களை இழுங்கள்!

5. நீங்கள் இழுக்கிற இழுப்புக்கெல்லாமசைந்து கொடுக்காமல் சற்று முறுக்காக இருக்கிற புருஷராக இருந்தால் அடுத்த தெருவில் வசிக்கும் அன்னம்மாவின் கணவரைப் பற்றியோ உங்களுக்கு அவ்வப்போது போதனை புரிந்து கைகொடுத்து உதவுகிற கமலாவின் கணவரைப் பற்றியோ கொஞ்சம் உயர்வாகப் பேசுங்கள், அவர்கள் தத்தம் மனைமானைத் தெய்வம் போலப் போற்றிப் புகழுகிற இலட்சணத்தை வருணிப்புங்கள் “என்விதி அவ்வளவுதான்!” என்று இடையிடையே பெருமூச்சுடன் கூறுங்கள் “கழுதை வாயை மூடு!” என்று குதிப்பார் உங்கள் கணவர், அவர் கூறுகிறபடி வாயை நீங்கள் மூடிவிட்டால் மேலே தொடர வழியேது? எனவே இந்தச் சண்டையை அணைய விடாமலிருக்க விரும்பினால்; உங்கள் குழந்தையின் முதுகில் பளாரென அறைந்தோ, பாத்திரங்களைப் போட்டு உடைத்தோ பொங்கிவரும் கோபத்தைத் திசை திருப்பினாற்றான் முடியும்!

6. உங்களுக்குச் சிறிது சுகவீனம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று வைத்துக் கொள்வோம். அதை உடனே உங்கள் கணவருக்கு எடுத்துச் சொல்லி ஆஸ்ப்ரோவோ டிஸ்பிரினோ வாங்கி வரும்படி கூறிவிடாதீர்கள் உங்கள் கணவரது ஞான திருஷ்டியையும், மற்றவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சுகவீனத்தைக் கண்டுபிடித்துக் கொள்ளும் ஆற்றலையும் நீங்கள் பரீட்சிக்க இதுவொரு நல்ல சந்தர்ப்பம். எனவே பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு வீட்டு வேலைகளைச் செய்யுங்கள், உங்கள் கணவர் சாப்பிட்டு வீட்டு அலுவலகத்திற்குப் போகும் நேரத்தை எதிர்பார்த்திருந்து பொரிந்து தள்ளுங்கள்,

“வீட்டிலே ஒரு வேலைக்காரி இருந்தால் அவளுக்குக் கொடுக்கிற மதிப்புக்கூட எனக்கு இல்லை” என்று விசம்பலுடன் ஆரம்பியுங்கள், இப்பொழுது என்ன நடந்து விட்டது? எதற்காக இப்படிப் பிலாக்கணம் பாடுகிறாய்?” என்பார் உங்கள் கணவர் “பிலாக்கணம் பாட வேண்டியதுதான், வீட்டிலே இருக்கிறவன் செத்து மடிந்தாலும் உங்களுக்கு கவலையில்லை வேளாவேளைக்குச் சாப்பிட்டு விட்டால் உங்களுக்குச் சரி!” என்று கூறிவிட்டு சிறிது தேம்புங்கள். உனக்கென்ன வருத்தம் என்று சொன்னால்தானே தெரியும்!” என்று உறுமுவர் உங்கள் கணவர்,

“நான்கு நாட்களாக அவதிப்படுகிறேன் ஏன் என்று கேட்க ஆளில்லை!” என்று நீங்கள் கூறுங்கள் இப்படி ஆரம்பமாகிற காலைச் சண்டையைத் தொடராமல் வெட்டிவிட உங்கள் கணவர் துடியாய்த் துடிப்பார்! உங்கள் கணவர் நேரத்தோடு அலுவலகத்திற்குப் போக வேண்டுமென்ற கவலை உங்களுக்கு உண்டானால் இந்தச் சண்டைனைத் தொடர மாலைவரை பொறுத்திருக்கலாம்.

“நகை வாங்குவதற்கும், பிறந்தம் செல்வதற்கும், சினிமா பார்ப்பதற்கும் சண்டை போட்டுத்தான் ஆக வேண்டுமா என்று சில பெண்கள் கேட்கலாம் இதற்கெல்லாம் சண்டைபோடுவது என்று கிளம்பினால் “விட்டது சனியன்” என்று பேசாமல் புருஷர்கள் இருந்து விடுவார்கள். மேற்கூறியவை உங்கள் விருப்பப்படி நிறைவேற வேண்டுமானால் அளவோடு கண்ணீரை வடிபுங்கள் வெள்ளி உங்களுக்கே!

இங்கே எடுத்துக் காட்டாகக் காட்டிய புருஷர்களோடு சண்டை போடுகிற சந்தர்ப்பங்களும், அதனை வளர்க்கிற வழிகளும், ஆரம்பகால மனைவியர்களுக்கு மட்டுமே இவர்கள் சற்று விழிப்போடுருந்து ஏனைய தம்பதிகள் எவ்வாறு சண்டையை ஆரம்பிக்கிறார்கள்? அதனை வளர்க்கிறார்கள்; எனக் கவனித்து வந்தால் புருஷர்களோடு சண்டையிடுவதில் சமர்த்தர்களாகி விடுவார்கள்!

(சிந்தாமணி 27-02-1968)

யமலோகத்திலும் இடமாற்றம்

சித்திர புத்திரனார் அவசரமாக

ஏதோ எழுதிக் கொண்டு இருந்த சமயத்தில் எதிரில் போய் நின்றுார் யம கிங்கரர்களில் ஒருவர். எதிரில் வந்து நிற்பவர் ஒரு கிங்கரர் என்பதை உணர்ந்த சித்திர, புத்திரனார் குனிந்த தலை நிமிராமலே,

“என்ன விசேஷம் இந்த நேரத்தில் உமது கடமை நேரம் முடிந்ததா?” என்று வினாவினார்,

“தாங்கள் கிங்கரர்களை இடமாற்றஞ் செய்வதாகக் கேள்விப்பட்டேன் அது விஷயமாக.....”

“இடமாற்றம்” என்ற சொல்லைக் கேட்டவுடன் சித்திர புத்திரனார் எழுதுகோலை அப்படியே போட்டு விட்டு நிமிர்ந்து பார்த்தார். அவர் கண்களில் கோபக்கனல் வீசியது!

“நாங்கள் இடமாற்றஞ் செய்ய எத்தனிப்பதும் உன் போன்றவர் அதற்கு முட்டுக்கடை போட முயல்வதும் சகஜமாகப் போய்விட்டது! மனைவிக்குப் பிரசவ சமயம் யமலோகத்தில் யாராவது கைலஞ்சம் வாங்கும் குட்டி வைத்திய அதிகாரியிடமிருந்து “தேக நலன் சரியில்லை” என வைத்திய அத்தாட்சிப் பத்திரம்; யமலோகத்திலே நமக்கு வேண்டியவர்களிடமிருந்து சிபாரிசுக் கடிதம்; அல்லது அந்த நபரையே கையோடு அழைத்துக் கொண்டு வருதல்... இப்பொழுது

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

இங்கே நடைபெறுகிற புனருத்தாரண வேலைகளை ஒரு காரணமாக வைத்துக் கொண்டு இடமாற்றத்தை ஒத்திப் போடத் தூண்டுதல்; இத்தியாதி சாகச வேலைகளைச் செய்து எமது முயற்சியை நீங்கள் முறியடிக்க முனைவதை இனியுஞ் சகிக்கப் போவதில்லை. இம்முறை இடமாற்றம் நடைபெறுவது உறுதி!" என்று கர்ச்சித்தார் சித்திர புத்திரனார்.

எதிரே நின்ற கிங்கரர் அப்படியே அசந்து போனார்! "நான் சொல்ல வந்தது என்னவென்றால்.." என்று பவ்வியமாக மீண்டும் ஆரம்பித்தார் கிங்கரர்.

"நீர் சொல்வதையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிக்க எனக்கு அவகாசமில்லை, சொல்ல வேண்டியவற்றை எழுத்தில் எழுதிக்கொடும்!" என்று ஆனையே எரித்துச் சாம்பராக்கிவிடும் ஒரு பார்வை பார்த்து விட்டு முக்குக் கண்ணாடியைக் சுழற்றி "டக்"கென்று ஒலைச் சுவடியின் மேற் போட்டார் சித்திர புத்திரனார்!

ஒருநாளில்லாத திருநாளைக் கிங்கரர் இப்படிக்குதிக்கிறாரே இந்த மனுஷன் என எண்ணிய கிங்கரர் சற்று மௌனமாக இருந்து விட்டு மெலிந்த குரலில் ஆரம்பித்தார். "நான் வந்த விஷயத்தைத் தவறாக எண்ணக் கூடாது; நான் தங்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் இம் முறையாவது எந்தவித சாகசங்களுக்கும் இடங்கொடுக்காமல் நிச்சயம் இடமாற்றத் திட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்பது தான்!"

சித்திர புத்திரனார் கண்ணாடியை எடுத்து மீண்டும் போட்டுக் கொண்டு கிங்கரரைக் கூர்ந்து பார்த்தார், பின்னர் "நீர் எந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்? உமது அலுவலகம் எங்கே இருக்கிறது!" என்றார்.

"எனது அலுவலகம் ஈழத்திருநாட்டிலே இருக்கிறது. அங்கு கடமை புரிபவர்களில் நானும் ஒருவர்!"

"உமக்கு என்ன குறைச்சல்;

"திரு" நாட்டிலே இருக்கிறீர், சுகமான வாழ்க்கை; வேலைப்பளு அதிகமிருக்காது..."

“சுவாமி! அதிகம் சந்தோஷப்பட்டு விடாதீர்கள்! “திரு” என்ற அடைமொழி அந்த நாட்டிலுள்ளவர்களாலே சூட்டப்பட்டது! உண்மையில் “திரு விற்கும் அந்த நாட்டிற்கும் சம்பந்தமே கிடையாது?”

“ஏன் அப்படிச் கூறுகிறீர்?”

“நினைத்தவுடன் “பொலிடோலை”க் குடித்து உயிரைப் போக்கிக் கொள்ளுவார்கள்; சிறிது மனவருத்தமேற்பட்டாலும் ஓடும் புகைவண்டி முன் விழுந்து மாண்டு போவார்கள். கொஞ்சம் தைரியசாலிகள் தம்மைத் தாமே துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொண்டு இறந்து போய் விடுவார்கள்; பழங்கால மரபையொட்டி சிலர் தீக்குளிப்பதுமுண்டு! இன்னும்....!”

“இதனால் உங்களுக்கு மட்டுமா சிரமமேற்படுகின்றது? எனது கணக்குகள் கூடச் சிலசமயம் தாறுமாறாகப் போய்விடுகிறது... இவற்றையெல்லாம் எப்படிச் சமாளிக்கிறீர்கள்!”

“ஊண் உறக்கமில்லாமல் எந்த நேரம் கடமையுணர்வுடன் நிற்கிறோம்; இல்லாவிட்டால் சமாளிப்பதெப்படி...?”

“சுவாமி!”

“என்ன? எதற்குக் கையைப்பிசைகிறீர்; விஷயத்தைக் கூறும்!”

“இடமாற்றஞ் செய்வதுதான் செய்கிறீர்களே கொஞ்ச நாட்களாவது என்னைச் சற்று நிம்மதியான பிரதேசத்திற்கு அனுப்பி விடுங்கள். “சங்கரா; சிவா” என்று காலத்தை ஒட்டிக்கொண்டு போய் விடுகிறேன்!”

“உமது வேண்டுகோள் நிச்சயம் கவனிக்கப்படும்; நீர் போகலாம்”, என்ற சித்திர புத்திரர்!

“வணக்கம் சுவாமி”

“என்ன ஐயா; இது பெரிய சங்கடமாகப் போய்விட்டது? சற்று முன்ன்தான் ஒரு கிங்கரருக்குப் பேட்டி கொடுத்தோம். அதற்குள் நீர் வந்து நிற்கிறீர்”

“உங்களை விட்டால் எங்களுக்கு வேறு கதியில்லையே!”

“நீர் வந்த விஷயமென்ன? அதை முதலில் கூறும்!”

“அதாவது வந்து இடமாற்றம்....”

“அட சட்! நீரும் அந்த விஷயமாகத்தான் வந்திருக்கிறீர்? எப்படியாவது எமது இடமாற்றத் திட்டத்தை சிதறடித்துவிட வேண்டுமென்று நீர் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர் இல்லையா?”

“இல்லை சுவாமி...!”

“ஆமாம்! யாரோ ஒரு கிங்கருடைய மனைவி எப்படியோ நமது யமதர்மராஜாவின் மனைவியாராகிய சாமனாதேவியாரின் காலில் விழுந்து தனது கணவனின் இடமாற்றத்தை ரத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன் அந்த நபர் நீர் தானோ?” என்றார் சித்திர புத்திரர்!

“அப்படியெல்லாம் தப்பான வழிக்கு நான் செல்லுவேனா சுவாமி? நீங்கள் இங்கே இருக்கும் போது எனக்கு அங்கெல்லாம் என்ன வேலை?”

“நீர் எந்தப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்?”

“ஐரோப்பா கண்டத்திலே பணிபுரிபவன்!”

“அங்கு கடும் குளிராக இருக்குமே!”

“அதையெல்லாம் பார்த்தால் பணிபுரிய முடியுமா?”

“உமது வேலைப் பளு எப்படி இருக்கிறது?”

“அங்குள்ளவர்கள் வாங்குகிற சம்பளத்திற்கு இரு மடங்கு வேலை செய்கிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு நோய் நொடி ஏற்படுவதில்லை. திடகாத்திரமான தேகம்; மரண வீதம் குறைவு! உயிரின் மதிப்பை நன்குணர்ந்தவர்கள் தற்கொலை எண்ணம் அவர்களிடம் கிடையாது. நோய் நொடி ஏற்பட்டு மருத்துவ மனைக்குச் சென்றாலும் அங்குள்ள வைத்தியர்கள் ஆளை எவ்வாறாயினும் குணப்படுத்தியனுப்புவார்களேயல்லாமல் எங்களுக்கு வேலை வைக்கமாட்டார்கள், மொத்தத்தில் வேலைப் பளு அதிகமில்லை!”

“அப்படிச் கூறும் விஷயத்தை! வெட்டிச் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு குசாலாகக் காலங் கழிக்கலாமென்றுதானே உமது இடமாற்றத்தை ரத்துச் செய்யக் கோருகிறீர்”

“அதற்கில்லை சுவாமி! உஷ்ணப் பிரதேசத்திலிருந்து ஒரு மாற்றஞ் செய்கிறார்களென்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த நபர் அங்கே வந்து வாட்டுங் குளிரில் தோய்ந்து கஷ்டப்பட்டு “இந்த வேலையே வேண்டாம்” என்று ராஜினாமாச் செய்தால் அது கிங்கர சமூகத்திற்கே பெரிய வசையாக வந்து சேரும் அல்லவா? அதற்காகத்தான் அங்கே புதிதாக யாரையும் மாற்றஞ் செய்யாமல், அங்குள்ளவர்களின் மாற்றத்தையும் ரத்துச் செய்ய வேண்டுமெனக் கோருகின்றேன்!”

“மிக நன்றாகப் பேசுகிறீர் கிங்கரே! உமது கோரிக்கையை நிச்சயம் கவனிக்கிறேன், எனக்குத் தலைக்கு மேல் வேலை கிடக்கிறது அப்போ...”

“உத்தரவு வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன் சித்திர புத்திரனாரே!”

“நன்று! சென்று வருக”

பட்டுச் சேலை சல சலக்க பொற்கிண்ணத்தில் பானம் ஏந்தியபடி சித்திர புத்திரனார் முன்னால் வந்தாள் அவரின் சகதா மணி.

“இப்படி எந்நேரமும் வேலை, வேலை என்று அடித்துக் கொண்டிருந்தால் உடம்பு என்னத்திற்காகும். இந்தாருங்கள் இந்தப் பானத்தை அருந்துங்கள்” என்று கூறிக், குனிந்த தலை நிமிராமல் எழுதிக் கொண்டிருந்த சித்திர புத்திரனாரின் அருகில் பொற்கிண்ணத்தை வைத்துவிட்டுத் தானும் அமாந்து கொண்டாள்.

“எதற்கு இப்பொழுது வந்திருக்கிறாய்? இந்த உபசரணை எல்லாம் எதற்கு அத்திவாரம்?” சற்றுக் குரலைக் கடுமையாக வைத்துக் கொண்டு தனது சகதர்மிணியிடம் சீறினார் சித்திர புத்திரனார்.

“எதற்கு இப்படி எரிந்து விழுகிறீர்கள்? நான் வந்தது எதற்காக வென்றால்..”

“சொல்லித் தொலையேன்!”

“எனக்குத் தெரிந்த பெண் ஒருத்தியின் கணவனை இடமாற்றஞ் செய்திருக்கிறீர்களாமே: அதை ரத்துச் செய்யும்படி...” கையில் வைத்திருப்பது எழுது கோல் என்பதையும் மறந்து தலையில் “பட் பட்”டென்று அடித்துக் கொண்டார் சித்திர புத்திரனார்!

“சற்று முன்ன்தான் கேள்விப்பட்டேன், சாமளாதேவியாரிடம் யாரோ சிங்கரரின் மனைவியார் போய் காலில் விழுந்து தனது கணவனின் இடமாற்றத்தை ரத்துச் செய்யுமாறு வேண்டிக் கொண்டதாக; அதற்குள்ளாக அப்படியொரு சோதனையை எனக்கும் ஏற்படுத்தி விட்டாயே!”

“என்ன இருந்தாலும் அந்த இடமாற்றத்தை நீங்கள் ரத்துச் செய்யத்தான் வேண்டும்!” சகதர்மிணியின் குரலில் உறுதி தொனித்தது!

“சரி செய்கிறேன்”

“சொன்னால் மட்டும் போதாது; காரியத்தில் நிறைவேற்றவும் வேண்டும்!”

“இந்தக் சிங்கரரின் இடமாற்றத்தையல்ல எல்லோருடைய இடமாற்றத் தையுமே ரத்துச் செய்கிறேன்!”

“ஏன் அப்படி!”

“இந்தக் கடிதத்தைப் படித்துப் பார் புரியும்!” என்று கூறி ஒரு கடிதத்தை சகதர்மிணியிடங் கையளித்தார் சித்திர புத்திரனார். ஆவலுடன் கடிதத்தைப் பிரித்துப் பார்த்தபோது அதில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருந்தது மேன்மை தங்கிய யமதர்ம ராஜாவின் சமூகத்திற்கு!

யானாகிய சித்திர புத்திரர் திக்குநோக்கித் தண்டலிட்டு எழுதிக் கொண்டிருபம்.

சிங்கரரின் இடமாற்றத்திற்குத் தங்கள் கட்டளைப்படி நான் திட்டமிடுவதும் அதை எப்படியோ மாற்றத்திற்காளாக இருப்பவர்கள் உடைக்க முயல்வதும் சகஜமாகப் போய்விட்டது!

இதனால் வீண் அபவாதங்களும், பழியும், குடும்ப மனஸ்தாபங்களும் ஏற்படுகின்றன. அப்பாவிச் சிங்கர்கள் இரண்டொருவரை இடமாற்றஞ் செய்துவிட்டு இடமாற்றம் வெற்றிகரமாக நடைபெற்று விட்டது என்று என்னை நானே ஏமாற்றிக் கொள்ளத் தயாராகவில்லை. எனவே தயவு செய்து என்னிடம் மேலதிகமாக ஒப்புவிக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்பைத் தாங்களே ஏற்று உசிதம் போலக் கிங்கர்களை இடமாற்றஞ் செய்யும்படி தாழ்பணிந்து வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இங்ஙனம்

தங்கள் பணிவன்புள்ள

ஊழியன்

சித்திரபுத்திரனார்.

(சிந்தாமணி 9-12-1967)

கிணறு தோண்ட திரவியம் கிளம்புகிறது ஆளுக்கு ஒரு நம்பர்ப் பிளேட்!

இலங்கை மக்களுக்கு “நம்பர் பிளேட்” அடிக்க அரசினர் தீர்மானித்துள்ளார்கள் என்பதைச் “சிந்தாமனி”யில் படித்த போது எனக்கேற்பட்ட மகிழ்ச்சி அம்மட்டு இம் மட்டு அல்ல, இத்தனை நாட்கள் பொறுத்தாவது! இப்படியொரு நல் நோக்கம் நமது அரசினருக்கு ஏற்பட்டதை எண்ணிப் பெருமைப்படுகிறேன். “நம்பர் பிளேட்” அடிப்பதற்கு அரசினர் பல்வேறு காரணங்களைச் சொன்னாலும் நான் எண்ணி இருந்ததற்கும் இந் நம்பர் பிளேட் அடிப்பதற்கும் அதிக வேற்றுமை கிடையாது!

கிணறு தோண்டப் பூதம் கிளம்பியதைப் போல சில காரியங்களை நமது அசினர் புரிந்தாலும் நம்பர் பிளேட் அடிக்கும் விஷயத்தில் கிணறு தோண்ட பொக்கிஷம் புறப்படப் போகிறது!

‘இது என்ன “சஸ்பென்ஸ்!” விஷயத்தை உடைத்துச் சொல்லும்!’ என்று வாசக நேயர்கள் முனுமுனுப்பது என் காதுகளில் விழாமலில்லை. ஆக்கப் பொறுத்த நங்கள் ஆறப் பொறுக்கலாகாதா? என்று கேட்டு என்னை நானே முட்டாளாக்க விரும்பவில்லை. அவசர யுகத்தில் இதெல்லாம் ஒரு கேள்வியா?

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

நாம் ஹோட்டலுக்குத் தேநீர் அருந்தச் செல்கிறோமென்று வைத்துக் கொள்வோம். தேநீரை அருந்திவிட்டு எங்கேயாவது பணத்தைக் கொடுக்காமல் கம்பி நீட்டி விடுவோமோ என்று ஹோட்டல்காரர் கவலப்படத் தேவையில்லை இதற்காக கண்காணிப்பாளர்கள் கால் கடுக்க நின்று நம்மைக் கவனிக்கிற சிரமமும் இல்லாமற் போகும் “எப்படி?” என்றுதானே கேட்கிறீர்கள்,

ஹோட்டலுக்குள் நாம் நுழையும் போது அங்கு உட்கார்ந்திருப்பவர் யாராவது நமது “நம்பர் பிளேட்”டை வாங்கிப் பத்திரப் படுத்திவிட்டு பிளேட்டில் பொறித்துள்ள இலக்கத்தை ஒரு துண்டில் எழுதி நமக்குக் கொடுக்கலாம், தேநீர் அருந்தியபின் “பில்”லையும் நமது இலக்கத் துண்டையும் கொண்டு வந்து கொடுத்து பணத்தைச் செலுத்திவிட்டு நமது “நம்பர் பிளேட்”டை வாங்கிக் கொண்டு போகலாம்! இதனால் கால் கடுக்க நிற்கும் கண்காணிப்பாளருக்கு விமோசனம் ஏற்படுவது மல்லாமல் “ஆள் மாறாட்டம்”, “கம்பி நீட்டுதல்” என்ற பேச்சே ஹோட்டலிலிருந்து வெளியேறிவிடும்.

இப்பொழுது எல்லாம் “ரெயில்வே வாரண்டில்” ஏதோ மோசடி நடப்பதாக அடிக்கடி கேள்விப்படுகிறோம். இந்த மோசடியைத் தடுப்பதற்கு ஒரே வழி “நம்பர் பிளேட்” டில் உள்ள இலக்கத்தை “வாரண்டி”லும் பொறித்துவிட வேண்டும். இரண்டையுஞ் சரிபார்த்துப் புகையிரதப் பகுதியார் “டிக்கற்” றைக் கொடுத்தால் மோசடி என்ற பேச்சுக்கே இடமேற்படுமா என்ன?

எனது மனைவி எனது சம்பளத்தின் பெரும் பகுதியைச் சேலைக்கும் “பிளவுசி”ற்குமாகச் செலவு செய்து விட்டு, “நீங்கள் எனக்காக என்ன வாங்கிக் கிழித்து விட்டீர்கள்? நான் உடுத்தியிருக்கிற புடவை; அலுமாரியில் மடித்து வைத்திருக்கிற புடவை; அத்தனையும் எனது அண்ணனும் அப்பாவும் வாங்கித் தந்தவை!” என்று கூறி என்னைத் திணற அடித்துவிடுகிறாளே; அவளது வாயை அடக்க அவளுக்குக் கொடுக்கப்போகிற “நம்பர் பிளேட்” எனக்குப் பெரிய ஒத்தாசை புரியப் போகிறது. எனது மனைவி புடவைக் கடைக்குச் செல்லும் போது புடவைக் கடைக்காரர் ஒரு மாதத்தில் எத்தனை தடவை கடைக்கு விஜயம் செய்திருக்கிறாள் என்பதை அழியாத மையினால் நம்பர் பிளேட்டில் பொறித்துவிட வேண்டும். சேலை, சேலை என்று மனைவி கண்களைக் கசக்கும் போது அவளது நம்பர் பிளேட்டை எடுத்து அவளுக்கு முன்னால் வீசி “இதற்குப்” பதில் கூறு?” என்று தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு கேட்க இந்த நம்பர் பிளேட் எனக்கு உதவாமலா போய்விடும்?

இதிலே ஒரு சங்கடமிருக்கிறது. அதாவது எனது மனைவியிடம் நம்பர் பிளேட்டைக் கேட்காமலும் அதிலே கடைக்கு விஜயம் செய்த தடவைகளைப் பொறிக்காமலும் பல புடவைக்காரர் வீட்டு மனைவிக்கு ஒத்தாசை புரியலாமல்லவா?

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

ஆனால், சில புடவைக்காரராவது புருஷர்களாகிய நம்முடைய சிரமத்தை உணர்ந்து நம்முடன் ஒத்துழைப்பார்களென நம்பலாம்.

இந்த நம்பர் பிளேட்டினால் இன்னுமொரு பெருத்த நன்மை ஏற்பட ஏது இருக்கிறது, திருடர்கள், ஐ. ஆர், சி.கள், பிக்பொக்கட் ஆசாமிகள் முதலியோர் தண்டனை பெற்று சிறைவாசம் முடித்துக்கொண்டு வெளிவந்த கையோடு அவர்களது நம்பர் பிளேட்டில் சிவப்பு மையினால் நன்றாகக் கண்களுக்குப் புலப்படும்படியாக புள்ளி போட்டுவிட வேண்டும். இப்படிப் பட்டவர்களது நம்பர் பிளேட்டை பெரிய மோதிரம் போலச் செய்து களற்ற முடியாதபடி விரலொன்றில் மாட்டிவிட்டால் பொதுமக்களாகிய நாம் அவர்களின் விரலில் உள்ள மோதிரத்தைப் பார்த்து நம்மை உஷார்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

என் யோசியத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் தமக்கு அளிக்கப்பட்ட நம்பர் பிளேட்டில் உள்ள இலக்கம் தமக்குப் பொருத்தமில்லையென்று கூறித் தமது இலக்கத்தை மாற்றித் தரும்படி அதிகாரிகளை நிர்ப்பந்திப்பார்களென எதிர்பார்க்கலாம். எனவே என் ஜோசியத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் இப்போதே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கண்டு தமக்குப் பொருத்தமான இலக்கத்தைத் தருமாறு கேட்டுக் கொள்வது நல்லது.

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு டிமிக்கி கொடுத்துவிட்டுக் கலியுகக் குசேலரானவர்களுக்கு இந்த நம்பர் பிளேட் ஒருவிதத்தில் ஆபரணமாகப் பயன்படலாம். தங்க முலாம் பூசிய சங்கிலியில் நம்பர் பிளேட்டைப் பதக்கம் போன்ற வடிவாக்கித் தமது புத்திர பாக்கியங்களுக்குக் கழுத்தில் தொங்க விடலாம். கலியுகக் குசேலர்களுக்கு

இந்த நம்பர் பிளேட் திட்டத்தினால் ஏற்படுகிற பிறிதொரு நன்மை என்னவென்றால் நம்பர் பிளேட்டில் உள்ள இலக்கத்தையே குழந்தைகளுக்குப் பெயராகவும் பாவிக்கலாம். வசந்தா, சுரேஷ், ரோகினி, மோகன் இப்படி அழைப்பதிலும் பார்க்க இலக்கம் நான்கு, ஐந்து, ஆறு, என்று அழைப்பது சிரமமில்லாமலிருக்கும்!

நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி இந்த நம்பர் பிளேட் திட்டத்தினால் அதிக நன்மை அடையப் போவது நான்தான். இதுவரை காலமும் நமது இல்லம் என்ற பார்லிமெண்டில் என் மனைவி ஆளுங்கட்சியாகவும் நான் எதிர்க்கட்சியாகவுமே இருந்து வந்திருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சியிலிருந்து கொண்டு நான் எந்தக் கேள்வி கேட்டாலும் அது அடிபட்டுப் போய்விடுகிறது. எனது கேள்விகளுக்கு அப்படி ஒரு

சாபம்! இந்த ஜென்மத்திலே ஆளுங்கட்சியாக வரக்கூடிய சந்தர்ப்பம் எனக்கிருப்பதாகத் தெரியவில்லை, ஏன்? என்னைப் போலப் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் இந்த ஏக்கத்திலே நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாகத் தேய்ந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்!

இவர்களுக்காகவும் எனக்காகவும் நம்பர் பிளேட் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் கேட்பது இதுதான்: நம்பர் பிளேட் கொடுப்பதுதான் கொடுக்கிறீர்களே, அதாவது மனைவிமார்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் நம்பர் பிளேட்டில் உள்ள இலக்கத்திலும் பார்க்கக் குறைந்த பட்சம் ஒரு இலக்கமாவது புருஷர்களுக்குக் கூடுதலாக இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். புருஷர்கள் இப்படிக் கொடுக்கப்படும் நம்பர் பிளேட்டையாவது வைத்துக்கொண்டு பெருமைப்பட்டும்!

நம்பர் பிளேட்டின் உபயோகத்தைப்பற்றி எழுதும் போது எனக்குப் பளிச்சென்று ஒரு யோசனை உதயமாகிறது. இந்தக் காலத்திலே கல்யாணம் பண்ணிக்கொண்ட பெண் யார்? கன்னிப் பெண் யார்? என்று கண்டுகொள்ள முடியாமல் திண்டாட வேண்டியிருக்கிறது. உடை, நடை, அலங்காரங்களைப் பார்த்துத் தீமானித்த காலம் மலையேறிவிட்டது. எனவே, அதிகாரிகள் நம்பர் பிளேட் விநியோகஞ் செய்யும் பொழுது கன்னிப் பெண்களின் நம்பர் பிளேட்டில் சிவப்பு மையும், கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டவர்களது நம்பர் பிளேட்டில் பச்சை மையும் பொறித்து விட்டால் இனங்கண்டு கொள்வது இலேசாக இருக்கும்.

இந்த காலத்தில் கல்யாணம் செய்த பெண் யார்?, கன்னிப் பெண் யார்?, என்று கண்டு கொள்ள முடியாது திண்டாட வேண்டி கிருக்கிறது. எனவே, அதிகாரிகள் நம்பர் பிளேட் விநியோகம் செய்யும் போது கன்னிப் பெண்களின் நம்பர் பிளேட்டில், சிவப்பு மையும் கல்யாணம் செய்து கொண்டவர்களின் நம்பர் பிளேட்டில் பச்சை மையும் பொறித்து விட்டால் கினம் கண்டு கொள்வது கிலேசாக இருக்கும்.

இக் கட்டுரையைப் படிப்பவர்கள் எப்பொழுதுதான் இந்த அதிகாரிகள் நமக்கு நம்பர் பிளேட்டை விநியோகஞ் செய்யப் போகிறார்களோ? என்று அங்காலப்பது இயற்கை எனினும் வீடானுமன்றத்தில் எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் நம்பர் பிளேட்டின் வருகையை வழிமேல் விழி வைத்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள் என்பதற்கு ஐயமுண்டா என்ன?

(சிந்தாமணி 19-11-1968)

இன்ப மாத்திரையை சும்மா விடப்போவதில்லை! ஒழுத்துக் கட்டுவேன் என்கிறார் கசீப்பு மன்னன்

ஒரு பெண்:

கவலையினால் உருக்குலைந்து நடைப் பிணம்போல வாழும் எனக்கு இன்ப மாத்திரையின் வருகை ஓரளவு தைரியத்தை அளிக்கிறது. மதுபான வகைகளை மறக்கடிக்கும் சக்தி இம்மாத்திரைக்கு உண்டாமே! அப்படியானால் குடியினால் குடித்தளத்தையே அழித்துவரும் எனது கணவருக்கு இம்மாத்திரைகளில் சிலவற்றை நீரிற் கரைத்தாவது அவற்றியாமல் அவருக்குப் பருகக் கொடுத்து விட வேண்டும்.

அப்படியாவது அதல பாதாளத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கும் இந்தக் குடும்பத்திற்கு விமோசனம் ஏற்படுகின்றதா என்று பார்ப்போம். நான் இந்த இன்ப மாத்திரையின் வருகையை மிகமிக ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன்.

எனது பெயரை மட்டும் செய்தி பத்திரிகையில் போடாதீர்கள். தப்பித் தவறி எனது பெயரை எனது கணவர் பத்திரிகையில் பார்க்க நேர்ந்தால் நான் உயிருடன் இருப்பது நிச்சயமில்லை!

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

கசிப்பு மன்னன்:

சே! என்ன அநியாயமிது? இப்பொழுதுதான் கசிப்பு வியாபாரத்திலே சிறிது முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறேன். அதற்குள் இப்படியொரு சோதனையா? உலகத்திற்குத் தேவையானவற்றைக் கண்டு பிடிக்காமல் போயும் போயும் இன்ப மாத்திரையைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்களே வீணர்கள்.

எதையாவது குடித்துப் பணத்தைத் தொலைப்பது குடியர்கள் கடமை. எப்படியாவது போதை தரும் வஸ்துக்களைச் சிருஷ்டித்து விற்றுப் பணஞ் சேர்ப்பது எமது கடமை, இவ்விரு வேறு கடமைகளுக்கும் நடுவே எதற்கு இந்த “இன்ப மாத்திரையின் வருகை” என்று கேட்கிறேன்?

எமது தொழிலையே ஒழித்துக்கட்டவரும் “இன்ப மாத்திரை”யைச் சும்மாவிடப் போவதில்லை. எம்மைப் போன்ற கசிப்பு மன்னர்களைச் சேர்த்துக் கண்டனக் கூட்டம் போட்டு அங்கே உருவாகுந் தீர்மானம் அமெரிக்கா வரை எட்டச் செய்கிறோனா இல்லையா பாருங்கள்!

இத்தனை வீரமாகப் பேசுகிற என்னுடைய பெயரையும் விலாசத்தையும் பத்திரிகையில் போட்டுத் தொலைத்து விடாதீர்கள்!

ஓர் அப்பாவி ரயில் பிரயாணி:

சோம்பலாக இருக்கிறதே ஒரு “கப்” தேநீர் குடிப்போமென்று ரயில் சிற்றுண்டிச்சாலைக்குப் போக விரும்பினால் வழியில், குடியர்களின் கும்மாளத்தைச் சகிக்க முடியவில்லையே!

அப்படியும் முண்டியடித்துக் கொண்டு சிற்றுண்டிச்சாலைக்குப் போனால் அங்கே நம்மைக் கவனிப்பார் எவருமில்லர்! அங்கிருக்கும் வேலைக்காரர்கள் அத்தனை பெரும் “குடியர்கள்” பக்கம்! அங்கே “குடியர்கள்” குடிப்பதும்: சிரிப்பதும் சிகரெட்

புகைப்பதும், குதிப்பதும், ஏக அமாக்களம்! இவர்களால் பெண்மணிகள் ரயில் வண்டியில் பிரயாணஞ் செய்வது ஆபத்தாக இருக்கிறது.

ஏதோ இன்பமாத்திரை வருவதாகக் கூறுகிறார்களே, அந்த மாத்திரை வந்தவுடன் நேராக ரயிலில் உள்ள சிற்றுண்டிச் சாலைக்குத்தான் அனுப்பவேண்டும். அங்கே அவர்கள் விற்பனை செய்ய மறுத்தால் ரயிலில் பிரயாணஞ் செய்யும் ஆண்களில் முக்கால்வாசிப் பேருக்காவது இம்மாத்திரையை விழுங்கக் கொடுக்க வேண்டும்.

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

இப்படிச் செய்வது சிரமமானது எனச் சிலர் கூறலாம். இதற்குச் சுலபமான வழியிருக்கிறது. ரயில் பயணச் சீட்டுக்கொடுக்கும் உத்தியோகத்தர், “இன்ப மாத்திரை” விழுங்குபவர்களுக்கு மட்டுந்தான் பயணச்சீட்டுக் கொடுக்க முடியும் எனக் கூறினால் “ரயில் குடியார்களின்” தொல்லை ஒருவாறு நீங்கும். நாமும் நிம்மதியாகப் பிரயாணஞ் செய்யலாம்.

எனது பெயரைப் பத்திரிகையில் போடாதீர்கள். அதைக் காணும் “ரயில் குடிகாரர்”கள் என்னைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து நேரே அங்கொடைக்கு அனுப்பி விட்டுத்தான் மறுகாரியம் பார்ப்பார்கள்!

சாராயம் விற்கும் இருவர்:

சில்லறைக் கடை, வைக்கோல் கடை என்ற போர்வையில் நாங்கள் சாராயம் விற்றுப் பிழைக்கிறோம். ஒளித்து மறைத்துக் குடிப்பவர்கள் எங்களிடந்தான் வருவார்கள். உங்களுக்கு உண்மையைக் கூறினால் என்ன? சாராய வியாபாரத் தினாலேதான் நாங்கள் ஒருமாதிரி நிமிர்ந்து நிற்கிறோம்.

உங்களைத் தள்ளி விழுத்துவதற்கு “இன்ப மாத்திரை” ஒன்று வருவதாகப் பயமுறுத்து கிறீர்கள்: இவற்றையெல்லாம் எதற்குத்தான் கண்டு பிடிக்கிறார் களோ தெரியவில்லை! “இன்ப மாத்திரையின் வருகை” கதையாகவே இருந்து விட்டால் நல்லது. அப்படியில் லாமல் நிஜமாகவே இம்மாத்திரை நமது ஈழநாட்டிற்கு வருவதாக இருந்தால் இம்மாத்திரையை ஏற்றிக் கொண்டு வருகிற கப்பல் நடுக்கடலிலே அமிழ்ந்து போக வேண்டும்!

நமது பெயரை பத்திரிகையில் போட்டு விடாதீர்கள் அங்கே லஞ்சம் கொடுத்து, இங்கே லஞ்சம் கொடுத்து பதுக்கிப் பயந்து இந்த வியாபாரஞ் செய்து கொண்டு வரும் எங்களுக்கு விளம்பரம் ஒருகோடா!

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர்:

நீங்கள் கூறுகிற இன்ப மாத்திரை பாலுணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தும் என்று கூறுகிறீர்களே அப்படியானால் இம்மாத்திரையின் வருகையினால் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக் கழகத்தையே கலைத்து நமக்குஞ் சீட்டுக் கொடுத்து அனுப்பி விடுவார்களோ?

“அளவோடு பெற்று வளமோடு வாழ்க” என்ற சுலோகம் ஒன்று குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக் கழகத்திற்கு உண்டல்லவா? இந்தச் சுலோகத்தை லஞ்சம் வாங்குபவர்களுக்கு அர்ப்பணித்து விட்டு நாம் ஒதுங்கிக் கொள்ளலாமல்லவா?

சமூகப் பணிபுரியும் ஒருவன்:

“அந்தக் காலத்திலே சிவபெருமான் வலைவீசி மீண் பிடித்ததாக ஒரு கதை உண்டு. அந்தச் சிவபெருமான் இந்தக் காலத்தில் தோன்றி சமூகப்பணி புரிய ஆட்களைத் தேடி வலை வீசிப் பார்க்கட்டுமே!” என்று கேட்கிறேன்.

சமூகப் பணி புரிவதென்றால் நம்மவர்களுக்கு காஞ்சுரங்காயாகக் கசக்கிறது. பொதுநலம் ஒழிந்து சுயநலம் மேலோங்கி விட்டது. நீங்கள் கூறுகிற இன்ப மாத்திரை என்ற ஒளஷதம் சமூகப் பணியில் மக்களைச் செலுத்தும் என்பதைக் கேட்க உண்மையில் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

நம்மவர்கள் மனந் திருந்தி சமூகப் பணியில் ஈடுபடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கில்லை. ஏதாவது மருந்தோ மாயமோ இட்டுத்தான் இவர்கள் மனதைத் திருத்தி சமூகப் பணியில் ஈடுபடச் செய்ய வேண்டும்.

இன்ப மாத்திரை என்ற ஓர் ஒளஷதம் விற்பனைக்கு வர இருப்பதாக பத்திரிகையில் படித்ததும், எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்த மாத்திரை விற்பனைக்கு வந்திருக்க வேண்டுமே என்ற எண்ணம் இக் கட்டுரையாளருக்கு மேலோங்கி நின்றது.

இந்த மாதிரி எண்ணுபவர்கள் வேறும் பலரை அணுகி “இன்பமாத்திரை” யின் வருகை பற்றிப் பேட்டி கண்டார். அவர்களது பேட்டியின் வீரம் “சந்தாமணி” வாசகர்களுக்குகாக இங்கு வெளியாகின்றது. பேட்டி அளித்தவர்களின் நலனைக் கரு வர்களது பெயர் வீரம் இங்கே வெளியிடப்படவில்லை.

இன்ப மாத்திரையை இறைவன் அளித்த சஞ்சீவி எனக் கருதுகிறேன். வரவேற்கிறேன். எனக்கு வயதோ எழுபதைத் தாண்டி விட்டது. பெயரும் புகழும் இனியெதற்கு? எனது பெயர் பத்திரிகையில் வருவதை நான் விரும்பவில்லை!

பல்கலைக்கழக மாணவன்:

முளையின் ஆற்றல் வலிவிழந்தமையினாலும், மனச் சோர்வினாலும் வாழ்க்கையின் நெருக்கடிகளைத் தாங்கும் ஆண்மைக்குறைவினாலுமே இக்காலப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் தான் எதற்காகப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வந்தோன் என்பதை மறந்து விணான செயல்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். என நான் கருதுகிறேன்.

“இன்ப மாத்திரை” என்ற சஞ்சீவி, முளையின் ஆற்றலைத் தீவிரமாக்கவும், மனச்சோர்வை ஆகுற்றவும், கடுமையான நெருக்கடிகளைத் தாங்கிக் கொள்ளவும் வல்லது. எனக் கூறுகிறார்கள். இம் மாத்திரை நிச்சயம் நமது பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்குத் தேவையானதுதான்!

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

எனவே பல்கலைக் கழகத்தில் சேரும் மாணவர்கள் இம் மாத்திரையைத் தகுதி வாய்ந்த அதிகாரியின் முன்னிலையில் உண்ட பிறகே பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்க்கப்படுவார்கள் என்றொரு நிபந்தனையை பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் புகுத்தினால் அதனால் நிச்சயம் நல்ல பலன் கிடைக்கும். எனது பெயரைப் பத்திரிகையில் பிரசுரிப்பதால் என்ன இலாபம்? சக மாணவர்களின் பகையை அநாவசியமாகத் தேடிக் கொண்டதாகவே முடியும்!

(சிந்தாமணி 15-03-1970)

மனைவியர் ஊழல்களை விசாரிக்க கமிஷன் புதைந்த தகவல்களை புருஷர்கள் வெளியிடலாம்

ஊழல்களை விசாரிக்க அரசாங்கம் “கமிஷன்” நியமிக்கப் போகிறது என்பதைப் படித்தவுடன் எனக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி அம்மட்டு இம்மட்டு அல்ல. கமிஷன் நியமிக்க விரும்புகிறவர்கள் ஒரு மிக முக்கியமான விஷயத்தை மறந்து விடக்கூடாது. அதை அவர்களுக்கு ஞாபகப் படுத்தவே இக்கட்டுரையை எழுதலானேன்.

இத்தனை காலமும் புருஷர்களாகிய நாங்கள் மனைவி மார்களுக்குக் கட்டுப்பட்டும். அவர்கள் போடுகிற தாளத்திற்கு இசைய ஆடியும் வந்துள்ளோம். புருஷர்களுக்குப் பொறுமையே சிறந்த பூஷண என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு அதன்படி ஒழுகியும் வந்துள்ளோம்.

நமது பொறுமையையும் நற்குண நற்பண்புகளையும், தவறான கண் கொண்டு நோக்கி நம்மீது மேலும் மேலும் ஆதிக்கஞ் செலுத்தும் மனைவியரை இனிச் சும்மா விடப் போவதில்லை.

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

எனவே இவ் விஷயத்தில் அரசாங்கத்தார் இனியுந் தாமதஞ் செய்யாது கழிஷன் நியமித்து விசாரித்து நமது மனைமார்களின் ஊழல்களை அம்பலப்படுத்த வேண்டும். ஊழல்கள் அம்பலப்படுத்தப்படும் பட்சத்தில் நமது இல்லத்தரசிகளுக்குக் கடுந் தண்டனை விதிக்க வேண்டும்.

நமது இல்லத்தரசிகளுக்குக் கடுந் தண்டனை விதிக்க வேண்டும்.

கமிஷனர்கள் நியமிக்கும் விஷயத்தில் எனக்குச் சிறிது சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மனைவியரின் ஊழல்களை விசாரிக்க நியமிக்கப்படும் கமிஷனர்கள் தமக்கு இந்தப் பதவிகள் வேண்டாம் என்று உதறித்தள்ளி விட்டால் என் செய்வது? விவாகமானவர்கள் நிச்சயம் இக் கமிஷனில் அங்கம் வகிக்க விரும்ப மாட்டார்கள். “வீண் வம்பு தும்பில் நாம் ஏன் மாட்டிக் கொண்டு விழிப்பான்?” என அவர்கள் கருதுவது இயற்கையே!

இந்தத் தொல்லையைப் போக்க விவாகமாகாத இளைஞரை கமிஷன் அங்கத்தவர்களாக நியமிக்கலாமென்றால் இவர்கள் எதிர் காலத்தில் விவாகஞ் செய்வதற்குப் பெண்கள் கிடைக்காமல் தவிக்க வேண்டிவரும். வெளிநாட்டிலிருந்து வருபவர்களை நிபுணர்கள் என்றுதானே அழைக்கிறார்கள்! அவர்களை வரவழைத்து கமிஷனில் பணிபுரிய அமர்த்தலாமென்றால் அவர்களுக்கு நமது மனைவிமார்களின் பழக்க வழக்கங்களுந் தெரியாதே!

“இந்தக் கஷ்டங்களிலிருந்து அரசாங்கம் தம்புவதற்கு ஒரே வழிதான் உண்டு. அதாவது அரசாங்க சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர்களும் தாரம் இழந்தவர்களாயும் உள்ள மூவரை மனைவியரின் ஊழல்களை விசாரிக்கக் கமிஷனர்களாக நியமிக்கலாம்.

கமிஷன் முன் வேண்டும் போது சாட்சியமளிக்கப் பல புருஷர்கள் அஞ்சலாம்: கமிஷன் முன் சாட்சியமளிக்கக் கூடாது என மனைவியர் புருஷர்களைப் பயமுறுத்தலாம் இந்த இக்கட்டிலிருந்து தப்புவதற்கும் ஒரு மார்க்கத்தைக் கண்டு பிடித்து வைத்திருக்கிறேன்.

அதாவது கமிஷன் இயங்குமிடமும், அதன் விசாரணையும் இரகசியமாகவே இருக்க வேண்டும். கமிஷன் முன் சாட்சியமளிக்கும் புருஷர்களின் விபரங்கள் அந்தரங்கமாகப் போற்றிப் பாதுகாப்பப்பட வேண்டும். எவ்வித சூழ்நிலையிலும் புருஷர்களின் பெயர்களை வெளியிடக் கூடாது.

இனிக் கமிஷன் விசாரிக்க வேண்டிய மனைவியரின் ஊழல்களைக் கவனிக்கலாம்.

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

1. அலுமாரி நிறையப் புடவைகளை வைத்துக்கொண்டு மீண்டும் மீண்டும் புடவைகளை வாங்கித் தரும்படி நச்சரிப்பது ஏன்? இதனால் பல புருஷர்கள் பணமுடையினாலும், மனைவியரின் நெருக்குதல்களினாலும் உளமும், உடலும் நலிந்தும் மெலிந்தும் போகிறார்களே! இதை நீக்குவதெப்படி?
2. மனைவியர் மாதத்தில் ஐந்து ஆறு தடவை, புடவைக் கடைக்குச் செல்ல வேண்டுமெனப் பிடிவாதம் பிடிப்பதால் புருஷர்கள் வேலை செய்யும் அலுவலகங்களில் பொய்யான காரணம் காட்டி, “சோட்லீவு” போட வேண்டியுள்ளது. மனைவியரால் ஏற்படுகிற இந்த ஊழலை நிவர்த்தி செய்வதெப்படி?
3. உம் வீட்டு பெண்களாற்றான் எமது மனைவி புடவை மோகங் கொண்டு அலைகிறாளென்றும், உமது வீட்டுப் பெண்களினாற்றான் எனது வீட்டுப் பெண்கள் புடவை பித்து பிடித்து அலைகிறாளென்றும் பரஸ்பரம் அடுத்த அடுத்த வீட்டுப் புருஷர்கள் சண்டை போடுகிறார்களே, இதில் உண்மையுண்டா?
4. அடுத்த வீடு என்பது புடவை, நகை பற்றிய தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளுகிற ஒரு இடமா?
5. ஒரு மனைவி குறைந்த பட்சம் எத்தனை பட்டுப் புடவை, எத்தனை நூல் புடவை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்?
6. ஒரு மனைவி ஒரு வருடத்தில் எத்தனை தடவை நகையை மாற்றிச் செய்யலாம்? நகைக் கடைப் பக்கம் குறைந்த பட்சம் வருடத்தில் எத்தனை தடவை போகலாம்?
7. அடிக்கடி நகையை “பாஷன்” போய் விட்டது என்ற காரணத்தால் மாற்றுவதாலும்; புதிதாக நகை செய்ய ஒற்றைக் காலில் நிற்பதாலும் பல புருஷர்கள் பணத்திற்காக ஏங்கித் தவிப்பதைப் பார்த்தும் பராமுகமாக மனைவியார் இருப்பது நியாயமா? இவர்களது நகை மோகத்தை மாற்ற என்ற செய்யலாம்?
8. வாரத்தில் எத்தனை தடவை மனைவியர் சினிமா பார்க்கலாம்? சினிமாவிற்குப் போக வேண்டும் என்று துளைத்தெடுக்கிற மனைவியரை வழிக்குக் கொண்டு வருவதெப்படி?
9. மனைவியர் பார்க்கக் கூடியது காதல் நிறைந்த படமா? புராணப் படமா? சண்டைக் காட்சிகள் நிறைந்த படமா?
10. கண்ணீர் சிந்தி காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள முனையும் பெண்கள் திடீர் திடீரெனக் கண்ணீர் விட உபயோகிக்கும் மருந்து என்ன? “கிளிசரி”னாயின் யார் மூலம் இதனைப் பெற்றார்கள். இக் கண்ணீருக்கு எந்த அளவில் புருஷர்கள் பயப்பட வேண்டும்?

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

11. பிறந்தகத்தார் வந்தால் பயந்து போய் விழுந்து விழுந்து உபசரிப்பதும், புக்ககத்தார் வந்தால் ஏனோ தானோ என்று இருப்பதும் எதற்காக?

12. மனைவியர் தனிக் குடித்தனம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென விரும்புவது மாமியாரின் தொந்தரவுகளிலிருந்து தம்பிக்கொள்ள என்பதை ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம் ஆனால் அந்த மாமியார் ஒரு பத்துநாள் வந்து வீட்டோடு தங்கிவிட்டால் “மனுஷி”யை மெதுவாக விட்டிலிருந்து தூரத்தி விட மறைமுகமான பிரயத்தனங்களை மேற்கொள்வது ஏன்?

13. “தலையணை மந்திரம்” என்கிறார்களே இதை மனைவியர் போட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் என்ன? இந்த மந்திரத்தை எங்கே எப்படி மனைவியர் பழகிக் கொண்டார்கள்?

14. புருஷன் ஒன்று சொன்னால் மனைவி பத்துக் கூறுகிறாளே இந்த ஒன்றுக்கு பத்து என்ற வீதாசாரத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தவர் யார்?

15. உடையலங்காரம், சிகையலங்காரம் என்று மனைவியர் உட்கார்ந்து விட்டால் இத்தனை மணி நேரந்தான் எடுத்துக் கொள்வார்களென்று யாராலும் கூற முடியாமலிருப்பதன் காரணமென்ன? அலங்காரங்களைக் குறுகிய காலத்தில் முடித்துக் கொள்ளக் கமிஷன் கூறும் ஆலோசனை என்ன?

16. ஒரு மனைவி வாசனைத் தைலம், பவுடர், சோப் முதலியவற்றிற்கு அதிக பட்சம் மாதத்தில் எவ்வளவு பணஞ் செலவிடலாம்?

17. அகம்பாவம் மிக்கவர்களாகவும், அடங்காப்பிடாரிகளாகவும் உள்ளவர்களை விவாகஞ் செய்து கொண்ட புருஷர்கள் “கூறாமல் சந்நியாசங் கொள்வது” நல்லதா?

18. வானத்தில் ஒளிரும் நட்சத்திரத்திற்குக் கூட வயதைக் கண்டு பிடித்து விடலாம், ஆனால் இந்தப் பெண்களின் வயதைக் கண்டு பிடித்துவிட முடியாமலிருக்கிறதே! என்று ஒருவர் குறைப்பட்டுக் கொள்ளுகிறார்? இதில் உண்மையுண்டா?

“மனைவியர் ஊழல் கமிஷன் ஆராய வேண்டிய சில விஷயங்களை இங்கே குறிப்பிட்டுள்ளேன். அரசாங்கத்தார் கமிஷனை நியமித்து அது செயற்படும்போது புருஷர்கள் மேலும் தத்தம் மனத்தினுள் புதைத்து வைத்திருக்கிற ஊழல்களை கமிஷன் முன் தெரிவிக்கலாம்.

“மனைவியர் ஊழல் கமிஷன்” ஆரம்பித்து அது தன் அலவல்களைத் தொடங்கியதும் புருஷர்களுக்கு இரகசியத் தகவல் தருவேன், அதுவரை அவர்கள் பொறுத்திருக்க வேண்டும்.

(சிந்தாமணி 3-7-1970)

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

சந்திர பகவான் நிக்ஸன் சந்திப்பு

'அப்பலோ' விஜயங்களை ரத்து செய்யக் கோருவார்
27 மனைவிமாருக்கு கிடம் தேடிச் சஞ்சாரம்!

“என்ன அவசரம் ஐயா உமக்கு? மனுஷன் முன்னால் போவது தெரியவில்லையா? ”

“மன்னிக்க வேண்டும். தலைபோகிற அவரம்: ஏதோ தவறுதலாக..”
“ஓகோ! சந்திர பகவானா? வாருங்கள் வாருங்கள். ஏது இவ்வளவு தூரம்? பூமியைப் பார்த்துப் போகலாமென்று வந்தீர்களா?”

“யார் காதிலாவது விழுந்துவிடப் போகிறது. மெல்லப் பேசும் என்னை எப்படி அடையாளங் கண்டு கொண்டீர்?”

“நல்ல கேள்வி கேட்டீர்கள். அத்திரிக்கு அநருயை இடத்துப்பிறந்த பிள்ளைதானே நீர்! உமது புத்திரனாகிய புதன் கூட....”

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

“சரி சரி நிறுத்தும், மிகவும் பொல்லாதவராக இருக்கிறீர்!”

“சந்திர பகவானே! உங்களுடன் நிறையப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. சிறிது நேரம் அந்த மரத்தடியில் உட்கார்ந்து பேசுவோம் வருகிறீர்களா?”

“அதிக நேரம் தாமதிக்க வைக்காதீர்கள்: எனக்குத் தலைபோகிற அவசரம்”

“நல்லது வாருங்கள்; சந்திர பகவானே! தலைபோகிற அவசரம் என்று அடிக்கடி கூறுகிறீர்களே, அப்படியென்ன தலைபோகிற அவசரம் உங்களுக்கு?”

“கிண்டல் பண்ணுகிறீர்களா? நானும் என்னைச் சார்ந்தவர்களும் எனது இருபத்தியேழு மனையரும் இதுநாள்வரை எமது மண்டலமாகிய சந்திர மண்டலத்திலே சுகிந்திருந்தோம் எப்பொழுது பூலோக வாசிகளாகிய நீங்கள் எனது மண்டலத்தில் கண் வைத்து “அப்பலோ”க்களை விடத் தொடங்கினீர்களோ அப்பொழுதே எமது நிம்மதி கெட்டுப் போய்விட்டது. எப்பொழுது என்ன நேருமோ என்று திகிலடைந்திருக்கிறோம்!”

ஓகோ! அதைக் கூறுகிறீர்களா?”

என்ன அப்படி இலேசாகக் கூறிவிட்டீர்கள்? எனது மண்டலத்திலே பூலோகவாசிகள் அடியெடுத்து வைக்கத் தொடங்கிய பிறகு நான் எப்படி நிம்மதியாக வாழ்வேன்? எனது பரிவாரங்களும் நானும் எனது இருபத்தியேழு மனைவியரும் எங்கே சென்று வாழ்வோம்?”

“பகவானே! பூலோகத்தில் ஒரு மனைவியை வைத்துக் கொண்டு நம் படுங்கஷ்டம் கொஞ்சமல்ல, நீர் எப்படி இருத்தியேழு மனைவியரை வைத்துக்கொண்டு சமாளிக்கிறீர்? அந்த இரகசியத்தை அடியினுக்குச் சிறிது சொல்லித்தரக்கூடாதா?”

“எல்லாம் இந்த இருபத்தியேழு பெண்களையும் பெற்ற தஷ்டப் பிரஜாபதியாலே வந்த வினைதான்! பெண்கள் தான் நாம் மணஞ் செய்தால் ஒருவரையே கணவராகப் பெறுவோம் என்று ஒற்றைக் காலில் நின்றாலும், தந்தையாகிய தஷ்டப் பிராஜாபதிக்குப் புத்தி வேண்டாம்: எல்லாப் பெண்களையும் என் தலையிலே கட்டிவிட்ட புத்திசாலித் தனத்தை அவர்தான் மெச்சிக் கொள்ள வேண்டும்!”

“அதுதான் நீங்கள் உங்களது மாமனாருக்குப் புத்தி புகட்டுவதற்காக ரோகினியிடத்தில் மட்டும் அத்தியந்தப் பிரீதி காட்டுகிறீர்களா?”

“உம்மீது எமக்குத் சந்தேக மேற்பட்டிருக்கின்றது?”

“காரணம் என்ன சந்திரபகவானே?”

“எம்மைப் பற்றியெல்லாம் விபரமாக அறிந்து வைத்திருக்கிற நீ ஒருவேளை எமக்கு முன்னாலே சந்திர மண்டலத்திலிருந்து கிளம்பி இங்கு வந்து விட்ட சந்திரமண்டலப் பிரஜையோ?”

“சந்திரனாகிய உம்மை இப்பொழுதுதான் பார்க்கிறேன் மண்டலத்தைப் பார்ப்பதற்கு நான் என்ன நீல் ஆம்ஸ்ட்ரோங்கா? பூலோக வாசிகளாகிய நாங்கள் அப்படித்தான்! பிறரைப்பற்றி நிறையத் தெரிந்து வைத்திருப்போம்!”

“அப்படியா! நான் பூலோகத்திற்கு வந்திருக்கிற காரணம் என்னவென்று உமக்குத் தெரியுமா?”

“சந்திர மண்டலத்திற்கு அடிக்கடி “அப்பலோ”க்களும் மனிதர்களும் வருகிறார்கள். மனிதர்கள் சந்திர மண்டலத்தை வெற்றி கொள்ளக்கூடிய அபாயமும் இருக்கிறது. பூமண்டலத்திற்குச் சென்று எங்கேயாவது ஒரு மூலையில் நமது பரிவாரங்களுடனும் இருப்பத்யேழு மனைவியருடனும் வாழ்வதற்குச் சாத்தியமிருக்கிறதா என்று பார்க்கத்தானே இங்கு வந்திருக்கிறீர்கள்?”

“சரியாகச் சொல்லி விட்டீர்களே!”

“சந்திர பகவானே உமது மனைவியரை எங்கே விட்டு வைத்திருக்கிறீர்கள்?”

“முதன் முதல் மனிதன் சந்திர மண்டலத்தில் காலடி எடுத்து வைத்த அன்றையத் தினமே அவர்களையெல்லாம் அவர்களது தந்தையார் தஷப் பிரஜாபதியின் இல்லத்திற்கு அனுப்பி விட்டேன்!”

“நல்ல காரியஞ் செய்தீர்கள் ஒருவேளை அவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டுதான் இங்கு வந்து விட்டீர்களோ என்று பயந்து விட்டேன்!”

“பூமண்டலத்திலே யார் கண்ணிலும் படாமல் நாங்கள் வாழ்வதற்கு இடம் இருக்கிறதா, நன்றாக யோசித்துப் பதில் கூறும்?”

அது சாத்தியமில்லையே சந்திர பகவானே! நீரும் உமது மனைவியரும் யார் கண்ணிலும் படாமல் எத்தனை நாட்களுக்கு வாழ முடியும்? நீர்தான் சிவனே என்று ஒதுங்கிக் கிடந்தாலும் உமது மனைவியர் பூலோகப் பெண்களின் நாகரீக வளர்ச்சியைப் பார்த்துப் பிரமித்துப் போய் தமது நடை உடை பாவனை முதலியவற்றை மாற்றிக் கொள்வார்களே; உங்களுடைய தனித்தன்மையே பாழாய் போய்விடுமே!”

“நீர் என்னதான் கூறுகிறீர்?”

“நான் கூறுவதற்கு என்ன இருக்கிறது பகவானே!” உமது இக்கட்டான நிலையை சிவபெருமானிடம் முறையிட்டீர்களா?”

“முறையிட்டுப் பார்த்துவிட்டேன். அவர் எல்லாவற்றையுங் கேட்டுவிட்டு என்னைக் கிண்டல் பண்ண ஆரம்பித்து விட்டார்!”

“அவர் என்ன சொன்னார்?”

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

“வேறொரு மண்டலத்தைச் சிருஷ்டித்துத் தருகிறேன். போயிருக்கிறாயா? என்று கேட்கிறார். எனக்கு அடிக்கடி தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு ஆள் நீதான் என்கிறார். பேசாமல் இருபத்தியேழுோடு இருபத்தியெட்டாக மாமனார் வீட்டிற்குப் போய் இருந்து விடு! என்று புத்திவேறு கூறுகிறார்!

“அதுதான் சாட்சிக்காரன் காலில் விழுவதிலும் பார்க்கச் சண்டைக்காரன் காலில் விழுவோமேயென்று இங்கு வந்து விட்டீர்களாக்கும்!”

“மண்டலாதிபதி என்ற விருதோடு லட்சோபலட்ச வருடங்களாக மனைவியரோடு சுகித்திருந்தேன். இப்படியொரு காலம் வருமென அப்பொழுது நான் கனவிலும் கருதினேனா?”

“கவலைப் படாதீர்கள்; நமது பூமண்டலத்திலே இதுவெல்லாம் சகஜம் எத்தையோ மன்னர்கள் இருந்த இடந்தெரியாமல் போய்விட்டார்கள்..... என்று கூறுகிறார்களே. இதில் ஒரு உலகத்தில் நீங்கள் குடியேறி சகல சௌபாக்கியங்களுடனும் வாழ முடியாதா?”

“அதாவது அதலம் விதலம் கதலம், தராதலம், மகாதலம், இரசாதலம், பாதாளம் என்று சொல்லப்படுகின்ற கீழ் ஏழு உலகங்களில் ஒன்றில் நான் குடியேறினால் என்ன என்று தானே கேட்கிறீர்?”

“ஆமாம்!”

“அந்த உலகங்களில் இருப்பவர்கள், நான் எனது பரிவாரங்களுடன் போய்ச் சேர்ந்தால் என்னைச் சும்மா விட்டு விடுவார்களா? “தனக்கு உரித்தான மண்டலத்தைப் பறிகொடுத்து விட்டு அலைகிறார் பாருங்கள்!” என்று கேலி செய்ய மாட்டார்களா? இந்தக் கேலிச் சொல்லைக் கேட்பதிலும் பார்க்க உயிரைப் போக்கிக் கொள்ளலாம்!”

“சந்திர பகவானே! அப்படியெல்லாஞ் செய்து விடாதீர்கள்! உங்களை நம்பி வந்திருக்கும் இருபத்தியேழு மனைவியரின் கதி என்னாவது? அதிலும் நீங்கள் உயிருக்கு உயிராக நேசிக்கும் ரோகினியைச் சற்றுச் சிந்தியுங்கள்!”

“மறுபடியும் அவளை ஞாபகப்படுத்தாதீர்கள். ரோகினியால் நான் படுகிற அவஸ்தை போதும்!”

“சந்திர பகவானே என்னை மன்னிக்க வேண்டும். பிருகஸ்பதிபாரியாராகிய தாரையைச் சோர மார்க்கமாகக் கூடி புதன் என்னும் புத்திரனைப் பெற்றீர்கள். நீங்கள் மணந்து கொண்ட இருபத்தியேழு மனைவியருக்கும் ரோகினிபால் அதிகப் பிரீதிக்கொண்டமையால் இப் பெண்ணின் தந்தையும் உமது மாமனாருமான தஷசனால்

சூடிய கூடியரோகத்தால் வருந்துக என்று சபிக்கப் பெற்றீர்கள். இவ்வாறு பெண்ணாசை மிகுந்தவர்கள் உடல்நலிவு பெறுதலும், தங்கள் சாம்பிராஜ்யத்தை இழத்தலும் சகஜம், நமது பூமண்டலத்திலேயும் இதற்கு நிறைய எடுத்துக் காட்டுக்கள் உள. இந்தப் பெண்ணாசைதான் தங்கள் மண்டலத்தை இழக்கச் செய்ததோ என்னவோ!”

“வெந்த புண்ணில் வேலைப் பாய்ச்சாதீர்கள்! ஏதாவது உருப்படியான யோசனை கூறுங்கள்?”

“நீங்கள் இழக்கப் போகிற மண்டலாதிபதி விருதைத் திரும்பப் பெறவும் உங்கள் மனைவியரோடு மீண்டுஞ் சுகித்திருக்கவும் ஒரேயொரு வழிதான் இருக்கிறது!”

“கூறுங்கள்!”

“இந்தப் பூலோகத்திலே அமெரிக்கா என்றொரு தேசம் இருக்கிறது: அந்தத் தேசத்திற்கு நிக்ஸன் என்றொரு ஜனாதிபதி இருக்கிறார். வெள்ளை மாளிகையிலே வீற்றிருக்கும் அந்த மதிப்புக்குரிய மளிகுரிடஞ் சென்று உமது வரலாற்றையும் உமது கஷ்டத்தையும் கூறும். அவர் கருணையுள்ளம் கொண்டவர்!

“உமது கஷ்டத்தை நிச்சயம் நீக்குவார்!”

“நிக்ஸன் என்று கூறுகிறீர்களே அவரிடம் சென்று எதற்காக முறையிட வேண்டும்?”

“பகவானே! தங்களது சந்திர மண்டலத்தைப் பிடிப்பதற்குக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருப்பவர்கள் அவர் தான்!”

“அப்படியா! இப்பொழுதே அவரிடஞ் செல்கிறேன்!”

“என்ன எழுந்து விட்டீர்கள்” உங்களிடம் ஒரு சந்தேகத் தெளிவு பெற வேண்டும்?”

“சீக்கிரம் சொல்லுங்கள்!”

“வேறொன்றுமில்லை, ஆதிதைவிக சந்திரன், ஆதியாத்மிக சந்திரன் ஆதிபௌதிக சந்திரன் என மூன்று சந்திரர்கள் இருக்கிறார்களாமே இவர்களில் நீர் எந்தச் சந்திரன்?”

“என்ன கேள்வி ஐயா இது? எல்லாம் நானே! உமக்கு ஏற்படுகிற சந்தேகத்தைப் பார்த்தால் சாட்சாத் எதிரில் நிற்கிற சந்திரனாகிய என்னையே நம்பமாட்டீர் போலத் தெரிகிறதே!”

“என்ன செய்வது மண்வாசனை அப்படி!”

“அப்பொழுது நான் வரட்டுமா?”

“நேரே அமெரிக்காவுக்குத் தானே..?”

“ஆமாம்!”

“வணக்கம், வாருங்கள்!”

(சிந்தாமணி 8-12-1969)

பறக்கும் தட்டில் செவ்வாய்க் கீரகப் பெண்

சீல நாட்களுக்கு முன்னர் வயல் வெளிப்

பக்கஞ் சென்றிருந்தேன். அங்கே தன்னந்தனியனாக அழகான பெண்ணொருத்தி நின்று கொண்டிருந்தாள். மாலைக் கதிரவனின் பொன்னொளியில் அவளது மேனி எழிற்காந்தி வீசியது. பக்கத்தில் பளபளக்குந் தட்டு ஒன்று கிடந்தது. வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணியூண்டு சாட்சாத் சரஸ்வதி போலக் காட்சி தந்தாள்!

ஆச்சரியம் என்னை உந்தித்தள்ள அப் பெண்ணை நோக்கி விரைந்தேன். ஒருவேளை இவள்... ஏன் அப்படியிருக்கக்கூடாது பறக்குந் தட்டில் வந்த அந்தப் பெண். அவளை நான் உற்றுப்பார்த்தேன். மெல்லிய

செயற்கைப் பட்டு அணிந்து தனது அங்க வாளிப்பை அவள் எடுத்துக் காட்டவில்லை இடுப்பிற்குமேல் இரவிக்கையின் அந்தத்திற்குக் கீழ் வயிற்றின் மடிப்புத் தெரியும்படியாக இரவிக்கை அணியவில்லை. தலை மயிரைப் “பாப்” செய்தோ அல்லது “எஸ்” கொண்டையோ, “சட்டி”க் கொண்டையோ, கோபுரமோ, அஜந்தாவோ, பின்னலோ, முன்னலோ, புணைந்து அவள் சிரசை அழகு செய்யவில்லை சேலையின் நிறத்திற் கேற்ப “லிப்ஸ்டிக்கோ” நகச்சாயமோ செருப்போ, பூவோ, குண்டலங்களோ, அணிந்திருக்கவில்லை, கையிலே “டம்பப்”பை கிடையாது; எனவே எதிரில் நிற்கும் பெண் வேறுலகவாசி என்பது புலனாயிற்று, எல்லாவற்றிக்கும் மேலாக ஆங்கில

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

வாடையே வீசாமல் சுத்தத் தமிழில் “வணக்கம் அண்ணா!” என்று கூறியது எனக்கிருந்த அற்ப சந்தேகத்தையும் முழுமையாகப் போக்கிற்று.

“யார் நீ எதற்காக இங்கு நிற்கிறாய்?” என நான் வினாவினேன்.

“அண்ணா! நான் செவ்வாய்க்கிரக வாசி, பறக்குந்தட்டில் இங்கு வந்திருக்கிறேன், செவ்வாய்கிரகப் பெண்கள் நாளுக்கு நாள் நாகரிகத்தில் பின்னோக்கிச் சென்று அதல பாதாளத்தின் விளிம்பில் நிற்கிறார்கள். இதனாற் கவலை கொண்ட செவ்வாய்க் கிரக அதிபதி என்போன்ற ஐம்பது பேரைத் தெரிவு செய்து பூலோகத் திற்கு அனுப்பி பூலோக பெண்களின் நாகரிக முன்னேற்றத்தை அறிந்து வருமாறு பணித்திருக்கிறார். உங்கள் ஈழவள நாட்டிற்கு வரக் கூடிய அதிர்ஷ்டம் எனக்குக் கிட்டியிருக்கிறது!”

“நான் அப்பொழுதே ஊகித்தேன், என் ஊகம் சரியாகிவிட்டது; நன்று தங்கையே; இந்த வயல் வெளியில் சாயங்கால வேளையில் நின்றால் நாகரிக நங்கையரையும் நாகரிக வளர்ச்சியையும் பார்க்க முடியாது. ஏதாவது சினிமாதியேட்டர் பக்கம் போனால் நம்முடைய நங்கையரைச் சந்திக்கலாம் வருகிறாயா?”

“ஏறுங்கள் பறக்குந்தட்டில்!” என்றாள் செவ்வாய் கிரகப் பெண்,

“எங்கள் இருவரையுஞ் சுமந்து கொண்டு “விரி” என்று பறந்தது பறக்குந்தட்டு.

பட்டணப் பக்கத்தில் சினிமா தியேட்டரைப் பார்த்ததும் “உனது பறக்குந்தட்டை இங்கே இறக்கு!” என்று அந்தப் பெண்ணுக்குக் கட்டளையிட்டேன், ஏதோ ஒரு விசையை அப்பெண் அமுததியதும் பறக்குந்தட்டு சினிமா தியேட்டருக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் யாரும் இல்லா இடத்தில் இறங்கியது, பறக்குந்தட்டை மறைந்துவைத்து விட்டு நானும் அப்பெண்ணும் சினிமா தியேட்டர் பக்கம் வந்தோம்.

“இப்பொழுது இங்கே என்ன படம் ஓடுகிறது?” என்றாள் அப்பெண்,

“தமிழ்ப்பட” மென்றேன் நான்,

“தியேட்டருக்கு வெளியே உள்ள விளம்பரப் படங்களில் பெண்கள் காற்சட்டை “சேர்ட்” அணிந்திருக்கிறார்களே; சேலையைக் காணவில்லையே, இதை எப்படித் தமிழ்ப் படமென்று கூறலாம்?”

“பெண்ணே! பெண் பெண்உடை அணிந்தால் அது நாகரிகமில்லை, பெண் ஆண் உடை தரித்தால் அது நாகரிகம், புரிந்ததா உணக்கு!”

“புரிந்தது” பக்கத்துத் தியேட்டரில் என்ன படம் ஓடுகிறது?”

“அது ஆபாசமான ஆங்கிலப் படம்!”

“இந்த ஆபாசமான படத்தைப் பார்க்கவா இந்தப் பெண்கள் கூட்டம் இங்கே நிற்கிறது?”

“உஸ் மெதுவாகப் பேசு; அந்தப் பெண்களின் பக்கத்தில் அவர்களின் காதலர்களோ கணவர்மாரோ நிற்கிறார்கள், “ஆபாசமா? எது ஆபாசம் என்று சண்டைக்கு வந்து விடுவார்கள் பெண்களின் தாய் தந்தையர் கற்றுக் கொடுக்காத கலையை இவர்கள் கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள்!”

“அதாவது தமிழ்ப் பெண்கள் ஆபாசமான ஆங்கிலப் படம் பார்ப்பது நாகரிகமென்கிறீர்கள் அப்படித்தானே!”

“படம் பார்ப்பதோடு நின்று விடக்கூடாது; தமிழ்ப் படங்களைத் திட்டித் தொலைத்து அக்குவேறு ஆணி வேறாகப் பிய்த்தெறியவுந் தெரியவேண்டும்!”

“போகட்டும்; இந்தப் பெண்கள் ரிஷிபத்தினிகள் போலவும் முனிபுங்கவர்கள் போலவும் காட்சியளிக்கிறார்களே அது ஏன்?”

“அதாவது அவர்கள் சிகை அலங்காரத்தைப் பற்றித்தானே கேட்கிறாய்?”

“ஆமாம்!”

“செவ்வாய்க் கிரகப் பெண்கள் எவ்வாறு சிகையை அலங்கரிப்பார்கள்?”

“முடி, குழல், தொங்கல், பனிச்சை, சுருள், என்று இவ்வாறு அலங்கரிப்பார்கள்!”

“சிறிது விளக்கமாகத்தான் கூறேன்!”

“மயிரை உச்சியில் முடிதல் முடி; சுருட்டி முடித்தல் குழல், மயிரை முடிந்து விடுதல் தொங்கல், பின்னிவிடுதல் பனிச்சை; பின்னே செருகல் சுருள்!”

“நீங்கள் இலக்கணச் சுத்தமாக சிகை அலங்கார வகையைக் கூறுவதைத்தான் நாங்கள் “அஜந்தா” “கோபுரம்”, “எஸ்” “சட்டி”, “பின்னல்” என்று கூறுகிறோம். இந்த மட்டில் செவ்வாய்க்கிரகப் பெண்களுக்கும் நமது பெண்களுக்கும் வேற்றுமையே கிடையாது பார்த்தாயா?”

“அப்பொழுது ஈழத்துப் பெண்மணிகளுக்கு கூந்தல் நீளமானது என்கிறார்கள், இல்லாவிட்டால் இத்தனை அழகாகச் சிகையை அலங்கரிக்க முடியுமா?”

“அதுகெட்டதுபோ! இங்கே பலவித அலங்கார முறைகளில் கொண்டைகளைக் கடைகளில் விற்கிறார்கள். இரசனைக்கு ஏற்றவாறு வாங்கிக் கொண்டு போய் பின்புறத்தில் ஊசிகளின் உதவியுடன் பொருத்திவிட வேண்டியது தான்! நீ செவ்வாய்க் கிரகத்திற்குப் போகும் போது இவற்றில் சிலவற்றை வாங்கிக் கொண்டு போய் அங்குள்ளவர்களுக்குக் காட்டு!”

“அண்ணா! நம்மை யாரோ கவனிக்கிறார்கள் போலத் தெரிகிறதே!”
“அவர்கள் பொலீஸ்காரர்களாக இருக்கலாம், நமது உறவு முறை தெரியாமல் நம்மைப் பொலீஸ் நிலையத்திற்கு இழுத்தடித்து விடுவார்கள்; இந்த இடத்தை விட்டு உடனே நாம் கிளம்ப வேண்டும்!”

“எங்கே போகலாம்?”

“கடற்கரைக்கு!”

அங்கே பார்க்க வேண்டிய காட்சிகள் பலவுள்!”

“வாருங்கள் பறக்குந் தட்டில் போகலாம்!”

“பறக்குந் தட்டை இங்கே இறக்கு; அதை மறைத்து வைத்துவிட்டு என்பின்னால் வா!”

“சரி! அண்ணா; ஆண்களும் பெண்களுமாக ஜோடி ஜோடியாகச் செல்கிறார்களே இவர்கள் யார்?”

“கணவன் மனைவியாகவுமிருக்கலாம் காதலர்களாகவுமிருக்கலாம்!”

“காதலர்கள் என்றால் விவாகமாகாதவர்கள் தானே; அவர்கள் எப்படி ஜோடி சேர்ந்து இந்த இடத்தில் உலாவலாம்?”

“அதுதான் நாகரிகம்! சம்பந்தப்பட்டவர்களின் தாய் தந்தையர் இதற்கு அனுமதி வழங்கி இருக்கும் போது நீயேன் கவலைப்படுகிறாய்?”

“அப்போ காதலர்கள் என்று கூறிக் கொள்பவர்கள் எங்கு போகலாம்; எப்படியும் உலாவலாம். அதுதான் நாகரீகம் என்கிறீர்கள் இல்லையா?”

“பொது இடங்களிலே ஆணும் பெண்ணும் நெருங்கி உட்கார்ந்திருப்பது கூட நாகரிகத்தைச் சேர்ந்தது தான்; புரிந்ததா!”

“அண்ணா! எங்களை ஒரு மாதிரியாக முறைத்துப் பார்த்து விட்டு படுவேகமாகப் போகும் இந்த அலங்கார சுந்தரி யார்?”

“இவர்களெல்லாம் “இரவு ராணி” ரகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்! உனக்குச் சொன்னால் புரியாது! இவர்கள் வலையிலே விழுந்து திக்கித் திணறிப் போனவர்கள் அநேகர்! அதுசரி இங்கே வந்த.....ஒளி வெள்ளத்தில் காட்சிதரும் கடைத் தெருவையும் பார்த்து விடலாம் வருகிறாயா?”

பறக்குந்தட்டு

“அது இங்கேயே இருக்கட்டும்; பிறகுவந்து எடுத்துக் கொள்ளலாம்!”
“சரி”

“அடேயப்பா! எனன் நெரிசல்; எத்தனை விதமான மனிதர்..!”

“அதுசரி எங்கேயாவது தவறிப் போய்விடாமல் என்பின்னாலேயே வா”

“அண்ணா! இந்தப் பெண் இத்தனை குட்டையாகச் சட்டை போட்டிருக்கிறதே இது அசிங்கமாக வில்லை?”

“இதுதான் உலகப் பிரசித்திபெற்ற “மினிஸ்கோட்” என்பது! இத்தனை பேருக்கு மத்தியில் இந்தக் குட்டைக் கவுண்டிப் போட்டுக் கொண்டு செல்ல எத்தனை தைரியம் வேண்டும்!”

“அண்ணா! இங்கே நான் பார்க்கிற சில பெண்களின் ஆடைகளைப் பார்க்கும்போது கண்களை மூடிக் கொள்ளலாமா என்றிருக்கிறது!”

“நான் செவ்வாய்க் கிரகாசீ, பறக்குந்தட்டில் இங்கு வந்திருக்கிறேன். செவ்வாய்க்கிரகப் பெண்கள் நாளுக்கு நாள் நாகரிகத்தில் பின்னோக்கிச் சென்று அதை பாதாளத்தின் வீளிப்பில் நிற்கிறார்கள். இதனால் கவலை கொண்ட செவ்வாய்க்கிரக அபிவி என்போன்ற ஐம்பது பேரைத் தெரிவு செய்து பூலோகத்திற்கு அனுப்பி பூலோகப் பெண்களின் நாகரிக முன்னேற்றத்தை அறிந்து வருமாறு பணித்திருக்கிறார். உங்கள் ஈழவள நாட்டிற்கு வரக்கூடிய அதிர்ஷ்டம் எனக்குக் கிட்டியிருக்கிறது!”

“கண்களை மூடிக் கொண்டால் எப்படி நாகரிக வவளர்ச்சியைப் பார்க்க முடியும்? அப்படியெல்லாஞ் செய்துவிடாதே!”

“பெண் குழந்தைகளுக்குக்கூட முழங்கால்களுக்கு மேல் சட்டை அணிந்திருக்கிறார்களே அது எதற்கு?”

“பேதைப் பெண்ணே! இவர்கள் தானே பெரியவர்களாக வந்ததும் “மினிஸ்கோட்” அது இது என்று அணியப் போகிறார்கள், அதற்கு முன்னோடியாக இந்த ரகக் “கவுண்”களை அணிந்து பழகிக் கொள்ளுகிறார்கள்!”

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

“அண்ணா! உங்களுக்குப் புண்ணியமாகப் போகட்டும் என்னைப் பறக்குந் தட்டு இருக்கும் இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்!”

“அதற்குள் என்னம்மா அவசரம்? அதோ அந்தக் கூட்டத்துள் நடக்கிற நடனத்தையும் பார்த்திட்டுப்போ!”

“நடனம் என்றீர்களே! நான் ஊர்வசி, ரம்பை, திலோத்தமை ஆகியவர்களுடைய நடனத்தை மனத்தில் இருத்திக் கொண்டு வந்து பார்த்தால்சே சே என்ன கண்ணாவி யிது!”

“இதுதான் நாகரிக நடனம்; இன்னுஞ் சொல்லப் போனால் நாகரிமாக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்களுடைய நடனம்!”

“ஆணும் பெண்ணும் அணைந்துக்கொண்டு நடனம் புரிவது நாகரிகமா? படு ஆபாசமாக இருக்கிறதே!”

“நாரிகத்தைப் பயின்றுகொள்ள இங்கே வந்த நீ நீச்சயம் இந்த நடனக் கலையை மனத்தில் இருத்திகொள்ள வேண்டும்.”

“சரி சரி புறப்படுங்கள்!”

“அதாவது உனது பறக்குந் தட்டு இருக்கிற இடத்திற்குத் தானே! என்பின்னாலேயே வா!”

“எனக்கொரு சந்தேகம் பெண்ணே!”

“கேளுங்கள் அண்ணா”

“அதாவது செவ்வாய்கிரகப் பெண்ணாகிய உனக்கு எவ்வாறு சுத்தமான தமிழ்பேச முடிந்தது?”

“அதுவா.”

குபீரெனப் பாய்ந்து பறக்குந் தட்டிலேறி ஒரு விசையை அழுத்தினாள் அந்தப் பெண் “வீ” என்று ஆகாயத்தில் பாய்ந்தது பறக்குந்தட்டு!

(சிந்தாமணி 22-01-1968)

பல்கலைக்கழக மாணவரீடம்

யமதூர்மராஜன் “றாகிங்”

பயிற்சி பெற்றாராம்

பேட்டியின் போது வெளிவந்த பரபரப்பான தகவல்

பல்கலைக்கழகத்தில் புதிதாக

சேரும் மாணவர்களைத் துன்புறுத்தும் பழைய மாணவர் இயக்கம் ஒன்று இருக்கிறதல்லவா இவ்வாறு துன்புறுத்துவதற்கு “றாகிங்” என்று கூறப்படுவதும் நாமறிந்ததே, இந்த “றாகிங்” நிகழ்ச்சி சில சமயங்களில் மோசமான கட்டத்தை எய்தி விடுவதும் உண்டு இதனால் பல்கலைக்கழகத்தில் புதிதாகச் சேரும் மாணவர்கள் மிரண்டு போய் பல்கலைக்கழகத்தை விட்டுச் சென்றுவிட எண்ணுவதில் தவறில்லை.

“றாகிங்” செய்வதில் முன்னணியில் நிற்கும் ஒரு மாணவரைச் சமீபத்தில் பேட்டி காணக்கூடிய பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. இப் பேட்டி விபரத்தைப் புதிய மாணவர்கள், பழைய மாணவர்கள் வாசகர்கள் யாவருக்கும் பயன்படும் வண்ணம் இங்கே தெரிவிக்கிறேன்.

எனக்குப் பேட்டியளித்த மாணவர் யார் என்ற விபரத்தை இங்கே தெரிவிக்க மாட்டேன் எனவே சம்பந்தப்பட்ட மாணவர் சிறிதும் அஞ்சத் தேவையில்லை!

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

கேள்வி: “றாகிங் என்ற நிகழ்ச்சி பல்கலைக் கழகத்தில் யாரால், எப்பொழுது, ஏன் புகுத்தப்பட்டது! என்று உங்களுக்கு தெரியுமா?

பதில்: நல்ல கேள்வி கேட்டீர்கள்! இவற்றையெல்லாம் ஆராய நமக்கு எங்கே அவகாசமிருக்கிறது. நான் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வந்த போது எனக்கு “றாகிங்” நடந்து.

வாழையடி வாழையாக வரும் நிகழ்ச்சி நம்மால் இடையில் நிறுத்தப்பட்டு விடக்கூடாதே என்று இந் நிகழ்ச்சிக்கு என்னாலான பங்கைச் செலுத்துகிறேன் அவ்வளவு தான்!

கேள்வி: “றாகிங்” செய்யும் போது புதிதாக வரும் மாணவர்கள் கஷ்டப்படுவார்களே அவர்களுக்கு நாம் கவலையை அளிக்கலாமா? என்று எப்பொழுதாவது நீங்கள் சிந்தித்ததுண்டா?

பதில்: மற்றவர்கள் துன்பத்தில் இன்பத்தைக் காண்பதுதானே “றாகிங்” என்ற பதத்தத்திற்கு நாம் கண்டிருக்கிற அர்த்தம்!

கேள்வி: “றாகிங் என்பது வாழையடி வாழையாக வருகிற நிகழ்ச்சி என்று கூறுகிறார்கள் அப்படியானால் பழைய முறையிற்றான் இப்பொழுது புது மாணவர்களைத் துன்புறுத்துகிறார்களா? அல்லது நவீன துன்புறுத்தல் முறைகளையும் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்களா?

பதில்: நன்றாகக் கேட்டீர்கள்! புது மாணவர்களைத் துன்புறுத்துவதில் பழைய முறை நவீன முறை என்று ஒன்றுமில்லை. புது மாணவர்கள் துன்புற்றுக் கலங்க வேண்டும் நாம் அதைப் பார்த்து ரசிக்க வேண்டும்! அவ்வளவே தான்!

கேள்வி: புதிய மாணவிகள் பல்கலைக்கழகத்துக்குள் நுழைந்ததும் நுழையாததுமாக அவர்களைப் பற்றிய விபரங்களைச் சேகரித்துக் கொள்ளுகிறார்களாமே அது எப்படி?

பதில்: இதற்கெல்லாம் ஒரு ஐந்தாம் படை வேலை செய்யிறது. அவர்கள் கொடுக்கும் துப்பைக் கொண்டு தான் புதிய மாணவர்களை எவ்வாறு துன்புறுத்த வேண்டுமென்று தர்மானிக்கிறோம்.

கேள்வி: உங்களது ஐந்தாம் படை எவ்வாறு இயங்குகின்றது என்பதை நான் அறிந்து கொள்ளலாமா?

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

பதில்: கொஞ்சம் இரகசியமானதுதான். ஆனாலும் சொல்லுகிறேன். பல்கலைக் கழகத்தில் ஏற்கனவே பயின்று கொண்டிருக்கிற மாணவிகளின் உதவியை இது விஷயத்தில் நாம் நாடுகிறோம். இவர்கள் கூடுமானவரை புதிய மாணவிகளின் விபரங்களைச் சரியாகவே எமக்குத் தருகிறார்கள். இவ்வாறே பழைய மாணவர்களைக் கொண்டு புதிய மாணவர்கள் பற்றிய விபரங்களை அறிந்து கொள்கிறோம்.

கேள்வி: நீங்கள் “றாகிங்” செய்கிறவர்கள் உங்களை ஒருபோதும் எதிர்த்ததில்லையா?

பதில்: எதிர்க்கிற தைரியம் புதிய மாணவர்களுக்கு இதுவரை இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. நம்மைப் பார்க்கும் போதே பெட்டிப் பாம்பு போல் அடங்கி விடுபவர்களுக்கு எதிர்க்க எப்படித் தைரியம் ஏற்படும்?

கேள்வி: அப்பொழுது பெட்டிப் பாம்புகளாக இருப்பவர்களைத்தான் நீங்கள் மேலும் துன்புறுத்துகிறீர்களா?

பதில்: என்ன ஐயா இது! என்மாப்பிலேயே பாய்கிறீர்களே: வேறு ஏதாவது கேளுங்கள்.

கேள்வி: எனக்கொரு சந்தேகம்!

பதில்: கேளுங்கள்!

கேள்வி: புதிய மாணவர்களைத் துன்புறுத்துவதற்கு ஏதாவது திட்டம் தயாரித்து வைத்திருக்கிறீர்களா?

பதில்: திட்டம் ஒன்றுமில்லை. அவ்வப்போது என்ன என்ன மனத்தில் தோன்றுகிறதோ அதையே துன்புறுத்தல் நிகழ்ச்சிக்கு கருவாகக் கொள்வோம்.

“றாகிங்” எனப்படும் வீஷமத்தனமான கேலிக் கூத்துக்களை ஆடிக் களிப்பதில் பிரபல்யம் வாய்ந்த ஒரு மாணவரைப் பேட்டி காணும் பாக்கியம் கீக் கட்டுரையாளருக்குச் சமீபத்திற் கிடைத்தது.

கீப் பிரத்தியேகப் பேட்டியின் வீரத்தை அனைவரும் படித்துப் பயன் அடையும் வண்ணம் சீந்தாமணி யில் வெளியிடுகின்றோம்.

பேட்டி அளித்த மாணவர்களின் பெயர். வீரங்கள் இங்கே வெளியிடப்படவில்லை. எனவே சம்பந்தப்பட்ட மாணவப் பிரமுகர்கள் சிறும அஞ்ச வேண்டியதில்லை.

கேள்வி: சிறிது விளக்கமாகக் கூறுங்கள்.

பதில்: புதிய மாணவர் தெருவில் செல்கிறான் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள் எதிரே ஓர் இளமங்கை வருகிறாள் இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளை நாம் இணைத்து

அந்தப் புதிய மாணவன் கையில் சில பூக்களைக் கொடுத்து அதை அந்த மங்கைக்குச் சமர்ப்பித்து தனது காதலை புலப்படுத்துமாறு புதிய மாணவனை வற்புறுத்துவோம் பலிக்காவிட்டால் துன்புறுத்துவோம்!

கேள்வி: துன்புறுத்துவோம், துன்புறுத்துவோம் என்று கூறுகிறீர்களே அல்லாமல் அத் துன்புறுத்தல் எப்படி இருக்கும் என்று கூறவில்லையே!

பதில்: என்ன ஐயா இது! பல்கலைக்கழகப் பக்கமே தலை வைத்துப் படுத்திருக்க மாட்டீர்களே போலத் தெரிகிறது முழந்தாளில் நடந்து வரல், அப்படியே ஆளை அலக்காகத் தூக்கிச் சேற்றுத் தண்ணீரில் போடல், மரத்திலேற்றித் தேங்காய் பறித்தல், பின்னால் ஓடச் செய்தல், குலத் தொழிலைச் செய்ய வைத்தல்.....!

கேள்வி: உங்களில் யாராவது யமலோகத்திற்குப் போய் உயிரோடு திரும்பி வந்திருக்கிறீர்கள் போலத் தெரிகிறது!

பதில்: எதற்கு இப்படித் கேட்கிறீர்கள்!

கேள்வி: இந்த றாகிங் துன்புறுத்தல் நிகழ்ச்சிக..... தான் நடைபெறுகின்றது என்று படித்திருக்கிறேன். உங்கள் துன்புறுத்தல் முறைகளைப் பார்த்ததும் படித்தவை ஞாபகத்திற்கு வந்தன.

பதில்: யமனே துன்புறுத்தல் முறைகளை நம்மிடமிருந்துதான் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறார் என்று புதிய மாணவர்கள் கூறுகிறார்களே இதற்கு நீர் என்ன சொல்கிறீர்

கேள்வி: நீங்கள் நிச்சயம் பெருமைப்பட வேண்டிய விஷயம்! நிற்க புதிய மாணவிகளை எவ்வாறு “றாகிங் செய்கிறீர்கள்”?

பதில்: அவர்களது நடை, உடை, அலங்காரம் ஆகியவற்றை அவதானித்து அதற்குத் தக்கவாறு “றாகிங்” செய்கிறோம்.

கேள்வி: சற்று விபரமாகத்தான் கூறுங்களேன்.

பதில்: புதிய மாணவிகளின் நடையைப் பார்த்து “பக்கிள்” அடிக்கிறது என்போம். சில சினிமா பாட்டுக்களின் துணையைக் கொண்டு அவர்களின் உடையலங்காரம் முடியலங்காரம் ஆகியவற்றை கண்களில் இருந்து கண்ணீர் வரும்படி கேலி செய்வோம்.

கேள்வி: பழைய மாணவிகள் புதிய மாணவிகளை “றாகிங்” செய்வதில்லையா?

பதில்: பழைய மாணவிகள் ஒரு முறையாவது “றாகிங்” சுகத்தை அனுபவித்தவர்கள் தானே அவர்களுக்குப் புதிய மாணவிகளை “றாகிங்” செய்ய வேண்டுமென்ற

ஆவல் இருக்காதா? எனவே, புதிய மாணவிகளை அவர்கள் கேள்விப் பாணத்தால் துளைத்து தமது ஆவலைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வார்கள்.

கேள்வி: உதாரணமாக ஒன்று கூறுங்கள் பார்க்கலாம்.

பதில்: யாராவது ஒரு ஆடவனின் பெயரைச் சொல்லி அவரைப் பற்றி பத்து வசனங்கள் கூறும்படி புதிய மாணவிகளைப் பழை மாணவிகள் நொருக்குவார்கள்.

கேள்வி: மாணவிகளா இப்படிக் கேட்கிறார்கள்?

பதில்: பின்னர் நாங்களா இப்படிக் கேட்கிறோம். பழைய மாணவிகள் புதிய மாணவியொருத்தியின் பெயரைக் கேட்பார்கள் அந்த மாணவி தனது பெயரை மட்டும் கூறினால் ஓகோ! இந்த மாணவிக்குத் தந்தை பெயர் தெரியாது போல் இருக்கிறதே! என்று கூறி நகைப்பார்கள்!

கேள்வி: உங்களது ஏச்சுக்களையும் பேச்சுக்களையும் கேட்டுப் பொறுமையோடு “சிவனே” என்றிக்கிற மாணவ மாணவியரை என்ன செய்வீர்கள்?

பதில்: பாவம்! பிழைத்துப் போகட்டும் என்று விட்டாலும் விட்டு விடுவோம். மேலும் வம்புக்கிழுத்துத் தொல்லை கொடுத்தாலும் கொடுப்போம்!

கேள்வி: புதிதாகப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு வரும் மாணவ மாணவியரை வரவேற்று உபசரித்து அவர்களுடன் சுமுகமாகப் பழகி அவர்களுக்கிருக்கிற “றாகிங்” பயத்தைப் போக்கினால் என்ன?

பதில்: அப்படி நாங்கள் செய்து விட்டால் “றாகிங்” என்ற சொல்லிற்கும், பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் என்ற எமது பெருமைக்கும் என்ன அர்த்தம்?

கேள்வி: உங்களை மிகவும் சிரமப்படுத்தி விட்டேன் என்று நினைக்கிறேன்

பதில்: புதிதாக மாணவ, மாணவியர் இன்று வருகிறார்கள் அவர்களை ஸ்டேசனில் சந்தித்தே “றாகிங்” செய்ய வேண்டும். நான் வரட்டுமா!

“தாராளமாக!”

“வணக்கம்”.

(சிந்தாமணி 01-11-1969)

மலர்ப் பாணங்களுக்கு இலக்கானோட்டம் தான் மெய்க் காதல் தோன்றுமா?

பூலோக வாசிகளுக்கு மன்மதன் விளக்குகிறார்

பூஷ்ப பாணத்துடனும் மகரக் கொடியுடனும் எங்கே புறப்பட்டு விட்டார்கள் மன்மதரே! உங்களுடைய மண்டலத்திற்கும் “அப்பலோ”க்கள் வரத் தொடங்கி விட்டனவா? உமக்கென்றுதான் எந்த மண்டலமும் கிடையாதே!”

“பூலோக வாசிகளே மிகவும் பொல்லாதவர்கள் ஒளிந்து மறைந்து நான் வந்திருப்பதை எப்படி ஐயா மோப்பம் பிடித்தீர்?”

“சிவபெருமானே எத்தனை எத்தனையோ வடிவங்களில் பூமிக்கு வந்து செய்த திருவிளையாடல்களை எல்லாம் புத்தகமாக எழுதி வைத்திருக்கும் நாம் உம்மை அடையாளம் கண்டு கொள்வது என்ன பிரமாதம்? ஆமாம் நீர் உமது மனைவியாகிய ரதிதேவியாருடன்தான் வந்திருக்கிறீரா? அல்லது தனியாளாக வந்திருக்கிறீரா?”

“தனியாளாகத்தான் வந்திருக்கிறேன். ரதி தேவியை அழைத்து வர சிறிது நாளாகும்!”

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

“என்ன மன்மதரே: நீர் பேசுவதைப் பார்த்தால் உமது மனைவியாருடன் நமது ஈழவள நாட்டிலே சிறிது காலம் தங்கிவிடத் தீர்மானித்துக் கொண்டு வந்திருப்பவரைப் போலத் தெரிகிறது. உம்முடன் சிறிது நேரம் பேச ஆசைப்படுகிறேன் வாருங்கள் அந்த மரத்தடிக்குச் செல்வோம்!”

“நான் சந்திக்கும் முதற் பூலோகவாசி நீர்தான் உம்மாலே எனக்கொரு காரியம் ஆக வேண்டும்!”

“சொல்லுங்கள்சுவாமி” “நான் ரதிதேவியாருடன் தங்குவதற்கு நல்ல மலர்ச் சோலை ஒன்றை எனக்குக் காண்பிக்க வேண்டும்!”

“கவலையை விடுங்கள் மன்மதரே! நாளைக்கென்றாலும் ரதிதேவியாரை அழைத்து வாருங்கள். நல்ல மலர்ச் சோலையாகக் காண்பிப்பது என் பொறுப்பு!”

“நன்றி நீர் மிகவும் நல்லவர் போலத் தெரிகிறது உமக்கு நான் செய்யும் உபகாரமாக....

“ஐயோ சுவாமி இது என்ன? என்மீது புஷ்ப பாணத்தைவிட ஆயத்தஞ் செய்கிறீர்களே! ஏற்கனவே அரை டஜன் குழந்தைகளோடு திண்டாடிக் கொண்டிருப்பவன் நான்! உங்கள் நன்றியை வார்த்தைகளினாலே புலப்படுத்தி விட்டீர்கள் அல்லவா? அதுவே போதும்! புஷ்ப பாணத்தை அப்படியே வையுங்கள்!”

“என்ன ஐயா! ஒரேயடியாகப் பயந்து நடுங்குகிறீர்கள்?

“நடுங்காமல் என்ன சுவாமி செய்வது, அரை டஜன் குழந்தைகளை வைத்திருக்கும் நான் ஒரு நாளைக் கடத்துவது ஒரு யுகத்தைக் கடந்துவது போல எண்ணி ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்! ஆமாம். ஈழவள நாட்டிற்கு நீங்கள் எதற்காக வந்தீர்கள்?”

“இங்கே எனக்கு வேலை இருக்கிறது. அதனாலேதான் வந்திருக்கிறேன்!”

“நாமே வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படும்போது உங்களுக்கு யார் சுவாமி லேல கொடுக்கப் போகிறார்கள்?”

“நீர் பூலோகவாசிதானா என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஈழ நாட்டிலே ஆண்களும் பெண்களும் தங்களது விருப்பப்படியே பதினெட்டு வயது வந்ததும் விவாகஞ் செய்யலாம் என்றொரு சட்டம் வரப்போவதை நீர் அறிவீரா?”

“கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் சுவாமி!”

“நீர் வேள்விப்படுவதற்கு முன்னரே நாரதர் மூலம் இச் செய்தி பிரம்மலோகத் திற்கு எட்டிவிட்டதா உடனடியாக ஈழத்திற்கு செல்லுமாறு எனக்கு ஆணையுங் கிடைத்து விட்டது”

“அப்போது மலர்ப்பாணம் போடுவதற்காக இங்கே வந்திருக்கிறீர்கள் எனக் கூறுங்கள். நீங்கள் மிகவும் அவசரப்படுகிறீர்கள்! எதற்கும் நிதானம் வேண்டும் சுவாமி. தேவர்களது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி சிவபிரான் மேல் புஷ்ப பாணங்களைச் செலுத்தினீர்கள். பலன் என்னவாயிற்று? அங்கம் இழந்து அநங்கன் என்னும் பெயரைப் பெற்றீர்கள். இப்பொழுது விழுந்தடித்துக் கொண்டு இங்கே ஓடி வந்திருக்கிறீர்கள்.”

“இங்கேயும் எனக்கு ஆபத்து ஏதாவது ஏற்பட்டுவிடுமா?”

“உம்மால் வருகிற ஆபத்தைச் சமாளிக்க பூலோகவாசிகள் தயாராக இருக்கும்போது உமக்கு ஆபத்து ஒன்றும் வந்துவிடாது! அது நிற்க உமது புஷ்பபாணத்தினால் தாக்குண்டு இறந்தவர்கள் தொகை தானே அதிகமாக இருக்கிறது. இதன் காரணத்தாலேயே ஆண்களும் பெண்களும் பதினெட்டு வயது வந்ததும் விவாகஞ் செய்யலாம் என்ற சட்டம் வரப்போவதாக அறிகிறேன். இதற்கு உமது விளக்கம் என்ன?”

“நான் இதிலே விளக்குவதற்கு ஒன்றுமில்லை. எனது மலர்ப் பாணங்களைத் தான் நீர் அறிவீர்! வனசம், சூதம் சோகம், முல்லை, நீலம் என்பது அவற்றின் பெயர். இவற்றின் அவஸ்தைகளுள் மரண அவஸ்தையும் ஒன்று.”

“மன்மதரே! எனக்குத் தலையைச் சுற்றுகிறது. ஒன்றுமே புரியவில்லை. தங்களது மலர்ப்பாணத்தால் வாலிபரும் வனிதையரும் ஏன் இறந்து போக வேண்டும்? அதனைச் சிறிது விளக்கமாகக் கூறுங்கள்!”

“சிறிது கவனமாகக் கேளும். அதாவது வெறும் மோகத்துக்கு ஆளாகுபவர்கள் மரணத்தைத் தழுவத்தான் வேண்டும்.”

“மோகத்திற்கும் நீங்கள் தானே சுவாமி காரணம்?”

“உண்மைதான்! ஆனால் பூரணமான காதல் இப்பொழுது தோன்றுவது குறைவு. வெறும் மனக் கிளர்ச்சியினால் கணப்பொழுதில் தோன்றி மறையும் உணர்ச்சிகளை காதலென்று கூறலாமா? எனது மலர்ப்பாணங்களுக்கு உண்மையாக இலக்காகுபவர்களிடந்தான் மெய்க்காதல் தோன்றுகிறது!”

“புரிந்து கொள்ளுகிறேன் மன்மதரே! நீங்கள் கூறுவதைப் பார்த்தால் காதல் தோன்றுவதற்கு அல்லது புரிவதற்குச் காலம் பொழுது உண்டு என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது”

“நீர் கூறுவது சரி காதல் தோன்றுவதற்கு வசந்த காலம். நிலா: மணற்குன்று: பூஞ்சோலை: கடற்கரை: சந்திரோதய காலம் முதலியவற்றை முன்னோர்கள் உரிய பின்னணியாக வைத்திருக்கிறார்கள்!”

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

“அப்படிச் கூறுங்கள் சுவாமி! வெறும் உணர்ச்சிவசப்பட்டு நடைபாதை: ரயில்நிலையம்: பஸ் நிலையம்: பள்ளிக்கூடங்கள் முதலியவற்றில் காதல் புரிந்தால் அது நிலைத்து நிற்குமா? மரணத்தின் பிடியில் சிக்கித் தவிக்க வேண்டியதுதான்?”

“உமக்கு நல்ல புத்திசாலித்தனம் இருக்கிறது. மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.”

“சுவாமி உங்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறதென்றால் எனக்குப் பகீரென்கிறது! மகிழ்ச்சிக் கொந்தளிப்பிலே மலர்ப்பாணங்களை என் மேல் தொடுத்து விடாதீர்கள்!”

“என்னிடமிருந்து அறிய வேண்டியவற்றை அறிந்து விடமரா?”

“எதற்கு அவசரப்படுகிறீர்கள்? ஆண்களும் பெண்களும் பதினெட்டு வயது வந்ததும் விவாகஞ் செய்து கொள்ளலாம் என்ற சட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கும் போது நமது நாட்டுக்கு வந்துவிடத் துடியாகத் துடிக்கிறீர்கள். ஏதாவது தப்பும் தவறுமாக மலர்ப்பாணங்களை ஏவி நமது ஆடவர்களையும் மங்கையர்களையும் சோதனைக்குள்ளாக்கி விடுவீர்களோ என்று பயமாக இருக்கிறது!”

மன்மதன் புஷ்ப பாணத்துடன் யூலோகத்துக்கு வந்து கிறங்கியதை யூலோகவாசி கண்டு ஆச்சரியப் படுகிறார். தன் மீது புஷ்ப பாணத்தை மன்மதனார் தொடுத்து விடுவாரோ என்ற பயம் அவருக்கு கிருந்ததும் மலர்ந்த முகத்துடன் மன்மதனுடன் பேச்சை ஆரம்பிக்கிறார். சம்பாஷணை தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றது.

“நீர் கூறுவதிலும் உண்மை இருக்கத்தான் செய்கிறது. சட்டம் தளர்த்தப்பட்டவுடன் புற்றீசல் போல காளையரும் கன்னியரும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பத் தொடங்கி விடுவர். அவர்களுக்குத் துணையாக நானும் எனது மலர்ப்பாணங்களைப் போடத்தான் வேண்டும்!”

“இவ்வாறு பெருமளவில் நான் மலர்ப்பாணம் போடும் போது தவறு ஏற்படுவது இயற்கை; சிலருக்கு அசோக மலர்ப்பாணமாகவே போடலாம். வேறு சிலருக்கு முல்லை மலர்ப்பாணமாகவே செலுத்தலாம்....”

“அப்படியென்றால் ஒவ்வொரு மலருக்கு ஒருவொரு குணம் இருக்கிறதென்று கூறுங்கள்! சற்று விபரமாகக் கூற இயலுமா?”

“இப்பொழுது அவகாசமில்லை. பின்னர் ஒருமுறை சந்திக்கும் போது கூறுகிறேன்!”

“சுவாமி! நமது நாட்டிலல் விவாக வயதெல்லையைத் தளர்த்த உத் தேசித்திருப்பதைப் பற்றித் தங்கள் முடிவான கருத்து என்ன?”

“நாட்டில் குற்றம் மலிகிறது என்பதற்காகக் குற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தைத் தளர்த்திவிடலாமா? என்னைக் கேட்டால் நான் எனது பத்தினி ரதிதேவியாருடன் இங்கேயே நிரந்தரமாகத் தங்கிவிடக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்பேன். உங்கள் நாட்டில் பார்க்குமிடமெல்லாம் காதலர்களே நீக்கமற நிறைந்திருப்பார்கள்!”

“நன்றி மன்மதரே! ஏதோ அவசர சோலி இருப்பதாகக் கூறினீர்களே!”

“ஆமாம் அப்பொழுது நான் புறப்பட்டதுமா?”

“தாராளமாக நீங்கள் இங்கே வந்து வசிக்கும்போது நல்ல நறுமலர்ச் சோலையாகத் தேடிப் பிடித்துத் தருவது என்பொறுப்பு! எனக்குத் தங்களது நன்றியையும் மகிழ்ச்சியையும் தெரிவிக்க மலர்ப்பாணம் மட்டும் தொடுத்து விடாதீர்கள்! ஏற்கனவே நொந்து போய் இருக்கிறேன்.

“வணக்கம் மன்மதரே!”

வணக்கம் பூலோக வாசியே!”

(சிந்தாமணி 28-02-1970)

6 கோரிக்கைகளை வைத்து
அழகு மனைவியர் ஸ்ரைக்!
 புருஷர் பட்டாளம் பணியும்வரை உரிமைபோர்!

மனைவியர் சங்கத் தலைவி

மங்கையற்கரசியார் இரு கைகளையும் முன்னோக்கி நீட்டி, “அமைதி; அமைதி” என்று குரல் எழுப்பினார். இக்குரலை அலட்சியஞ் செய்துவிட்டு அங்கு கூடியிருந்த மனைவியரில் பெரும்பாலானோர் கீச்சுக் குரலிலும் சத்தமாகவும் வாதப்

பிரதிவாதங்களில் ஈடுபடவே தலைவி மங்கையற்கரசியார் கோபம் அடைந்து தமக்கு முன்னால் இருந்த மேசையில் கையினால் ஒரு குத்துக் குத்தி “அமைதி; அமைதி” என்று பேரொலி எழுப்பினார். அங்கு கூடியிருந்த மனைவியர் குழாம் சற்று அமைதி அடைந்து.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மனைவியர் சங்கத் தலைவி மங்கையற்கரசியார் தமது முன்னுரையை ஆரம்பித்தார்!

“சகோதரிகளே! இன்று நாம் அவசர அவசரமாகக் கூடியிருப்பதன் காரணத்தை நீங்கள் அறிவீர்கள். குறுகிய கால அறிவித்தலாக இருந்தும் இத்தனை அதிகமாக நீங்கள் வருகை தந்தமைக்கு முதற்கண் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சென்ற சில மாதங்களாக நாம் எமது கணவர்மார்களுக்கு எமது நியாயமான கோரிக்கைகளைச் சமர்ப்பிப்பதும் அதனை அவர்கள் ஒரு பொருட்டாக மதியாமல், “எம்மை மிஞ்சி என்ன செய்துவிடுவார்கள்?” என்ற தலைக்கனத்தில் வாழா இருப்பதும் சகஜமாகப் போய் விட்டது.

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

“பொறுமைக்குப் பெயர் பெற்றவர்கள் என்ற பெயர் எமக்கு இருந்தாலும் எமக்கும் ரோசமுண்டு; தைரியமுண்டு; நியாயமான கோரிக்கைகள் எமது புருஷர்களால் நிராகரிக்கப்படும் பட்சத்தில் அதைத் தகுந்த முறையில் எடுத்துக் காட்ட “ஸ்ரைக்” செய்யும் உரிமையும் எமக்குண்டு என்பதை நாம் காட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

“எனவே, எமது கணவர்மார்களுக்கு நாம் விடுத்த நியாயமான கோரிக்கைகளை அவர்கள் இற்றை நாள்வரை கவனிக் கவுமில்லை; கவனிக்கப்படும் என்ற உறுதி அளிக்கப்படவும் இல்லை. இந்நிலையில் ஜனநாயக முறைப்படி நமது கோரிக்கைகள் கவனிக்கப்படும்வரை புருஷர்களுக்கு எதிராக “ஸ்ரைக்” கில் இறங்குவதைத் தவிர வேறுவழி இருப்பதாக நமக்குத் தெரிய வில்லை”

ஒரு குரல்:- “ஸ்ரைக்” குக்குத் தேதி குறியுங்கள். செயலில் இறங்கத் துடிதுடிக்கிறோம்!”

“உங்கள் ஆர்வத்தை மெச்சுகிறேன். இங்கு குழுமி இருப்பவர்களின் பரிபூரண சம்மதத்துடன்தான் “ஸ்ரைக்” குக்குத் தேதி நிர்ணயிக்கப்படும். அதற்கு முதல் நமது கோரிக்கைகளை மீண்டும் ஒருமுறை அங்கத்தவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது. அங்கத்தவர்களுக்கு ஏதாவது சந்தேகங்கள் ஏற்படின் அவற்றை நிவர்த்தித்துக்கொள்வது நல்லது. கோரிக்கைகளைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாது “ஸ்ரைக்” செய்வதும் இரண்டொரு நாள் “ஸ்ரைக்” செய்து விட்டு தலைமறைவாகி விடுவதும் மன்னிக்க முடியாத குற்றங்களாகும்.

“கோரிக்கை (1):

சில மாதங்கட்கு முன்னர் நமது கணவர்மார்களுக்கு விசேட “அலவன்” ஸாக ரூபா முப்பத்தைந்தோ இருபத்தைந்தோ கொடுத்தார்களல்லவா? இப்பணத்தை நாம் எங்கே என்று கேட்பதும் அதற்குப் புருஷர்கள் பொய்க் கணக்குக் காண்பிப்பதும் மன்னிக்க முடியாத குற்றமாகும்.

“விசேட “அலவன்” சாகக்கொடுக்கும் பணத்தில் ஏதாவது சேலை வாங்கலாம் என்ற எங்கள் எண்ணத்தில் புருஷர்கள் மண்ணைப் போடுவதுமல்லாமல், “சாப்பாட்டிற்கே சங்கடப்படும் போது சேலைக்கு இப்பொழுது என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது?” என்று நம்மை இடித்துரைப்பது நமது உரிமையில் அநாவசியமாகத் தலையிடுவதாகும். ஆகவே உடனடியாக விசேட “அலவன்” சாகக் கொடுக்கப்படும் பணம் எம்மைச் சேர வேண்டும்.

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

கோரிக்கை (2):

இந்த ரேஷன் காலத்திலே பலரக அரிசியைப் பெறுகிறோம் அல்லாமலும், நாட்டரிசி என்று சொல்லப்படும் அரிசியில், அரிசியைவிடக் கல்தான் ஏராளம் என்பது பலராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட உண்மை. இதனைப் பல புருஷர்கள் மறந்து, தப்பித்தவறி ஒரு கல்லைக் கடித்து விட்டால் ருத்திர முர்த்தியாக மாறி நம்மைச் சுட்டுப் போசுக்கத் தூதுடிப்பது மாபெரும் தவறு! இதனை உடனே நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

“கோரிக்கை (3)

அடிக் கடி மாற்றமடையும் ஆபரணங்களை மாற்ற முயற்சி எடுக்கும்போதெல்லாம் அவர்கள் எம்மை கேலிசெய்வதும், நகைக் கடைப்பக்கமே நம்மை அழைத்துச்செல்ல மறுப்பதும் பாரதாரமான குற்றமாகும்.

“ஒருவாறு புருஷர்களை அழைத்துச் சென்றாலும் மனத்துக்குள்ளே நம்மைச் சபித்துத் தொலைப்பதை பொறுக்க முடியாது! ஆபரணங்களை நாம் மாற்ற எந்தவிக்கும்போது மலர்ந்த முகத்துடன் நகைக் கடைக்கு வரவேண்டியது புருஷர்களின் கடமையாகும்.

“கோரிக்கை (4)

மனைவி சினிமா பார்க்க விரும்பிப் புறப்பட ஆயத்தஞ் செய்தால் சில புருஷர்கள் தங்கள் அம்மாவின் அனுமதியைப் பெற விழைவதும் “என்னடா சினிமா இது; காசைக் கரியாக்கிக் கொண்டு பேசாமல் கோவிலுக்குப் போய் விட்டுவா!” என்று அம்மா கூறி விட்டால் அதையே தேவவாக்காக எண்ணிக் கொண்டு மனைவியின் ஆசையில் மண்ணைப் போடுவதை இனி மன்னிக்கவே முடியாது. புருஷர்கள் வேண்டுமானால் அம்மா பிள்ளையாக இருந்து விட்டுப் போகட்டும் ஆனால் எமக்கு நீதி வேண்டும்!

“கோரிக்கை (5):

நாம் நமது கூந்தலைப் பல முறைகளில் அலங்காரஞ் செய்து கொள்வதைப் பொறுக்க மாட்டாத சில மாமிமார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளிடம், “என்னடா, உன் பெண்டாட்டி சினிமாக்காரி வேஷம் போடுகிறாளே, எப்படியடா இதையெல்லாம் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?” என்று நீலிக் கண்ணீர் வடிப்பதும், புருஷர்கள் சிலர் இதை நம்பித் துள்ளிக் குதிப்பதையும் எத்தனை நாட்களுக்குப் பொறுப்பது?

இந்த “அம்மா பிள்ளை”களை நல்வழிப்படுத்த “ஸ்ரைக்” ஒன்றேதான் சிறந்தவழி!

“கோரிக்கை (6)

திடீரென நான்கு விருந்தாளிகளை வீட்டுக்கு அழைத்து வருவதும், அவர்களை நாங்கள் மலர்ந்த முகத்துடன் வரவேற்க வேண்டும் என்று அவர்கள் நினைப்பதும் கண்டிக்கத் தக்கவையாகும். இம்மாதிரித் திமிர்த் தாக்குதல் நடாத்தும் புருஷர்களுக்கு எதிராக “ஸ்ரைக்” செய்வதில் என்ன தவறு?

இவ் ஆறு முக்கிய கோரிக்கைகளையும் முன் வைத்து மனைவியார் சங்கம் புருஷர்களுக்கு எதிராக “ஸ்ரைக்” ஆரம்பிப்பதுதென்று தீர்மானிக்கிறது. அங்கத்தவர்களுக்கு ஏதாவது புரியாத விஷயங்கள் இருந்தால் தெளிவுபடுத்திக் கொள்வது நலம்”

ஒரு குரல்:- “ஸ்ரைக் செய்து புருஷர்களுக்குப் புத்தி புகட்டுவதை நாம் மனமார ஆதரிக்கிறோம், ஆனால் “ஸ்ரைக்”கை புருஷர்களோடு கூடியிருந்து கொண்டு ஆரம்பித்தால் அவர்கள் கஷ்டப்படுவதைப் பொறுக்காது சில மனைவியர் மனம் மாறிவிடலாம். எவ்விடத்திலிருந்து கொண்டு “ஸ்ரைக்”கை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதைத் தீர்க்கமாகத் தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

இரண்டாவது குரல்:- “ஸ்ரைக் என்று தீர்மானித்தவுடன் மனைவியர் தத்தம் பிறந்தகத்திற்குச் சென்று விடுவது நல்லது என்பது என்ன எண்ணம்!”

“மூன்றாவது குரல்:- “குழந்தைகள் உள்ள மனைவியர் என்ன செய்ய வேண்டும்?”

நான்காவது குரல்:- “குழந்தைகளை மனைவியர் கையேடு அழைத்துச் செல்லாமல் புருஷர்களிடம் ஒப்படைத்துச் செல்ல வேண்டும். எமது “ஸ்ரைக்” சூடு பிடிக்கவும், சீக்கிரமான ஒரு முடிவுக்கு வரவும் இது உதவும்.”

தலைவி தமது பேச்சைத் தொடர்கிறார்:- “இங்கே சுட்டிக் காட்டிய விஷயங்கள் மிக அவசியமானவை. “ஸ்ரைக்” ஆரம்பித்த கையேடு மனைவியர் தத்தம் குழந்தைகளை புருஷர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு பிறந்தகம் சென்று விடுதலே புத்திசாலித்தனம் என்பதை நாமும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம்.

“புருஷர்களுக்கு ஒரு வார முன்னறிவித்தலுடன் “ஸ்ரைக்” ஆரம்பமாகும். புருஷர்கள் எமது கோரிக்கைகளைக் கவனியாது வாழாவிருந்தால் அதன் பலனை அவர்கள் அனுபவிக்க நேரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்”.

பல குரல்கள்:- “ஸ்ரைக் வெல்க! நமது கோரிக்கைகள் கிடைக்கும் வரை “ஸ்ரைக்” செய்வோம்! புருஷர்களே! எமது உரிமைகளை வழங்குக!”

(சிந்தாமணி 11-05-1968)

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

முளைக்கு வேலை தரும் திருமண அன்பளிப்பு

நிலைமையைச் சமாளிக்க தம்பதிகள் படும் அவஸ்தை!

“எந்தக் கோட்டையைக் கைப்பற்ற இவ்வளவு சிந்தனை?” என்று கேட்டுக் கொண்டே அருகிலிருந்த நாற்காலியில் வந்து அமர்ந்தாள் மனைவி.

“கோட்டையையாவது ஒருவாறு கைப்பற்றிவிடலாம். திருமண அன்பளிப்பு இருக்கிறதே இதை எவ்வாறு சமாளிக்கலாம் என்பதுதான் புரியவில்லை. தை பிறந்தாலும் பிறந்தது ஏகப்பட்ட திருமண அழைப்பிதழ்கள் வந்து குவிந்து விட்டன!”

“அப்போ மேசை மீது இருக்கின்ற அத்தனையும் திருமண அழைப்பிதழ்களா?”

“ஏது இப்பொழுதுதான் தேவ லோகத்திலே இருந்து நேராக இறங்கி வருகிறாயா? நீ பார்க்காத திருமண அழைப்பிதழ்களா இவைகள்?”

“என்னைச் சந்திக்கிழுக்காமல் உங்களுக்குப் பொழுதே போகாதே; ஆமாம் கிருபாதரன் நிர்மலா திருமண அழைப்பிதழ் வந்ததே என்ன அன்பளிப்புச் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறீர்கள்?”

“உன்னையே அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து விடலாமென நினைக்கிறேன்!”

“பிளீஸ்; கேலி செய்வதைவிட்டுக் கொஞ்சம் “சீரியஸ்” சாகப் பேசுங்கள்!”

“எனக்குத்தான் வேலைத் தொந்தரவு அதிகமாக இருக்கிறதே நீ மட்டும் அந்தத் திருமணத்திற்குப் போய் வந்தால் என்ன?”

படிக்க..... சிடுக்க..... சிந்திக்க.....

“அழகுதான் போங்கள்! தம்பதி சமேதரராகப் போய்த் தம்பதிகளை வாழ்த்துவதுதான் அழகு!”

!!அழகைப் பார்தால் எனது வேலை என்ன வது? நீ மட்டும் போனால் பெட்டியிலே நிம்மதியாகத் தூங்குகிற உனது “காஞ்சிபுரங்கள்” காற்றாடிவிட்டு வரும்; ஏனைய பெண்கள் பார்த்து அப்படியே மூர்ச்சை போட்டு விழுவார்கள்..”

“அடேயப்பா! ஏன்தான் உங்களுக்கு அப்படிப் புத்தி போகிறதோ? பேச்சைத் திசை திருப்பாதீகள். நாங்கள் திருமணத்திற்குப் போகிறோமென்று வைத்துக் கொள்வோம் தம்பதிகளுக்கு அன்பளிப்பாக எதை வாங்குவது?”

“எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள் வாங்கிப் பரிசளிப்போமா?”

“கொடைக்குக் கர்ணன் இவர்! நானுந் தான் எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள் இரண்டு வாங்கித் தாருங்கள் என்று ஒற்றைக் காலில் நின்றேனே; அதற்கெல்லாம் உங்களுக்கு எங்கே மனம் வருகிறது? வரட்டுக் கௌரவத்திற்காக எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள் வாங்கி அன்பளிப்புச் செய்யப் போகிறீர்களா என்ன?”

“சரி என் யோசனையை விட்டுத்தள்ளு! எங்கே என்ன பரிசளிக்கலாமென்று நீ கூறு பார்க்கலாம்!”

“ஒரு குக்கர்” வாங்கிக் கொடுப்போமா?”

“நீ குக்கரி”லே சமைத்துப் போடுகிற சாப்பாட்டை உண்டு அவஸ்தைப் படுகிறது போதாதா? மாப்பிள்ளைப் பையனும் அவஸ்தைப்பட வேண்டுமென்பது உன் எண்ணமா?”

“சரி விட்டுத் தள்ளுங்கள்; ஒரு மின்சார இஸ்திரிப் பெட்டி வாங்கலாமா?”

“அம்மா தாயே! பையன் கொஞ்ச நாளாவது சுதந்திரவாழ்வு வாழட்டும்; இத்திரிப் பெட்டியையும், துணிகளையும் கையிலே கொடுத்து “ம்”சீக் கிரம் ஆகட்டும்” என்று அந்தப் பெண் விரட்டினால் பையனின் கதி என்னாவது?

“ஸ்ரான் சிஸ்டர்”

“பேசாதே; பெண்களின் பாட்டனார் ஏற்கனவே சிங்கப்பூரிலிருந்து கொண்டுவந்து பரிசளித்து விட்டாராம்!”

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

“உம் முதுகிலே ஒரு குத்தும்” காலிலே ஒரு “விளக்கும்” போட்டால்தான் உனக்குச் சுயநினைவு வரும்! “குத்துவிளக்குப் பரிசளிப்பது றொம்பவும் பழைய பாஷன்ச்சே!”

“எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. தலையைச் சுற்றுகிறது நீங்கள்தான் என்ன அன்பளிப்புச் செய்யலாமென்று கூறுங்களேன்!”

“நவீன நகை “கேட்லாக்” ஒன்று என்வசம் இருக்கிறது; அதை அழகாகப் பார்சல் செய்து மாப்பிள்ளை பையனிடம் கொடுத்தால் என்ன?”

“நீங்கள் மிகவும் பொல்லாதவர்! உங்களிடம் இப்படி ஒரு “கேட்லாக்” இருப்பதாக இதுவரை எனக்குத் தெரிவிக்கவில்லையே!”

“உனக்குத்தான் புதிது புதிதான நகைகளை அன்பளிப்புச் செய்கிறேனே. “கேட்லாக்” எதற்கு?”

“நவீன நகை “கேட்லாக்” கொடுக்கிறதுதான் கொடுக்கிறீர்களே; கூட “காஞ்சிபுரங்கள்” கரந்துறைகிற இடங்களையும் கண்டுபிடித்து அந்த முகவரிகளை மணப்பெண்ணுக்கு அன்பளிப்புச் செய்யக் கூடாதா?”

“செய்யலாம். ஆனால் மணம் முடித்த மறுநாளே பையன் இந்த இடங்களை மோம்பம் பிடித்து விடுவானே. நமக்கே முகவரிகளைத் தாராளமாக விநியோகிக்கும் அளவிற்கு முன்னேறி விடுவானே!”

“நாங்கள் இப்பொழுது ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிற விஷயத்தை மறந்துவிடாதீர்கள் அதாவது...”

“மறப்பேனா” “குடும்பப் பெண்ணாக வாழ்வது எப்படி”? “கணவனுக்கு அடங்கி நடப்பது எப்படி”? “சுவையாகச் சமைப்பது எப்படி”? என்று எப்படிப் புத்தகங்கள் பல இருக்கின்றனவே. இவற்றில் ஒரு டசின் வாங்கி அன்பளிப்புச் செய்யலாமென எண்ணுகிறேன். உன் கருத்து என்ன?”

“அன்பளிப்புச் செய்த மறுநாளே பிரம்பும் கையுமாக அங்கு போய் உட்கார்ந்து மணப்பெண்ணுக்கு பாடஞ் சொல்ல ஆரம்பியுங்கள்! என்ன விசித்திரமான புத்தி உங்களுக்கு! புதுமணத் தம்பதிகள் உல்லாசமாக இருக்காமல் புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு பாடமா படிப்பார்கள்?”

“இப்படிச் செய்வோமா?”

“எப்படி”

“சினிமா காட்சிக்கு இரண்டு டிக்கட ரிசேவ் செய்து கொண்டுபோய் அன்பளிப்புச் செய்வோமா? முசுர்த்தம் முடிந்த கையோடு சினிமாவிற்குப் போகத் தம்பதிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும்!”

“தம்பதிகள் ஏற்கனவே தனித்தனியாகவும் சேர்ந்தும் சினிமா பார்த்திருக்கிறார்கள் அவர்களொன்றும் சினிமாவிற்காக ஏங்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை உங்கள் முனையைக் கொஞ்சம் சுவையாக்கிக் கொண்டு சிந்தியுங்கள்.”

தை பிறந்தாலும் பிறந்தது. ஏகப்பட்ட திருமண அழைப்பீதங்கள் வந்து குவிந்து விட்டன.

கோட்டையையாவது ஒருவாறு கைப்பற்றி விடலாம். திருமண அன்பளிப்பு இருக்கிறதே, கிதை எவ்வாறு சமாளிப்பது என்பதுதான் முளைக்கு வேலையாக இருக்கின்றது....!

“எனக்கு ஒன்றுமே புலப்படவில்லை பேசாமல் உனது விருப்பப்படி ஏதாவது அன்பளிப்புச் செய்துவிடு”

“மெத்தப் படித்தவராயிற்றே என்று உங்களிடம் யோசனை கேட்டால் என் தலையை உருட்டுகிறீர்களே.”

“நாம் அன்பளிப்புச் செய்யாவிட்டால், அன்பளிப்புச் செய்தவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பத்திரிகையில் விளம்பரம் போடும்போது நமது பெயர் அதிற் சேராமற் போய்விடுமே என்று கவலையாக இருக்கிறது!”

“நீங்கள் கவலைப்படவும் வேண்டாம். அன்பளிப்புச் செய்யவும் வேண்டாம். எல்லாவற்றையும் சமாளிக்கக்கூடிய அருமையான யோசனை இப்பொழுதுதான் உருவாகி இருக்கிறது!”

“உனக்குக்கூட யோசனை உதயமாகிறது? எங்கே கூறு பார்க்கலாம்!”

“பேசாமல் தம்பதிகளுக்கு ஒரு வாழ்த்துத் தந்தி அனுப்பி விடுவோம்.”

“பிரமாத யோசனை போ”

“இதுகூட உங்களுக்குத் தெரியாமல் மண்டையைப் போட்டு உடைத்தீர்களே!”

“சரி வாழ்த்துத் தந்தியை ஆங்கிலத்தில் அனுப்புவோமா அல்லது தமிழில் அனுப்புவோமா?”

இதற்குக்கூட உனது யோசனையைக் கேட்க வேண்டுமா? தமிழில்தான் அனுப்புவோமே!”

“சரிதான் போ! நாம் வாழ்த்துச் செய்தியைத் தமிழில் எழுதிக் கொடுக்க அதைத் தம்பும் தவறுமாக தபாற் கந்தோரில் வேலை செய்யும் யாராவது ஒரு பிரகிருதி அனுப்பி வைத்தால் பெரிய சங்கடமாகப் போய்விடுமே!”

“என்னையும் குழப்பி உங்களையும் குழப்பிக் கொள்ளுகிறீர்களே இந்த விஷயத்தில் உங்களது முடிவான தீர்மானம் தான் என்ன”

“எப்படியாவது லீவு வாங்கிக் கொண்டு நாம் இருவரும் போய் தம்பதிகளைக் கண் குளிர்ப் பார்த்து வேண்டிய மட்டும் வாழ்த்தி வயிறு புடைக்கச் சாப்பிட்டுவிட்டு வரலாமென்பதுதான் எனது தீர்மானம்.”

“மலையைக் கவ்வி எலியைப் பிடிக்கிற வர்க்கந்தானே நீங்கள்!”

(சிந்தாமணி 30-01-1970)

கந்தசாமியின் காதல்

எங்கள் நாடக மன்றத்தின்

ஆண்டு நிறைவின் போது நல்ல நாடகமொன்று அரங்கேற்றப்பட வேண்டுமென்பது நாடக மன்ற செயற்குழுவின் தீர்மானம். யார் கதை எழுதுவது என்பதிலே சற்றுத் தகராறு. நான் தான் எழுதுவேன், நான் தான் எழுதுவேன் என்று செயற்குழு அங்கத்தவர் ஒவ்வொருவரும் போட்டிபோட்டார்கள். இவர்களுக்குச் சார்பாக சிலர் வாதாடி

னார்கள். கடைசியாக அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளாமலிருந்த கந்தசாமி என்பவரையே நாடகக் கதையெழுதும்படி செயற்குழு அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் வற்புறுத்தினார்கள்.

“மிஸ்டர் கந்தசாமி! நீங்கள் நல்ல நகைச்சுவையாக கதை எழுதுவீர்கள். கதையோடு மட்டும் நின்று விடாமல் அதற்கு நீங்கள் நாடக வடிவமும் கொடுக்க வேண்டும்! என்று நாடகமன்ற செயலர் வற்புறுத்தவே கந்தசாமி முக்கி முனக்கி ஒப்புக் கொண்டார்.

‘இப்பொழுதுதெல்லாம் நல்ல நாடகங்களை யார் எழுதுகிறார்கள்? நாடகங்களைப் பற்றியே விமர்சிக்கிறார்கள்; கதையும் இல்லை நடிப்பும் இல்லை சும்மா பேரோடும் புகழோடும் நாடகம் ஒடுகிறது!’ “சரி சரி நிறுத்துங்கள்.

படிக்க.....

சிரிக்க.....

சிந்திக்க.....

இப்பொழுது எங்களுக்குத் தேவை நாடகம். நாடகங்களைப் பற்றிய விமர்சனங்கள் அல்ல! நம்முடைய எழுத்தாளர் கந்தசாமி தான் நாடகம் எழுதுவதாக ஒத்துக்கொண்டாரே; பின்னர் எதற்கு வீண் பேச்சு!” என்று முத்தாய்ப்பு வைத்தார் நாடக மன்ற செயலர்.

“மிஸ்டர் கந்தசாமி! நாடக அரங்கேற்றத்திற்கு இன்னும் ஒரு மாதம் தான் இருக்கிறது. நல்ல நகைச்சுவை நாடகமாக விழுந்து எழுந்து சிரிக்கக்கூடிய விதமாக நாடகம் அமைய வேண்டும். நாடகத் தலைப்பே அப்படியே கவர்ந்திழுக்க வேண்டும்!” என்று மீண்டும் அறிவுறுத்தினார். நாடக மன்றச் செயலர்.

இவ்வேண்டுகோள்கள் அனைத்திற்கும் உதட்டில் ஒரு புன்னகையை தெளிய விட்டுவிட்டு அமைதியாக இருந்தார் கந்தசாமி!

“கந்தசாமி கற்பனையை ஓடவிட்டாரென்றால் அது மேடு பள்ளம் எல்லாம் தாண்டி காட்டாற்று வெள்ளம்போல் பாயும். தடுத்து நிறுத்தவே இயலாத காரியம்! எதற்கும் கற்பனையை அடக்கமாக ஊற்றெடுக்கச் செய்ய வேண்டும். இது நண்பர் கந்தசாமிக்குத் தெரியாததல்ல!” என புகழ்ச்சியாக உரைத்தார் குழு அங்கத்தவரொருவர். எல்லாவற்றையும் ஆற அமரக் கேட்டுக் கொண்டு அமைதியாக இருந்தார் கந்தசாமி!

கூட்டம் கலைந்து அங்கத்தவர்களும் வெளியேறினார்கள். கந்தசாமியும் வெளியேறி தமது வீட்டை அடைந்தார். “என்ன இவ்வளவு நேரமும் எங்கே போயிருந்தீர்கள்? உங்களைப் பார்த்துப் பார்த்துக் கண்கள் பூத்துப்போய்விட்டன” என்று கூறி வரவேற்றார் கந்தசாமியின் சகதர்மிணி மகேசுவரி.

“உனக்கு என்ன தெரியும் என்று பேசுகிறாய், எங்கள் நாடக மன்றத்துக்கு கதை, நாடகம் எழுதும் பொறுப்பு என்மேல் சுமத்தப்பட்டுவிட்டது. நல்ல நகைச்சுவை நாடகமாக எழுதவேண்டும். எனது எழுத்து அங்கே பிரகாசிக்க வேண்டும்”

மனைவி மகேசுவரி கலகலவெனச் சிரித்தாள்.

“இங்கே என்ன சிரிப்பு” நான் நகைச்சுவைக் கதைக்காகத் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நீ என்னடாவென்றால் சிரித்து வேடிக்கை காட்டுகிறாய்!” என்று பாய்ந்தார் கந்தசாமி! மகேசுவரி மீண்டும் சிரித்தாள்.

நீங்கள் நகைச்சுவை நாடகந்தானே எழுதுகிறீர்கள்? உங்கள் நாடகத்தைப் பார்த்து யாராவது சிரித்தால் என்ன செய்வீர்கள்? இங்கே என்ன சிரிப்பு? என்றா பாய்வீர்கள்? நீங்கள் நகைச்சுவை நாடகம் எழுதப் போவதாகக் கூறியதும் நான் சிரித்தால் அது உங்களுக்குப் பெருமைதானே! இது புரியாமல்.....

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

சரி சரி விட்டுத்தள்ளு; உன்னோடு பேசி வெல்ல முடியுமா? போய் கொஞ்சம் தேநீர் போட்டுக்கொண்டு வா போ! என்றார் கந்தசாமி.

“பார்ப்பவர்கள் சிரிக்காமல் நகைச்சுவை நாடகம் எழுதுபவர் நீங்களா கத்தான் இருக்க வேண்டும்! சரி என்னென்னடாலும் செய்யுங்கோ எனக்கென்ன?” என்று கூறிக் கொண்டே எழுந்தாள் மகேவரி.

மகேசுவரி எழவும் கந்தசாமியின் நண்பர் அங்கே வரவும் நேரம் சரியாக இருந்தது!

அட்டே பேரம்பலமா வா அப்பா வா வா! என்று பேரம்பலத்தை வரவேற்றார் கந்தசாமி.

பேரம்பலம் அமர்ந்துகொண்டே “என்னப்பா கந்தசாமி நகைச்சுவை நாடகம் எழுதுகிறாயாமே! உன்னுடைய நாடகம் “சுப்பராக”த்தான் இருக்கும். என்ன கருவை வைத்து நாடகம் எழுதுகிறாய்?”

“காதல்தான்” என்றார் கந்தசாமி

அப்போ உன்னுடைய கதையைத்தான் எழுதுகிறாயா?

“என்னுடைய கதை என்ன கதை? வேறொரு கந்தசாமியின் கதை சரியான “திறில்” நிறைந்ததாக இருக்கிறது! அந்தக் கந்தசாமியின் காதல் கதையைத்தான் எழுதலாமென எண்ணியிருக்கிறேன் அநேகமாக இன்றைக்கே ஆரம்பித்துவிடுவேன்”

‘சரி ஜமாய்த்துத் தள்ளு! ஆனால் நாடகம் ஏ ‘வண்ணாக’ இருக்க வேண்டும்! என்றார் பேரம்பலம்.

அப்பொழுது தேநீர் கொண்டு வந்த கந்தசாமியின் சகதாமினி மனுஷன் சிரிச்சாலே பாய்ந்து விழுகிறார். இவர் எப்படி சிரிப்பு நாடகம் எழுதப் போகிறார்? அவர் சொல்கிறாரென்று இவர் கேட்கிறார்...

“இந்தா மகேசுவரி சுமமா வார்த்தையைக் கொட்டாதே எனது நாடகத்தைப் பார்ப்பவர்கள் விழுந்து எழுந்து சிரிக்கத்தான் போகிறார்கள்! ஏதோ ஒரு கோபத்திலே அப்படிச் சொன்னால்.....

‘சரி சரி எதுக்கு வீண் பேச்சு, விட்டுத் தள்ளுங்கோ! அது என்ன விழுந்து எழுந்து சிரிக்கிறது? விழுந்து விழுந்து சிரிப்பார்கள் என்றதானே சொல்வார்கள்.

‘சிரித்து சிரித்து மயங்கி விழுந்து பிறகு ஆட்கள் தூக்கிவிட பிறகும சிரித்து சிரித்து’ என்பதைத்தான் விழுந்து எழுந்து சிரித்தல் என்பது! என்றார் கந்தசாமி.

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

ஓகோ அப்படியா? எப்படியாவது மக்கள் சிரிக்கட்டும் சிரிப்பை வரவழைத்தால் சரிதான்! சிரித்துக்கொண்டே கூறினார் பேரம்பலம்.

‘சரி எனக்கு நேரமாகிறது. நான் வருகிறேன். நீ நாடகத்தை மள மளவென்று நல்ல நகைச்சுவையோடு எழுது! என்று கூறி பேரம்பலம் எழுந்தார்.

‘பத்து நாட் கழித்து என்னை வந்து பார்; அப்பொழுது நாடகம் தயாராக இருக்கும்!’ என்று கூறி பேரம்பலத்தை வழியனுப்பி வைத்தார் கந்தசாமி!

‘என்ன கந்தசாமி நாடம் ‘ரெடியாகிவிட்டதா?’ என்று கூறிக்கொண்டே பத்து நாட்கழித்து கந்தசாமியின் வீட்டிற்கு வந்தார் பேரம்பலம்.

‘வா அப்பா பேரம்பலம்; நாடகம் ரெடி நீ வந்து உட்கார்; நான் சொன்னால் சொன்னதுதான்!

அதுதான் எனக்குத் தெரியுமே! நீ நாடகக் கதையைக் கூறு! என்று கூறி நாற்காலியில் உட்கார்ந்தார் பேரம்பலம்.

‘இது ஒரு அசல் காதல் கதை! கடைசி வரைக்கும் காதலி காதலனின் காதலை ஏற்கவே இல்லை!

‘பிறகு எப்படியப்பா உது காதல் கதையானது? என்றார் பேரம்பலம்.’

இந்தக் காதலுக்காக காதலன் நடாத்திய ‘திறில்’கள் தான் எத்தனை? கடைசியில் காதலியே காதலன் கால்களில் விழுந்து தன் காதலை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி மன்றாட வேண்டி ஏற்பட்டுவிட்டது!

‘அடடே! பிரமாதமான காதல் கதையென்றால் இது தான்! இக்காலத்திலே நடைபெறாத காதல் கதையாக இருக்கிறதே! இந்தக் காதல் நாடகத்தோடு உன் புகழ் மள மளவென்று ஏறிவிடும்; இனிமேல் காதல் நாடகமென்றால் கந்தசாமிதான்! என்று ஊரே குதிக்கப் போகிறது பார்! என்று உற்சாகப்படுத்தினார் பேரம்பலம்.

‘இதுதான் என்னுடைய முதல் காதல் நாடகம்! முகத்தில் மந்தகாசந் தவளக் கூறினார் கந்தசாமி.

‘அதுசரி நாடகத்திற்கு என்ன தலைப்பு? தலைப்பு பிரமாதமாக இருந்தால் தான் நாடகம் ‘ஓகோ’ என்று ஓடும்!

என்ன தலைப்பு போட்டிருக்கிறாய் என்றார் பேரம்பலம் மீண்டும்!

‘கவனமாகக் கேள் பேரம்பலம், நாடகத்தின் தலைப்பு என்னவென்றால் கந்தசாமியின் காதல்! அல்லது வள்ளி திருமணம்!

(தினகரன் வாரமஞ்சரி 10-03-2002)

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

0776381557

775198500

சீவநோ நம்மத்

சுந்தரம் என்ற சுந்தரமூர்த்தி

அப்படிப்பட்டவரல்ல. நறுக்காக ஏதாவது நற்காரியம் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆவேசம் கொண்டவர். பெண்களின் விவாகத்திற்கு சீதனம் என்ற முட்டுக் கட்டை போடுவதை அவர் முழுமுச்சாக எதிர்ப்பவர். சுந்தரம் என்ற சுந்தரமூர்த்திக்கு இருந்தாற் போலிருந்து ஒரு ஞானோதயம் ஏற்பட்டது. உடனே பென்சிலையும் பேப்பரையும் எடுத்து ஒரு விளம்பரம் எழுதினார். அதை உடனேயே பத்திரிகைக்கும் அனுப்பி வைத்தார். அவர் எழுதிய விளம்பரம் இதுதான்!

'படித்து உத்தியோகத்திலிருக்கும் எனது புத்திரர்கள் இருவருக்கு மணப் பெண்கள் தேவை. பெண்கள் படித்தவர்களாக இருந்தாலும் படியாதவர்களாக இருந்தாலும் விரும்பத்தக்கது. சீதனம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை! அமுக, உயரம், நிறம் ஒன்றுமே வேண்டப்படாதவை. விரும்பியோர் விண்ணப்பிக்கவும்!

என்ன இந்த விளம்பரத்தைப் படித்தவுடன் இந்த யுகத்திலேயும் இப்படி ஒரு ஆத்மா உண்டா என்று பெண்களைப் பெற்றவர்கள் முர்ச்சித்துப் போவார்கள். இப்படி ஒரு ஆத்மா இந்த யுகத்திலே இருப்பதை எண்ணி எண்ணி வியப்படைவார்கள். ஏன் இதைப் படிப்பவர்களுக்கும் இதே நிலை நிச்சயம் ஏற்படுமல்லவா?

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

இந்த விளம்பரத்தைப் படித்த பெண்களைப் பெற்றவர்கள் வியப்பில் ஆழ்ந்து போயிருக்க எல்லாவற்றையும் உதறித் தள்ளிவிட்டுத் துடித்தெழுந்தார் சோமு என்ற சோமசுந்தரம்!

வயது வந்த மூன்று பெண்களை வைத்துக் கொண்டு அவர்களை மணமுடித்துக் கொடுப்பதற்குப் படாத பாடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவர் அவர். இந்த விளம்பரம் அவருக்குப் புத்துணர்வையும் புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவிற்கு கிஞ் கிஞ்ப்பையும் ஏற்படுத்திவிட்டது!

இந்த விளம்பரத்தைப் பற்றித் தமது நண்பர் மணியத்திடம் கூறி அவரது ஆலோசனை என்ன? எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற விபரமறிய சட்டையையும் போட்டுக் கொண்டு துண்டை உதறித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு கிளம்பினார் சோமு என்ற சோமசுந்தரம்.

பத்திரிகையைத் தூரப் போட்டுவிட்டு மனுஷன் அவசர அவசரமாகப் புறப்படுவதைக் கண்ட அவருடைய தர்மபத்தினி அறையிலிருந்து மெல்ல இருமிக் கொண்டே வெளியே வந்தாள்.

‘ஒரு நல்ல காரியத்திற்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த என்னை வழி மறிப்பதைப் போல் இருமிக் கொண்டு வந்து நிற்கிறாய்; இப்ப என்ன வேணும் உனக்கு? ‘என்று சற்றுக் காட்டமாகவே கேட்டார் சோமு.

‘நல்ல காரியமா, நானுந் தெரியாமல் இருமிப் போட்டன்; அதற்கென்ன சற்று ஆறுதலாகப் போகலாம். விஷயத்தைச் சொல்லுங்கள். எங்கே பயணம்? பவ்வியமாகக் கேட்டார் சகதர்மிணி.

‘சீதனம் பாதனம், சொத்து, சுமை என்ற ஒண்டுமில்லாமல் பெண்ணுக்கு ஒரு சம்பந்தம் வாச்சிருக்கு அதுதான் மணியத்தைப் பார்க்கலாமென்று கிளம்பினேன். நீ நடுவில் வந்து நிற்கிறாய்! என்றார் சோமு.

‘என்னப்பா இது? இந்தக் காலத்திலை அதுவும் இந்த நேரத்திலை இப்பிடி ஒரு சம்பந்தமா? யாராவது..’

“போடி பைத்தியக்காரி; நீ எதற்கெடுத்தாலும் ஒரு நோட்டைதான் சொல்லுவாய்; நல்ல வார்த்தை உன்ரை வாயிலை வராதே!

‘இப்ப நான் சொல்ல வந்தது என்னெண்டா, என்றை அண்ணனரை மகளொருத்தியும் இருக்கிறாள். அதையும் கொஞ்சம் கவனிக்க வேணுமெண்டுதான்..’

‘சொல்லுறாய் அது எனக்குந் தெரியுது. இருக்கிறதோ இரண்டு மாப்பிள்ளை இதிலை எல்லாருக்கும் எப்பிடிப் பார்க்கிறது?

‘என்னெண்டாலும் செய்யுங்கோ!’

‘சீதனம் பாதனம் எண்டு ஒண்டுமில்லாமல் குடும்ப வாழ்க்கை நடத்த பெண் மட்டுந்தான் வேணுமெண்டு இந்தக் காலத்திலை எந்த மாப்பிள்ளை நினைப்பான்? மாப்பிள்ளையை விட்டுத் தள்ளுங்கோ, எந்தத் தேப்பன் நினைப்பான்? ஏதோ தெய்வப் பிறவியள் அதுகள்!’

‘சோமண்ணே சோமண்ணே!’

‘அட ஆரோ கூப்பிடுகினம் போல இருக்கு.

ஆரெண்டு பார்!

‘அது உங்கடை சிநேகிதர் மணியம் அப்பா!’

அட மணியமே வா வா! நானும் உங்கை வர வெளிக்கிட நீயும் வாறாய் எல்லாம் நல்ல சகுனந்தான்!’

‘நான் வந்ததுமாய் நல்ல சகுனம், அது இது எண்டு பேசுகிறாய்; என்ன விஷயம்? சொல்லன்.’

‘சொல்றதுக்கு முதலிலை அந்த நாற்காலியிலை இரு; எல்லாம் விபரமாய் சொல்லுறன்’

“சரி இருந்திட்டன்; நீ விஷயத்தைச் சொல்லு!

“இங்கை பார் மணியம், பேப்பரிலை ஒரு பெரிய ஆச்சரியமாய் இருக்கப்பா!

“உத்தியோகதிலை இருக்கிற தனது மக்கள் இருவருக்கு மணப் பெண்கள் தேவையாம். சீதனம், அது இது எண்டு ஒண்டுமே வேண்டாமாம்! அழகு, படிப்பு என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை எம்மதமும் சம்மதமாம்!”

“என்ன சோமு பெரிய ஆச்சரியமாய் இருக்கு! ஆரோ ஒரு தேவன் மறுபிறப்படுத்து வந்திருக்கிறாரோ? இப்பிடி ஒரு மனுஷன் இந்தக் காலத்திலேயும் இருக்கிறார் என்கிறதை நம்பவே முடியவில்லையப்பா!”

‘விலாசம் கூட போட்டிருக்கிறார் எப்பிடி நம்பாமல் விடுகிறது!

‘யாரோ ஒரு புண்ணியவாளன் எங்கடை மக்களின்றை நிலையை உணர்ந்து இந்த விளம்பரத்தைப் போட்டிருக்கிறார். மகராசன் நீடுழி வாழ வேண்டும்! அது சரி உனக்குத்தான் பெம்பிளைப் பிள்ளைகள் இருக்கே; வா போய் விசாரிப்பம்!’

அதுக்குத்தான்பா உன்ரை வீட்டுக்கு வரக் கிளம்பினன். நீயே வந்திட்டாய்! அங்கை மனுஷி தேத்தண்ணீர் போட்டுக் கொண்டு வாறா குடிச்சிட்டுக் கிளம்புவம்.

‘வீட்டின்ரை பேரே மனுஷன்ரை மனசைப் படம் பிடிச்சுக்காட்டுது!
‘என்ன பெயர்ப்பா!

‘தர்ம வாசம்’ மனுஷன்ரை மனத்திலும் தர்ம வாசம்; வீட்டிலும் தர்மவாசம் எப்பிடி பொருத்தம் பார்த்தாயா?

‘சரி சரி பேசிக் கொண்டிராமல் தேத்தண்ணியைக் குடிச்சிட்டு கிளம்பு!

எட்டாம் குறுக்குத் தெரு தர்மவாசம் எண்டு விலாசம் சொன்னாய் நாங்களும் அலையிறம். இன்னும் விலாசதாரருடைய வீட்டைக் கண்டுபிடிக்க முடியேல்லை...

‘மணியம் அங்கை பார் தெரியுது வீடு, ஆளும் வாசலிலை நிற்கிறார் போலை,

‘எங்கடை அதிர்ஷ்டம் ஆளும் வாசலிலை நிற்கிறார் வா வா போய்ப் பார்ப்பம்!

‘அட கண்டு பிடிச்சிட்டாய் வா வா’

‘ஐயா வணக்கம்!

‘வணக்கம் நீங்கள்...?

‘நான் சோமு. இவர் என் நண்பர் மணியம் உங்கடை விளம்பரத்தைப் பார்த்துவிட்டு ஓடி வருகிறோம்!

‘அப்படியா வாருங்கள் உள்ளே உட்கார்ந்து பேசுவோம்

‘விளம்பரத்தை நன்றாகப் படித்தீர்களா உங்கள் அபிப்பிராயமென்ன?

‘இந்தக் காலத்திலே இப்படியொரு விளம்பரம் வருவதும் அதை ஒரு மகான் போடுவதும் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாதவை!’

‘உங்களுக்கு எத்தனை பெண்கள்?

‘மூன்று பெண்கள்’

‘ஒன்றுகூட விவாகமாகவில்லையா?

‘இல்லையே; பிள்ளையைப் பெற்றவர் சீதனம் அது இது என்று கேட்கிற தொகையைப் பார்த்தால் தலை சுற்றுகிறது. உங்களுடைய விளம்பரத்தைப் பார்த்த பிறகுதான் தலைச் சுற்று சுற்றுக் குறைந்து சிறிது தூக்கமும் வந்தது!’

‘ஒன்றும் பேசாமல் இருக்கிறீர்களே, உங்கள் நிலை என்ன? என்று மணியத்தைப் பார்த்து கேட்டார் வீட்டுக்காரர்.

‘எனக்குப் பெண் பிள்ளைகளே கிடையாது இந்த சீதனப் பிசாசிடமிருந்து ஒதுங்கி நிற்கிறேன்.

‘அல்லது இந்தியாவில் நடப்பதைப் போல பெண் பிள்ளைகள் பிறப்பதை தடை செய்து.....’!

சே சே அப்படியொன்றுமில்லை! கடவுள்கூட இந்த சீதனப் பிசாசை தடைசெய்யாவிட்டாலும் அதற்குக் காரணமான பெண்ணை எனக்குக் கொடுக்கவில்லை’!

‘உங்களுடைய நிலையை அறிந்த பிறகு எனக்கும் சிறிது நிம்மதியேற்படுகிறது! என்றார் விளம்பரஞ் செய்தவர்.

‘நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? என ஆவலுடன் சோமுவும் மணியமும் ஒரே குரலில் கேட்டார்கள்.

‘இங்கை பாருங்கள் எனக்கு முன்று பெண் பிள்ளைகள்! இன்னமும் விவாகமாக வில்லை! நீங்கள் கூறுகிறீர்களே சீதனப் பிசாசு அது இது என்று’ அது என்னையும் விட்ட பாடில்லை! இந்தப் பிசாசின் பிடியினால் சிக்குண்டவர் ஒருகணமாயினும் நிம்மதிபட்டுமே என்று அப்படி ஒரு விளம்பரத்தைப் போட்டேன்... நீங்கள் கொஞ்ச நேரமாவது நிம்மதி பெற்றீர்களல்லவா? என்றார் அந்த விளம்பரஞ் செய்த புண்ணியவான்.!

(தினகரன் வாரமஞ்சரி 27-01-2002)

முட்டாளாக இருப்பது நாட்டுக்குப் பெருமை

புத்திசாலித்தனமற்ற காரியங்களைப் புரிந்து விட்டு அதனால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகளைத் தாங்க முடியாத தவிப்பவர்களைப் பொதுவாக முட்டாள்கள் என்கிறோம். இவ்வகை முட்டாள்களுக்குள்ளும் சிலரை “பரம முட்டாள்” என்றும் “அடிமுட்டாள்” என்றும் சொல்லி மகிழ்கிறோம். எமது அழைப்புக்கும் ஏளனத்திற்கும் ஆளாகிய முட்டாள்களோ வெம்பிச் சோர்ந்து தலையைத் தொங்க விட்டுக் கொண்டு அலைகிறார்கள். “நாம் எவ்வாறு முட்டாள்கள் ஆக்கப்பட்டோம்?” எனச் சதா சிந்தித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

முட்டாள்களை உருவாக்குகிறவர்களே! சிறிது நிமிர்ந்து உட்காருங்கள்: உங்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்க கூடிய ஒரு காலம் வரப்போகிறது!

முட்டாள்களும் முட்டாள்களை உருவாக்குகிறவர்களும் மட்டுமன்றி இக்கட்டுரையைப் படித்துக் கொண்டிருக்கிற வாசக நேயர்களும் “என்ன அதிசயமப்பா இது?” என்று முக்கின்மேல் விரல் சேர்த்து முணுமுணுப்பது கேட்கிறது.

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

முட்டாள்களே! முட்டாள்களே உருவாக்குகிறவர்களே! உங்களுக்கு பெருமை தரக்கூடிய செய்தியைச் சொல்லப் போகிற இக் கட்டுரையைச் சற்று நிதானமாகவே படியுங்கள்! படித்துவிட்டு அப்படியே மூர்ச்சை போட்டுக்கொண்டு விழுந்து விடாதீர்கள். உங்களை மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் செல்வதற்கும், ஆகவாசப்படுத்துவதற்கும் ஆட்கள் இருந்தால் போனால் போகிறதென்று மூர்ச்சை போட்டுக் கொண்டு விழுங்கள், எமக்கு ஆட்சேபனை ஒன்றும் கிடையாது!

“நம்மை முட்டாள்கள் என்று அகௌரவமாகப் பேசி அவமரியாதை செய்கிறவர்களை நாம் ஒரே அணியாகச் சேர்ந்து இப்படி அவமரியாதை செய்யவர்களை எதிர்த்தால் என்ன?” என்று கூட முட்டாள்கள் எண்ணலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு ஒரு ஆலோசனை. “தயவுசெய்து அப்படியான எண்ணமிருந்தால் இப்பொழுது அதைக் கைவிட்டு விடுங்கள். நீங்கள் முட்டாள்களாக இருப்பதே நாட்டுக்குப் பெருமை. சமூகத்திற்கும் பெருமை.....!

உங்களுக்காக ஒரு கழகம் மேற்கு ஜெர்மனியிலுள்ள “டல்கள்” என்ற நகரில் உள்ள இன்றுவரை இயங்கி வருகின்றது என்ற செய்தியை காதோடு காதாக இங்கே சொல்ல விரும்புகிறோம்.

இந்த அதிசயமான “முட்டாள்கள் கழகத்தை”ப் போன்றதொரு இயக்கம் உலகில் வேறெங்குமே கிடையாது. நகைச்சுவையைப் பேணிப் போற்றுவதற்காகவும் நகைச்சுவையாளர்களைக் கௌரவிப்பதற்காகவுமே இக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மிகத் திறமைவாய்ந்த நகைச்சுவை வல்லுனர்களுக்கு இக் கழகம் “முட்டாள் மேதை” என்ற சிறப்பான பட்டமளித்துக் கௌரவப்படுத்துகிறது. இற்றைவரை “முட்டாள் மேதை” என்ற அதிசயமான பட்டத்தை சுவீகரித்துக் கொண்ட “முட்டாள்”களின் பட்டியலைப் பார்ப்பவர்கள் நிச்சயம் மூர்ச்சை போட்டுக் கொண்ட விழுவே செய்வார்கள்.

1961 - ஆம் ஆண்டு ஜெர்மனியின் முன்னாள் பிரதமர் அடினாருக்கு “முட்டாள் மேதை” என்ற பட்டம் கிடைத்தது.!

ஓவிய நிபுணரான “டாலி” முட்டாள் மேதையானார். 19ம் நூற்றாண்டில் பிரபல கவிஞர் காதே என்பவரும் “முட்டாள் மேதையை தனதாக்கிக் கொண்டார்.!

இந்தப் பட்டியலைப் பார்ப்பவர்கள் “நமக்கும் முட்டாள் மேதை” என்ற விருது கிடைக்காதா?” என்று ஏங்கித் தவிப்பது இயற்கையே! “முட்டாள் கழகத்தில்” அங்கத்தவர்களாகி உள்ள ஏராளமான அரசியல் வாதிகள், ஓவியர்கள், இலக்கியச் செல்வர்கள், ஆகியோர் இப்பட்டத்திலாக தவியாய்த் தவிக்கும் பொழுது எங்கேயோ வெகு தூரத்திலிருக்கும் நமக்கு “முட்டாள் மேதை” என்ற பட்டம் கிடைத்து விடுமா என்ன?

“முட்டாள்”களுக்கு “முட்டாள் மேதை” என்ற அற்புதமான பட்டத்தை அளித்து அவர்களைப் பெருமைப் படுத்த வேண்டும். என்ற கருத்தை முதன்முதல் தெரிவித்து அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்த “முட்டாள் மேதை” யார் என்பதைக் கூறினால் அப்படியே துள்ளிக் குதித்து உங்கள் கால்களை விபத்துக்குள்ளாக்கிக் கொள்வீர்கள்.!

எனவே சற்றுத் தைரியமாக உட்கார்ந்து கொண்டு இதைப் படியுங்கள்.!

16ம் நூற்றாண்டில் ஜேர்மனியில் இருந்த கிளிட் நகரக் கோமகன் அடால்ப் என்பவர் தான் “முட்டாள் மேதை” என்ற விருது வழங்கும் முறையை கழகத்தில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தார்.!

அந்த “முட்டாள் கழக”த்தில் பெண் அங்கத்தவர்கள் இருக்கிறார்களா என்ற விபரம் தெரியவில்லை. எம்மைக் கேட்டால் “நிச்சயம் இருக்க மாட்டார்கள்” என்று தான் கூறுவோம். தம்மைத் தவிர ஏனையோர் முட்டாள்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்கள் அவர்கள். இன்னும் சற்று விளக்கமாக கூறினால் புருஷர்களைத் தினந்தினம் முட்டாள்களாக்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள் தாமே முன் வந்து “முட்டாள் கழ”கத்தில் சேர்ந்து தம்மை முட்டாள் எனப் பிரகடனப்படுத்தி கொள்வார்கள் என நாம் எதிர்பார்க்கலாமா?

“முட்டாள்கள் கழகத்”தை பற்றி இன்னும் ஒரேயொரு செய்தி, அதாவது இந்தக் கழகத்தின் அறுநூறாவது ஆண்டு விழா 1965ம் ஆண்டு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது.!

என்ன ஒரேயடியாக வாயைப் பிழந்து விட்டீர்கள். யாராவது பார்க்க முன் வாயை மூடிக் கொள்ளுங்கள்.!

(சிந்தாமணி 23-11-1969)

குடியர்கள் வாழ்க!

தலைவர்கள் என்று தம்மை எண்ணிக் கொண்டு நெஞ்சை நிமிர்த்தி தெருக்களில் பவனிவரும் மாணவ மணிகளில் சிலர் இலங்கையின் எதிர்காலத்தை மனதில் இருத்தி மெல்ல மெல்ல குடியர்கள் பக்கஞ் சார்ந்தார்கள்!.

இப்படி நாம் கூறுவதில் இருந்து குடியர்களை நாம் தாக்குவதாகவோ அல்லது குடியர்களை தலைமேல் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு கொண்டாடுவதாகவோ யாரும் எண்ணிவிடக் கூடாது. சிந்தித்துப் பார்த்தால் குடியர்களின் மேல் வெறுப்பும் குடியர்களின் பால் அன்பும் கொள்ள நியாயமிருக்கிறது. ஈழத்தில் மட்டுமென்ன? உலகின் பழம் பெரும் பெருமையை பொன்னே போல் போற்றி வரும் குடியர்களை ஆசீர்வதிக்க வேண்டியது! நமது கடமையாகிறது.

உலகில் வாழும் பெரும்பாலான ஜீவராசிகளிடம் நிறைய குடிப் பழக்க மிருக்கிறது. 'மதுவுண்ட வண்டு' என நமது இலக்கியங்களில் அடிக்கடி பேசப் படுகிறதல்லவா? இந்த அற்பவண்டிற்கே மதுவின் மேல் அமோகமான மோகம் இருந்ததென்றால் ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் மதுவுக்கு அடிமையாகிப் போவதில்

படிக்க..... சிரிக்க..... சிந்திக்க.....

என்ன தவறிருக்கிறது? சில குருவிகள் கூடப் போதைப் பிரியர்களாக இருப்பதாகவும் போதையில் இருக்கும் போது அவற்றைப் பிடிப்பது மிக இலகுவானதும் என்றும் சிலர் கூறுகிறார்கள். குரங்கின் நேரடியான வாரிசுதான் மனிதன் என்று கூறுவது தப்பு என்று கூறுகிறவர்கள் இங்கே நாம் கூறப்போகும் சம்பவத்தை சிறிது ஊன்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்!

தன்னாபிரிக்காவிலே தனித்து பங்களா ஒன்றில் வசித்த ஒருவர் விடுமுறையை உல்லாசமாகக்களிக்க பிற்தொரு இடத்திற்குச் சென்றார். புறப்படுகிற அவசரத்தில் பங்களாவின் பல்கணி ஒன்றை சரியாக மூடுவதற்கு மறந்து விட்டார். சில நாட்கள் கழித்துத் தமது பங்களாவிற்கு மீண்டும் வந்த அவர் பார்த்த காட்சி வியப்படைபைச் செய்தது. பங்களா வராந்தையில் பல குரங்குகள் கூடி உட்கார்ந்து கொண்டு 'விஸ்கி' போத்தல்களை காலி செய்து கொண்டிருந்தன. சரியாக மூடப்படாத பல்கணி வழியாக உட்புகுந்த குரங்குகள் 'விஸ்கி' போத்தல்களைத் திருடிக்கொண்டு வந்து சந்தோஷங் கொண்டாடின! இக்குரங்குகளை வெளியே தூரத்தி அனுப்புவதற்கு அந்த பங்களா வாசி பட்ட சிரமம் கொஞ்சமல்ல.

குரங்குகளில் பெரும்பாலானவை 'விஸ்கி,' 'ஜின்' போன்ற உயர்தர குடிவகைகளையே அதிகம் விரும்புகின்றனவாம். குரங்கிலிருந்து பரிணாம வளர்ச்சி சிலர் தான் 'விஸ்கி,' 'ஜின்' போன்ற மதுவகைகளை அருந்துகின்றார்கள். ஆனால் குரங்குகளில் பெரும்பாலானவை விஸ்கி, ஜின் போன்ற உயர்வகை மதுக்களையே பெரிதும் விரும்புகின்றன என்பதையறியும் போது நமது குடியர்கள் தமது முதாதையர்களிடம் இருந்து கற்றுக்கொள்வதற்கு இன்னும் நிறைய இருக்கிற தல்லவா?

கழுதைகளிற் கூட நிறையக் குடியர்கள் இருப்பதாக கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். மதுவைக் கொடுத்தால் உற்சாகத்தோடு கழுதைகள் குடிக்கின்றனவாம். மக்களிற் சிலர் பசுப்போலச் சாதுவாக வாழ்வதை பார்த்து இவர்களுக்கும் மதுவுக்கும் வெது தூரம் என்று நாம் எண்ணி அவர்களைப் போற்றிப் புகழுகிறோமல்லவா? இவர்கள் பசுத்தோல் போர்த்த புலிகளாக மாறிவிடுஞ் சந்தர்ப்பங்களுமுண்டு. நிஜப்பசுக்களே மதுப்பிரியர்களாக இருப்பதைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். 'ஸ்காட்ச் விஸ்கி'யியைச் சுத்தஞ் செய்து செய்து தயாரிக்கும் போது ஒருவகையான போதை மருந்தை அதிற் கலப்பார்களாம். பின்பு அதைக் கொண்டு செய்யப்படும் ஒருவகைக் குடிவகையை இங்கிலாந்தில் பசுக்களுக்கு கொடுப்பார்களாம். மக்களிற் பசுப்போல இருப்பவர்களைப் பார்த்து இனியும் நாம் ஏமாறலாமா? இன்னும் மிருகங்களிடையே குதிரையும் நாயும் 'பீயர், குடிப்பதில் அதிக ஆர்வங் காட்டுவதாகக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள், இங்கிலாந்திலுள்ள சர்ரே என்ற இடத்தில் மதுக்கடைச் சொந்தக்காரர் ஒருவரின் ஆட்டுக்குட்டி 'பீயர்' குடிப்பதில் அதிக ஆர்வம் காட்டுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது, கண்ணாடி டம்ளரில் 'பீயரை' ஊற்றி ஆட்டுக் குட்டிக்கு முன் வைத்தால் அடுத்த நிமிடம் 'டம்ளர்' காலியாகி விடும்!

மிருகங்கள் மட்டுமல்ல பட்சிகளுங்கூட 'குடியா'கள் பட்டியலில் சேருகின்றன. தென்னமெரிக்காவில் வசித்து வரும் ஒருவகைப் பறவைகள் பூக்களிலிருந்து மதுவை எடுத்துண்டு வசித்து வருகின்றன. இவை மக்களில் உள்ள சில பெருங் 'குடியா'களைப் போல மதுவையன்றி வேறொன்றையும் ஏறிட்டும் பார்ப்பதில்லை!

எகிப்து தேசத்திலே ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலுள்ள ஒரு சாதிப் பறவைகள் தாகம் எடுத்தால் சலபத்தில் தண்ணீர் குடிப்பதில்லை. பக்கத்திலிருக்கும் நீருற்றுக்குச் சென்று நீரைக் குடிக்கின்றன. பின்னர் தண்ணீரில் இறங்கித் தமது உடம்பு முழுவதையும் நன்கு நனைத்துக் கொண்டு குஞ்சுகள் உள்ள இடத்துக்குச் செல்கின்றன. இப்பறவைகளின் உடம்பிலிருந்து சொட்டும் நீரைக் குஞ்சுகள் ஆவலுடன் தமது அலகினால் இழுத்துக் குடிக்கும்.

பாலைவனப் பகுதியில் வாழும் பாம்புகளும் பல்லிகளும் தமது தோலின் மூலமாகவே பனியிலிருந்து சலத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றன.

இவ்வாறு சாதாரண நீரைக் குடிக்கும் பெருங் குடியார்கள்' மிருகங்களிலே பலவுண்டு, யானை ஒரு நாளைக்கு நாற்பது அல்லது ஐம்பது கலன் தண்ணீரைக் குடிக்குமாம். நான்கு மணி நேரத்திற்கு ஒரு முறை ஒட்டகம் இருபது கலன் சலத்தைக் குடிக்கிறதாம், கறவை மாடுகள் ஒவ்வொன்றும் இருபது கலன் தண்ணீரைச் சாப்பிடுகின்றனவாம், (பாலில் தண்ணீரைக் கலந்து பணத்தைப் புரட்டுகிறவர்கள் கவனிக்க.)

இந்தக் கட்டுரையைப் படிப்பவர்களுக்கு நியாயமாக ஒரு சந்தேகமெழலாம். அதாவது 'டார்வின்' கொள்கைபடி மனிதன் குரங்குளிலிருந்து மட்டுந் தோன்றினானா அல்லது ஏனைய மிருகங்களிலிருந்தும் வளர்ச்சி பெற்றானா என்று, குடிப்பழக்கம் ஒன்றையே கருத்திற் கொண்டு நாம் சிந்தித்தால் மிருகங்கள் பலவற்றின் முதிர்ந்த வளர்ச்சி நிலையே மனிதன் என்பது புலனாகும் இப்படி நான் கூறுவதையிட்டு மிருகங்கள் என்மீது சீறி எழலாம். எனவே அவற்றின் மன்னிப்பை கோருவது எனது கடமையாகிறது.

(வீரகேசரி, வாரவெளியீடு 25-01-1969)

எனது தந்தையாருக்கு மேல் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே சிறுகதை எழுதவேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருந்தது. வகுப்பில் சிறுகதை எழுதி ஆசிரியர்களினால் பாராட்டப்பட்டார். அக்காலத்தில் “இலங்கைவிகடன்” என்ற பத்திரிகை வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. அப்பத்திரிகையில் அவர் எழுதிய கதை பிரசுரமாயிற்று. “கதைகள் எழுதாமல் முதலில் படி” என்று பெற்றோர் வற்புறுத்தியதையடுத்து கதை எழுதுவதை நிறுத்திக் கொண்டார்.

சிறிது காலத்தின் பின்னர் தந்தையார் அகலவத்தை இறப்பர் ஆரம்பிச்சு நிலையத்தில் பணியாற்றத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இலக்கிய வேகம் அதிகரித்தது. கதைகள் கட்டுரைகள் என்று, இலங்கையில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த எல்லா பத்திரிகைகளுக்கும் எழுதினார். அவைகள் தவறாது இவரது ஆக்கங்களைப் பிரசுரித்தன. இவற்றுள் வீரகேசரி முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இப்பத்திரிகையோடு வெளிவந்த ‘ஜோதி, மித்திரன்’ ஆகிய பத்திரிகைகளும் இவரது ஆக்கங்களைப் பிரசுரித்தன.

தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் ஆனந்தவிகடன்மீலும் எனக்குப் பிடித்த புத்தகம் பகுதியில் ஆசியஜோதி பற்றி எழுதினார். பிரசுரமாயிற்று. இவரது கட்டுரையைப் பாராட்டிக் கடிதமும் சன்மானமும் விகடன் நிறுவனத்தினர் அனுப்பி வைத்தனர்.

தொடர்ந்து வெளிவந்த நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளை அவதானித்து வந்த தினபதி, சிந்தாமணி ஆசிரியர்களான எஸ். டி. சிவநாயகம், இராஜ அரியரத்தினம் ஆகியோர் தங்கள் பத்திரிகைக்கும் நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளை எழுதும்படி வேண்டினர். தந்தையார் எழுதினார். அவை தவறாது பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டன. இக்கட்டுரைகளிலொன்றினை சிங்கப்பூர் ‘தமிழ் முரசு’ மறு பிரசுரஞ் செய்தது. அதனைத் தொடர்ந்து அக்கட்டுரை இலங்கை தினகரன் வாரப்பதிப்பிலும் பிரசுரமாயிற்று. இதோடு மட்டும் தந்தையார் நின்றுவிடவில்லை. இலங்கை வானொலியில் பேச்சு, நாடகம் உரைச்சித்திரம், இசைச்சித்திரம், கிராமசஞ்சிகை சிறுவர் மலர், முதலிய நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றினார்.

இவர் சிறுகதைகள் எழுதுவதிலும் வல்லவர் என்று முன்னர் குறிப்பிட்டுள்ளேன். இலங்கை வானொலி பவள விழாவின் போது நடைபெற்ற சிறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாவது பரிசு பெற்றார்.

இங்கே பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டுரைகள் அனைத்தும் தேசிய கவடிகள் திணைக்களத்திலிருந்து பெறப்பட்டவையேயாகும். இவற்றை பெற்றுத் தந்து இப்புத்தகம் வெளிவர உறுதுணையாய் நின்ற பேராயர் ஜெபநேசன் அடிகளாருக்கு எனது நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதில் நிறைவடைகின்றேன்.

ஏனைய உதவிகளை நல்கிய அன்பர்கள், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் தந்தையாரும் நானும் நன்றி கூறுகிறோம்.

திருமதி ஆனந்தி சீவஞானசுந்தரம் (அதிபர்)

இராமநாதன் கல்லூரி